Bacalaureatul: Examinarea

Fragment din romanul: „Tragediile Şcolii: Bacalaureatul elevului Gerber“ de F. Torberg. In româneşte de F. Aderca.

Zilele acestea absolvenții liceelor noastre au avut de trecut prin furcile caudine ale bacalaureatului.

O icoană artistic și sincer redată asupra unui asemenea examen, redăm mai jos, după romanul lansat cu atâta succes de către editura „Eminescu": Din tragediile școlii, „Bacalaureatul elevului Gerber", de *Friedrich Torberg.*

Miercuri. Seria **Brodetzky**, Duffek, Gerald și Gerber.

Kurt nu se dusese Marți la școală și a petrecut toată ziua, cu toată împotrivirea hotărîtă a profesorului Ruprecht, învățând și se culcase foarte târziu. Se deșteptă cam uluit, privind în jur, în odaia abea luminată. Ceasul arăta șase și câteva minute. Ar mai fi putut dormi deci încă o jumătate de oră... Privirile-i căzură pe costumul negru pregătit din ajun: bacalaureatul!

Sări din pat și se uită țintă la costum ca la o arătare. Inima i se opri o clipă, se simți gâtuit. Nu-i venea să creadă că această noțiune „bacalaureat" care devenise în opt ani aproape legendară, se ivise și-l cuprindea.

Apoi se liniști. Văzut de aproape, nu era chiar ceva atât de greu. S'au dat examene de sute de mii de ori.

S'a îmbrăcat fără grabă, s'a mai aplecat pentru ultima oară asupra caetelor pe care le scrisese până la ultima filă în orele profesorului Ruprecht. Pe alocuri sublinieri cu cerneală roșie; le-a citit cu luare aminte deosebită. Profesorul Ruprecht cu o clipire din ochi, le semnalase: „S'ar putea să fi întrebat tocmai asta; să mai repeți odată". In ultimul timp profesorul Ruprecht devenise mult mai încrezător decât fusese la începutul repetițiilor, atât de disperat. La întrebarea lui Kurt la sfârșitul ultimei ore, ce părere avea, profesorul Ruprecht răspunse cu vocea misterios-gravă: „Hm, sigur nu se poate ști nimic. Dar pentru notă de trecere tot ai să răspunzi. Destul de periculos jocul".

Kurt se ascultă singur la formule, din toată materia, și observă fericit că le ține minte aproape pe toate. La latină n'avea nicio frică, cele două subiecte la Prohasca („Formarea geologică a Carpaților" și „Epoca absolutismului") le învățase pe dinafară — așa că mai răsfoi repede o istorie a literaturii și se ridică dela masa de lucru destul de împăcat. O să meargă. Și mai cu seamă nicio enervare!

Kurt se uită la ceas: șapte și un sfert. Incă un sfert de oră.

Fu speriat de sunetul ascuțit al clopoțelului. Ce era asta?... Așa de dimineață? Un gând absurd îl străbătu — Kupfer îi trimite problemele — s'a mai întâmplat — de ce nu se duce slujnica să deschidă mai repede — mai repe — iată: intră slujnica și Kurt vede tremurând, că aduce o hârtie împăturită.

— O telegramă pentru domnișorul! zise ea, puse hârtia pe masă și ieși.

Kurt căzu la loc pe scaun, desamăgit, furios pe nebunia lui. Rupse violent și citi: *„Kurt! băiatule tata și eu gândim zi și noapte la tine și-ți dorim succes stop dă-ne vești numaidecât mama ta"*. O însemnare, sus. *„A se preda înainte de 7 jum"*.

Kurt încercă să se bucure sau cel puțin să fie emoționat — și recunoscu rușinat că era numai furios. Poftim! Stau în sanatoriu și se gândesc la mine și la stupidul ăsta de bacalaureat. Și-și închipuie că am nevoie de telegrama lor. Nici n'ar fi trebuit să le scriu că dau examenul azi: toată ziua tata o să fie enervat. La ce bun?... Sunt un dobitoc. Dar ei au voit-o.

Cocoloși hârtia. Apoi se opri, o descocoloși și o vârâ în buzunar. Iși dete seama de marea iubire cuprinsă în cele câteva cuvinte. „Mama ta...". Iși închipuie cum trebue să fi fost. Tata poate că nu știe nimic. Mama a păstrat taina ca să-i cruțe o enervare, s'a strecurat nevăzută până la poștă și a telegrafiat. Ca să mai respire, să se mai liniștească: „Dă-ne vești numaidecât...".

Da, vă voi vesti numai decât. Am să viu însumi să mă bucur de bucuria voastră.

La masa lungă, verde care se afla în mijlocul sălii de examinare, ședeau câțiva profesori când a intrat Kurt. Se duse și luă loc în băncile rezervate candidaților, în colț, lângă catedră. Brodetzky îl salută rece. Duffek memora formule, numai Gerald palid și nedormit surâse și zise:

— Acum e acum, Șeri: pe locul de alergare.

— Cum stai? întrebă Kurt.

— Nu stau rău, Brodetzky iese întâiul. Duffek al doilea și noi amândoi o să luăm nota de trecere. (Gerald mințea întrucâtva, deoarece i se prevedea un succes mai mare).

Să calculăm șansele, propuse Kurt. Prohasca, Hussak, Seelig și Filip, sigur „da", Kupfer, Niesset, Riedl și Waringer sigur „nu". Mai rămâneau Bochert, Mattusch și Marion. Marion avea două voturi, nu?

Da. Și întrucât e filolog — norocul nostru n'o să se amestice la divinul Kupfer. Dar latina?.. Aici e aici... Numai de n'ar fi atât de enervat ca eri...

Abea acum își aduse Kurt aminte că eri nu fusese la școală. Intrebă cum a fost eri?

Gerald făcu ochi mari. Cum se poate? Kurt nu știe nimic? Intâiul cadavru!

Kurt simți slăbindu-i genunchii. Cine, cine a căzut? Seria de eri era totuși din elevi siguri...

Gerald privi și el în jos, întunecat. „Bietul Blank, șopti, parcă era bătut după examen și n'a spus un cuvânt".

Așa dar Blank, Blank căzuse, la care toc: mai se gândise Kurt.

— Ceilalți trei au trecut cu notă mare, zise Gerald.

Kurt scuipă. Cum a fost cu putință? Blank... „Cine l-a lăsat?" întrebă fără glas.

— Nu ghicești?... surâse acru Gerald.

— Și ceilalți? Ceilalți? N'a încercat nimeni... Blank a fost totdeauna... divinul Kupfer singur nu poate... singur nu poate să lase nimeni — e nevoe și de alții, de ceilalți...

Gerald făcu o mișcare obosită cu mâna.

— Ceilalți... Și-au avut eri fiecare protejatul lor. Blank le venea mi se pare peste mână.

Și dobitocul a mai făcut o prostie nemaipomenită. Rostise tare temele lui Prohasca. A auzit toată lumea. Prohasca furios și temându-se să nu pățească ceva, ce zicea Kupfer- zicea și el: Și când sunt doi profesori cu patru voturi — nu mai e atât de greu...

Dacă n'ați cetit încă
trebue să cetiți negreșit
**cele mai bune romane
ale marelui răsboiu**

**Pe frontul
de vest,
nimic nou**
de Erich Maria Remarque

**Contingent
'924**
de Ernst Glaeser

**Se găsesc de vânzare la toate librăriile
și la Editura „EMINESCU", București 1,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.**

Nu, gândi Kurt, nu mai e atât de greu. Și Blank a căzut.

Cum de a căzut Blank? Asta întrecea toate așteptările...

Deci aici era elementul senzațional: nu se aștepta nimeni. Când vrea divinul Kupfer, cade și Blank.

Când vrea divinul Kupfer, Gerber, spre deosebire de Blank poate să... de ce nu?

Ca și cum Gerald ar fi ghicit gândurile lui Kurt zise:

— Ceeace nu e rău pentru noi. Divinul Kupfer s'a mai săturat nițel. Nu cred ca două zile una după alta — dar o să vedem. Vino!

Kupfer tocmai intrase în clasă: salută colegial în toate părțile și se aplecă peste hârtiile lui.

Kurt îl cercetă cu priviri fixe în care simți cu durere că era mai mult curiozitate după vreun semn bun decât ură și desgust. Dar chipul lui Kupfer rămase neclintit.

Elevii clasei a opta care alergaseră pe coridor, intrară înăuntru, salutară pe cei patru candidați cu capul și o mișcare a mâinii, se așezară și se ridicară iar numai decât: intra-se în sala de examinare Marion în costum închis de modă veche, slab, uscat, țeapăn, scârțâind din ghete. Se ridicară și profesorii.

La un semn al lui cu capul se așezară toți iar. Numai cei patru rămaseră în picioare. Liniște desăvârșită. Solemnitatea examenului, a treia zi, nu pierduse încă nimic din emoția lui.

Kurt sta pierdut cu inima bătând nebună Bacalaureatul! Bacalaureatul!! A sunat ceasul așteptat, iată-l aevea. Toate-i trecură deodată prin cap. formule, părinții, ce-o să se întâmple acum, Ruprecht, Blank, Paris, iar formule, cum arăt la față? tata... Tăcere, tăcere... Dar spaima a ceeace va veni nu-l părăsi. Ar voi să fugă de aci, departe de tot, să nu știe nimic de toate acestea, îi era indiferent, totul era indiferent, dar să se isprăvească, repede... Il făcu să tresară glasul lui Kupfer:

— Domnule președinte, dați-mi voe să vă prezint pe candidații de azi.

Se ridicase, arătând spre cei patru. La semnul lui, unul după altul, trecură în fața președintelui care le întinsese mâna și da din cap la numele fiecăruia: — Brodetzky — Duffek — Gerald — Gerber... Apoi se duseră înapoi la locurile lor.

— **Brodetzky!** strigă Kupfer și îi înmână un bilet. Erau problemele de matematică. Elevul trebuia să se așeze singur la o parte (pe „scaunul electric") unde avea voe să se prepare câteva minute.

Brodetzky își lăsase capul în mâini și mișca ușor din buze: să se vadă că se pregătea In sală liniște deplină. Unii dintre profesori își șopteau câte ceva.

Mai înainte de a fi trecut răstimpul de meditare, Brodetzky se ridică și făcu un semn lui Kupfer că e gata. Duffek își luă și el biletul și ocupă locul lui Brodetzky.

Incepu examinarea.

Brodetzky la tablă sta gata să scrie. Kupfer îi luă biletul din mână și citi problema întâi tare, ca și cum o vedea pentru întâia oară:

— „Raza circonferinței înscrisă într'un dodecaedru e de șaptezeci de centimetri (R d d = 57 cm. scrise Brodetzky). Ce lungime are latura *a* a dodecaedrului?...

Kupfer puse biletul pe catedră, își împreună mâinile la spate și începu să meargă încoace și încolo.

Brodetzky tuși. Luă echerul, trase tăcut figura corespunzătoare și numai după aceea prinse a vorbi cu glas rațional. Sigur de sine făcu afirmații pe care Kurt le știa atât de puțin, că renunță îndată să le mai urmărească.

N'avea nevoe să se ție după Brodetzk. Dar că n'avea ideie de ce se petrecea la tablă, îl zăpăci. Cum, când... Nu, Brodetzky era unul din cei mai buni elevi și de aceea i s'a dat o problemă grea. Așa și trebuia.

(Urmarea în numărul viitor)

13 AUG. 1931. ANUL X. No. 33

OGLINDA LUMII

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Reportajul fotografic la ordinea zilei e din ce în ce mai inventiv în ce privește grupările și pozițiile fericiților, cari în zilele de călduri caniculare se pot răcori în apele înviorătoare.

OGLINDA LUMII
20 AUG. 1931
ANUL X. No. 34
LEI 10

FOTO M-G.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
IAŞI

Nu toate frumuseţile feminine ale ecranului sunt «abţibilduri» banale: capul liniat prin trăsături pline de caracter a interesantei artiste americane Joan Crawford este o ilustrare pregnantă a acestei teze.

„OGLINDA LUMII“ 20 August 1931
No. 34
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

PRIMA OGLINDA

Umbria era stăpânită de Arcţius, fiul sângerosului şef Urbanus.

Ca şi tatăl lui, era un războinic temut şi neîntrecut; nu cunoştea în timp de pace altă ocupaţiune de cât perfecţionarea armelor de luptă.

Sălbatic şi fioros la privire, la fel cu toţi supuşii lui, multă groază inspira vecinilor, cari totuşi nu se lăsau de şicane.

Pe unde trecea hoarda lui Arcţius, nu puţini rămâneau morţi de săgeţile lor otrăvite.

In faţa unei singure fiinţe el se domolea însă şi devenea naiv ca un copil; aceasta era Aria, fiica lui Flavius, şeful Galiei, pe care o răpise.

Invins, eroul se închina în faţa ei, visând să şi-o facă soţie.

Darurile cele mai scumpe îi ornamentau camera şi bijuteriile cele mai rare o împodobeau. Inconjurată de tinere şi frumoase sclave, îşi petrecea timpul cântând şi plimbându-se prin pădure.

. . . .

Aria, deşi începuse să-l iubească pe Arcţius, totuşi nu se putea opri să nu-l privească de sus şi să nu-i reproşeze c'a smuls-o din sânul familiei, aducând-o prin aceste locuri sălbatice.

Bietul Arcţius îşi recunoştea vina; dar nu se îndura s'o ducă înapoi, ca să nu o mai vadă niciodată. Deaceea, în cel mai rău caz îşi lua războinicii şi pleca la vânătoare, înfruntând moartea cu dorinţa de a fi ucis de vr'un urs furios.

. . . .

Arcţius plecase de mult în războiu cu Francii, iar Aria nu mai cânta şi nu se mai plimba prin pădure cu sclavele ei, tot aşteptându-l.

Dar zilele treceau după zile, şi el nu mai venea.

Sacrificând cele mai frumoase flori pe altarul focului sacru, Aria invoca Zeii să-l apere pe Arcţius şi să i-l aducă înapoi sănătos, promiţând că va fi bună cu el. Iar inima fiindu-i plină de amintirea lui, ea îi sângera de remuşcare când şi-l înfăţişa cu disperarea ce plecase de data aceasta la luptă.

Intr'o dimineaţă caldă de Iulie, Aria luându-şi ca de obiceiu sclavele, se duse la râu să se scalde şi să culeagă florile pentru sacrificiu.

Cerul albastru brodat de razele soarelui, era limpede ca niciodată; fluturi de tot felul zburau în roiuri vesele şi glasuri delicate de păsări se auzeau prin ramuri, iar trilurile privighetorilor, acompaniate de cuc veneau dinspre pădure, şi aerul vibra de veselie.

Nădejdea părea că renaşte în sufletul Ariei, şi pe când sclavele îi despleteau superbul păr de aur, ea se privea distrată în undele tremurătoare ale râului.

. . . .

Barbucio, Veneţianul, tocmai trecea cu mărfuri spre Roma, şi alegându-şi pitorescul drum ce trecea prin pădurea Umbriei, nu mică îi fu mirarea când văzu în apropiere de vad armoniosul grup de fete, şi curios se apropie de ele; însă când o văzu pe Aria, se opri înmărmurit de atâta frumuseţe şi nu-i fu greu să deducă după înfăţişare că era o nobilă înconjurată de sclavele ei.

Dar spiritul negustoresc învinse admiraţia, şi apropiindu-se de ele, cu mare greutate izbuti să le liniştească declinându-şi profesia; apoi se adresă Ariei spunându-i:

— «Eşti cu mult mai frumoasă decât te arată undele apei şi nimic nu-ţi poate da o idee mai precisă de frumuseţea ta, decât oglinda pe care am să ţi-o arăt...»

Şi poruncind oamenilor lui, cari se apropiară cu carele încărcate de mărfuri, aceştia aduseră o oglindă enormă în care Aria se putea privi din cap până'n picioare...

Extaziată, ea nu-şi mai lua ochii dela cristalul înconjurat cu o frumoasă ramă aurită, şi când negustorul cu şiretenie voi să i-o ia înapoi, Aria, întocmai copilului când i se ia jucăria favorită, se agăţă de oglindă şi începu să se roage de Veneţianul care avea aerul că refuză, şi cu mare greutate îl convinse să i-o vândă, dându-i toate bijuteriile ei, cari valorau bine înţeles mult mai mult decât oglinda.

Negustorul, care se făcea că le priveşte cu dispreţ, zise:

— «Iţi dăruiesc pentru graţia ta această oglindă, fiindcă ţii atât de mult la ea; cu nimicurile acestea nu o voi putea înlocui niciodată, dar nu vreau să se zică că Barbucio nu a fost galant cu o femee atât de frumoasă».

Aria se întoarse acasă, victorioasă, cu sclavele ce-i aduceau în triumf oglinda, şi după ce o aşeză cu mare grijă în odaia ei, ajutată de sclave se desbrăcă, şi goală acum se contempla în miraculoasa oglindă, uitând şi de Arcţius şi de războiul în care îşi risca viaţa. Dar deodată... uşa se deschise...

Un ţipăt de spaimă îi urmă, şi sclavele se retraseră tremurând într'un colţ al odăii, în vreme ce stăpâna lor căuta să-şi ascundă goliciunea în mantia de bucle aurii.

Era Arcţius care se'ntorsese dela răsboiu...

Văzându-şi iubita goală şi un bărbat străin la ea, furia lui nu mai cunoscu margini.

Cu ochii injectaţi de sânge, răzbunător îşi trase spada, şi repezindu-se la străinul care-i imită gestul, ca o fiară se năpusti asupra lui... Dar când lovi cu spada, oglinda se sparse în bucăţi, şi'n dosul ei zidul gol îi apăru ca o ironie.

Aruncându-şi privirea în jurul lui, văzu cristalele sfărâmate ce-l reflectau în mii de imagini. Atunci abia îşi dete seama de confuzia ce-o făcuse...

Oglinda îi reflectase chipul, pe care el îl luase drept al unui rival...

In mintea lui se născu atunci siguranţa că Aria îl iubeşte, şi pocăit se duse în genunchi lângă iubita care-şi pierduse cunoştinţa...

Incet, ca pe un copil, o luă în braţe şi sărutând-o o legănă cu dragoste, până se trezi.

De data aceasta, Aria nu-l mai privi de sus pe războinicul Arcţius...

JEANA BORDEANU ALBU

Un câine... mentor al unui cal

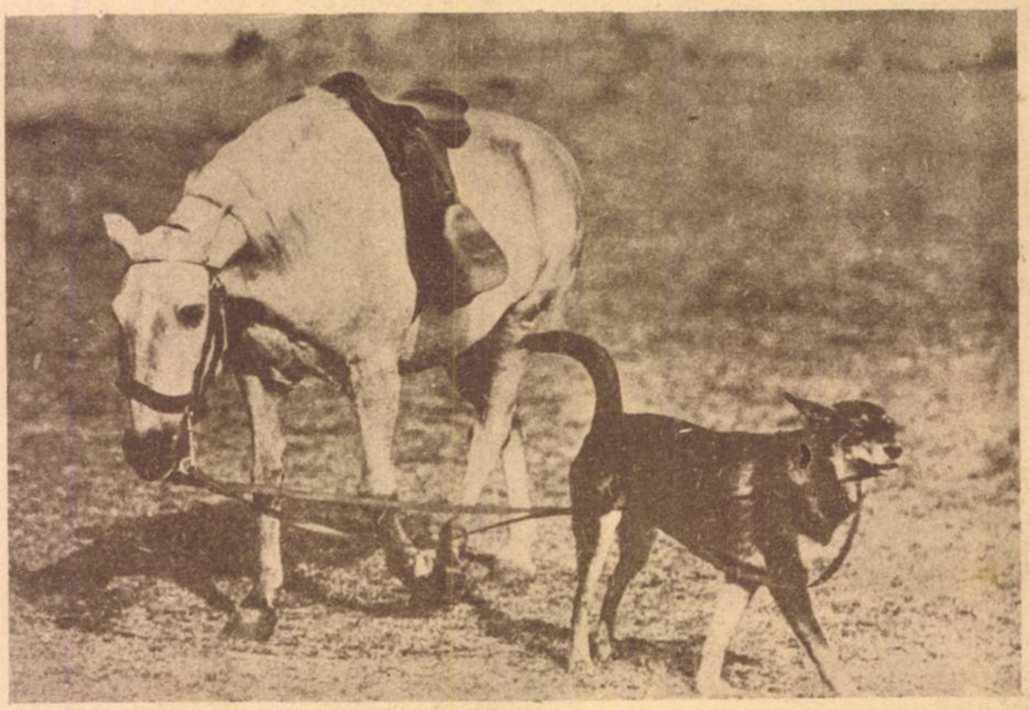

(Photo „The New York Times“, Ltd., Berlin)

Un cal şi-a pierdut călăreţul şi s'a rătăcit prin păduri. Dacă nu l'ar fi luat de hăţ bunul său camarad, câinele ciobănesc, şi nu l'ar fi dus acasă, aventura ar fi putut avea un sfârşit tragic. Iată interesanta pereche în drum spre casă.

Marlene Dietrich în intimitate

Scriitorul german Franz Kessel a vizitat-o pe marea artistă de cinema Marlene Dietrich în casa ei din Berlin și a descris impresiile ce le-a căpătat din cele ce a văzut și auzit.

In timpul vacanței artistei la Berlin, în pauza dintre Hollywood și Hollywood, unde se întoarce în curând, am vizitat-o pe Marlene Dietrich în camera fetiței ei. între căsuța păpușii și prăvălia de mărfuri, între pătuțul de copil și trăsura păpușii. Și am putut vedea astfel o încântătoare bandă de film : o tânără mamă, care scoate fetiței ei, întoarsă dela patinaj, îmbrăcămintea de lână și o sărută repede ori unde i se ivește puțină piele. Și am văzut atunci multe trăsături ale feței Marlenei Dietrich, pe cari nu le cunoșteam încă din niciun film.

O clipă de înălțare sufletească a Marlenei Dietrich.

«Ce știm despre femeia aceasta?» mă gândeam. Este soarta și întru câtva profesiunea marei actrițe de a fi confundată cu rolurile ei. O facem cu toții involuntar, și la aceasta se adaogă ceeace povestește lumea care o cunoaște pe actriță din aparițiile ei în societate. Dar ce are voe și ce poate să spună ea însăși?

Am citit în opera chiromantică a Mariannei Raschig: «Mâna și personalitatea» capitolul despre mâna Marlenei Dietrich :

«Are multe semne și o puzderie de linii. Muntele Venerei cu liniatura sa interesantă arată multe scări înguste cari par scări de frânghie ; linia capului se coboară pronunțat spre muntele Lunei, destăinuind depresiuni și dispoziții proaste, cari nu au însă, din fericire, ecou intr'un inel închis al lui Saturn. Inelul lui Saturn e deschis pe mâna Marlenei Dietrich...»

Mai e deci mult mister în ființa aceasta. Un singur lucru e clar :

«Linia artei dă o imagine absolut surprinzătoare de frumusețe, forță și impresionabilitate. Linia aceasta artistică de rară splendoare pare un baston de mareșal cu clopoței în vârf».

Aceasta o confirmă dealtfei și Marlene Dietrich însăși, în puținele cuvinte ce mi-a spus despre relațiunile ei cu arta, dintre care cel mai curios e că. asupra «frumosului» ar vrea să reacționeze de predilecție cu o realizare.

Pe când copilul se repezea la jucării, ea zise :

— Dacă credeți că e bine să povestiți ceva lumii despre viața mea particulară, atunci spuneți — arătând copilul — că acesta e principalul, cuprinsul vieții mele.

Am întrebat apoi un singur lucru : cum a resimțit gloria.

— De fapt nici nu resimt cum trebue «gloria», a zis ea. Când a fost la Berlin premiera «Ingerului albastru», eu plecam în America. In ziua când am plecat din New-York , a avut loc aci premiera «Ingerului albastru». Am fost însă la prima reprezentare a filmului «Maroc», dar eram speriată. Iar când se va da aci, voi fi poate din nou în drum spre Hollywood. Când aeroplanele, cu numele meu in litere uriașe, zburau deasupra mea, mi s'a strâns inima. De! ar trebui să fiu multumită, munca a fost întotdeauna interesantă și m'a făcut uneori fericită, dar gloria nu are probabil nimic comun cu fericirea și... dorul nu încetează.

Și apoi a pus gramofonul să-mi cânte un cântec nou : versurile și muzica de Friedrich Holländer. Acum îl cântă și alții, dar de fapt e cântecul ei. Incepe așa : «Wenn ich mir was wünschen dürfte, käm' ich in Verlegenheit» (Dacă aș putea să-mi doresc ceva, aşi fi nedumirită). Cuvântul «Verlegenheit», Marlene l'a cântat cu o nuanță de accent berlinez...

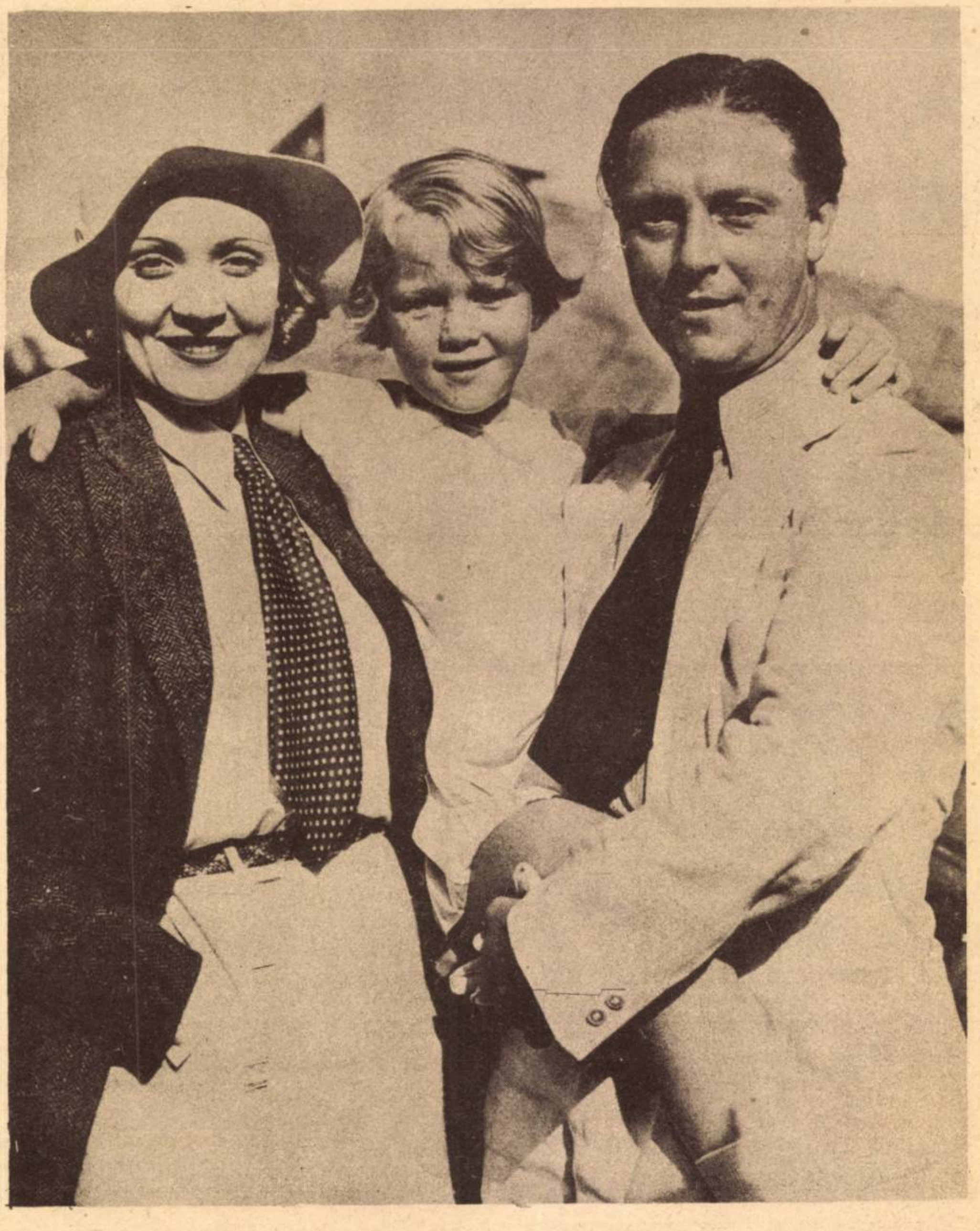

Marlene Dietrich cu soțul și copilul ei.

Și cântecul mai pomenea de dorul de tristeță în mijlocul fericirii. Iar lângă mine se afla marea realizatoare de dorinți, cu capul aplecat într'o parte, spre ecoul ei din cutie, și avea pe față o expresie de melancolie, din care poeții, muzicanții și regizorii de filme vor mai avea multe de învătat și de creat...

Balerina cu cele mai frumoase picioare

(Photo-exclusivitate Keystone)

De curând a avut loc, pe acoperişul unui teatru de reviste din New York, un concurs menit a stabili care dintre girlsele acelui teatru are cele mai perfecte picioare; şi instantaneul nostru e luat în momentul când uneia dintre balerine i-se face măsurătoarea cerută de concurs.

Clipe de groază la telefon

Lumea teatrală din New York a fost emoţionată de două evenimente sguduitoare, petrecute de curând.

Lawrence Tibbett, renumitul bariton dela Metropolitan Opera House, a asistat, în timpul unei convorbiri telefonice, la un caz atât de groaznic, încât era cât p'aci să-şi piardă minţile, iar actriţa tot atât de renumită Dorothy Deerborn, care fusese mai înainte o stea a dansului la Ziegfeld Follies, a încercat să se sinucidă în urma unor critici proaste.

Iată ce s'a întâmplat:

Lawrence Tibbett se află actualmente la Los Angeles, unde joacă un rol într'un film care se turnează acum.

Intr'o pauză ceru comunicaţia telefonică cu oraşul New York, spre a vorbi cu soţia sa. Ea se afla în momentul acela în apropierea piscinei hotelului în care locueşte.

Pe când se întreţinea cu soţul ei, ea supraveghea pe băeţaşul ei Larry care înota în basin.

Fericit că cu toată depărtarea cea mare, poate sta de vorbă, fără nicio piedecă, cu soţia sa, baritonul îşi exprimă mulţumirea faţă de cuceririle technice moderne, când auzi deodată un ţipăt de spaimă:

— Se îneacă Larry!

După ştirea aceasta îngrozitoare, Tibbett nu mai auzi decât un vag murmur timp de câteva minute, cari i se părură o veşnicie.

Convins că băeţaşul său e mort, isbucni în plâns, dar continuă instinctiv să ţie receptorul la ureche, care nu-i mai putea aduce însă, după părerea sa, decât confirmarea teribilei lui presupuneri.

Dar după vreo douăzeci de minute auzi deodată strigătul de bucurie:

— Salvat!... E salvat!

Micul Larry fusese apucat de cârcei şi se scufundase în basin, din care mama sa îl scosese fără conştiinţă. D-na Tibbet nu-şi pierduse timpul cu chemări în ajutor şi nici nu se gândise în momentul acela critic să liniştească pe soţul ei, care aştepta îngrozit la capătul cellalt al firului, ci îşi întrebuinţase toată energia spre a readuce copilul la viaţă.

După vreo douăzeci de minute de casnă, avu satisfacţia să constate că Larry răsuflă din nou regulat, ba îşi deschise şi ochii. Ea se repezi atunci la aparatul telefonic şi comunică soţului ei ştirea fericită.

Lawrence Tibbet nu fu în stare să răspundă un singur cuvânt. Din cauza spaimei prin care trecuse, era cu desăvârşire istovit. Mai târziu a declarat că crezuse că înebuneşte pe când aştepta neliniştit la telefon.

*

Consecinţe mai rele a avut disperarea, a cărei victimă a fost Dorothy Deerborn.

De curând debutase la New York în rolul lui Thais, dar fu sever criticată de presă. După citirea recenziilor din ziare, Dorothy Deerborn decise să-şi curme viaţa, şi luă otravă.

Dusă la spital, medicii declarară că starea ei e gravă.

Acum a dispărut plictiseala ei de viaţă, artista regretă ce a făcut şi speră că se va însănătoşi în curând, spre a da criticilor prilej s'o laude.

Dorothy Deerborn, care a fost foarte sărbătorită pe vremea când era dansatoare în trupa Ziegfeld, face parte dintr'o renumită familie de Indieni. Unul din strămoşii ei a fost şeful de trib Pawhatan, care s'a distins în răsboiul contra tribului Pocahontas, prin aceia că a salvat viaţa căpitanului englez John Smith, într'o situaţie extrem de periculoasă.

Cele mai perfecte spinări

La Los Angeles s'a organizat de curând, sub conducerea d-lui dr. Wood, un cunoscut specialist în frumuseţi americane, un concurs al celor mai perfecte spinări femeeşti din America. Au participat peste 500 de girls. Vedem în *stânga* cum d. dr. Wood însemnează cu un „O. K." spinările fetelor care pot participa la selecţionarea finală („O. K." este expresia americană sinonimă cu „în bună regulă"); în *dreapta*, surorile Helen şi Virginia Parent, care au obţinut premiile I şi II la acest original concurs.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Vicar curagios

In decursul recentelor turburări antireligioase din Spania, s'au produs din nenorocire multe acte de vandalism, dar şi multe acte de curaj şi cinste.

Astfel, la Lora del Rio, sat din regiunea Sevilla, vicarul parohiei, văzând că o mulţime ameninţătoare, care luase cu asalt biserica, vrea să profaneze statua Fecioarei de Setefillo, patroana regiunii, se postă în faţa acesteia şi declară că nu se va trece decât peste cadavrul său.

Atitudinea aceasta curagioasă făcu ca mulţimea să se retragă şi ca statua să fie salvată.

Capitale născute moarte

In Februarie s'a făcut în cadrul unor mari serbări inaugurarea oraşului New-Delhi, metropola cu totul nouă, proclamată capitală a Indiei engleze.

Nu lipsi de acolo nimic: nici palate somptuoase, nici parcuri feerice, nici cochete cartiere-grădini, nici bulevarde largi cu arbori cu frunzărie îmbelşugată.

Azi, New-Delhi oferă aspectul unui oraş mort. Locuitorii săi l'au părăsit din Aprilie; prăvăliile luxoase s'au închis, străzile sunt pustii. Toate acestea din cauză că niciun European nu poate rămâne în acest oraş construit pe malurile râului Djamma, într'un şes unde nu se poate trăi vara.

Din Aprilie până la Octombrie, Englezii se duc să caute puţină răcoare pe pantele Himalayei, unde îi atrage încântătoarea Simla.

Anul trecut a avut aceeaş soartă oraşul Camberra, noua capitală a Australiei. Construită în 1927, nu are decât un număr ridicol de locuitori, şi guvernul federal se gândeşte s'o abandoneze, cu toate că a costat un miliard şi jumătate.

«Patria», au spus cei din antichitate, «e acolo unde e bine». Intemeetorii oraşelor Camberra şi New-Delhi au comis greşeala de a nu se gândi la această înţeleaptă maximă, înainte de a se pune pe lucru.

Un vapor umblă pe uscat

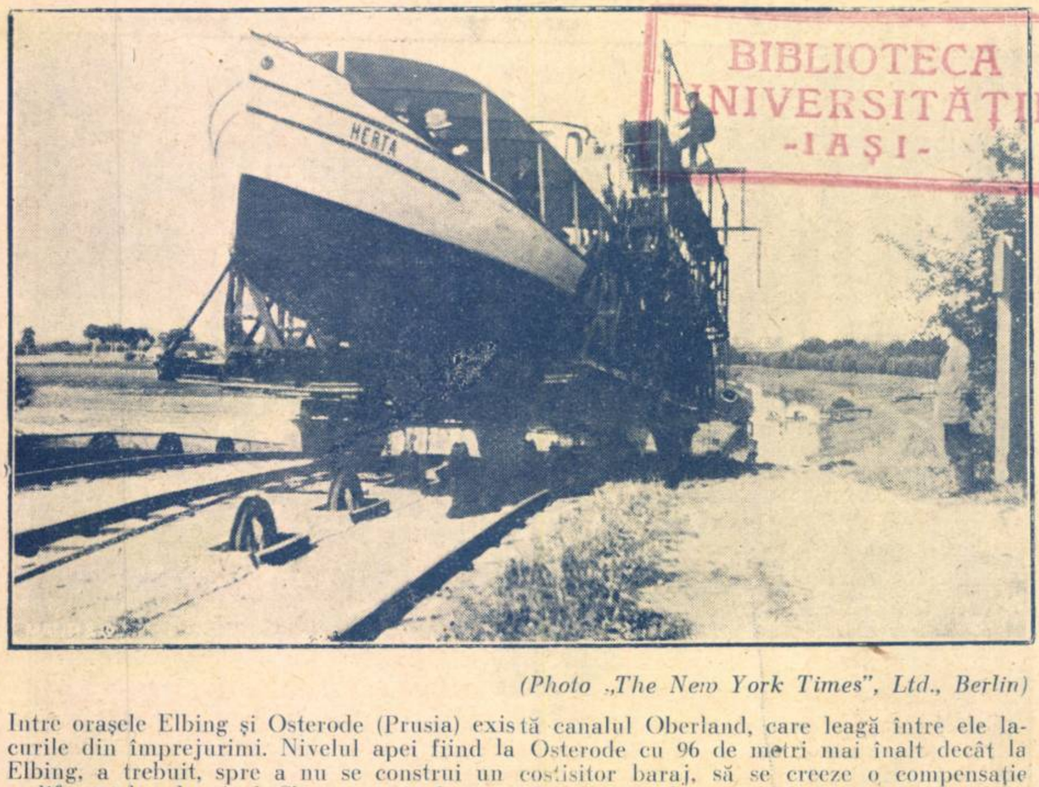

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Intre oraşele Elbing şi Osterode (Prusia) există canalul Oberland, care leagă între ele lacurile din împrejurimi. Nivelul apei fiind la Osterode cu 96 de metri mai înalt decât la Elbing, a trebuit, spre a nu se construi un costisitor baraj, să se creeze o compensaţie a diferenţelor de nivel. S'a construit deci un fel de cale ferată pentru vapoare. Locomotiva care transportă vaporul urcă în plin mers până ajunge în canal. Vedem mai sus un vapor intrând pe şine spre a-şi continua drumul.

Intren, învilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventuri delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Căsătoria prinţului de Liechtenstein

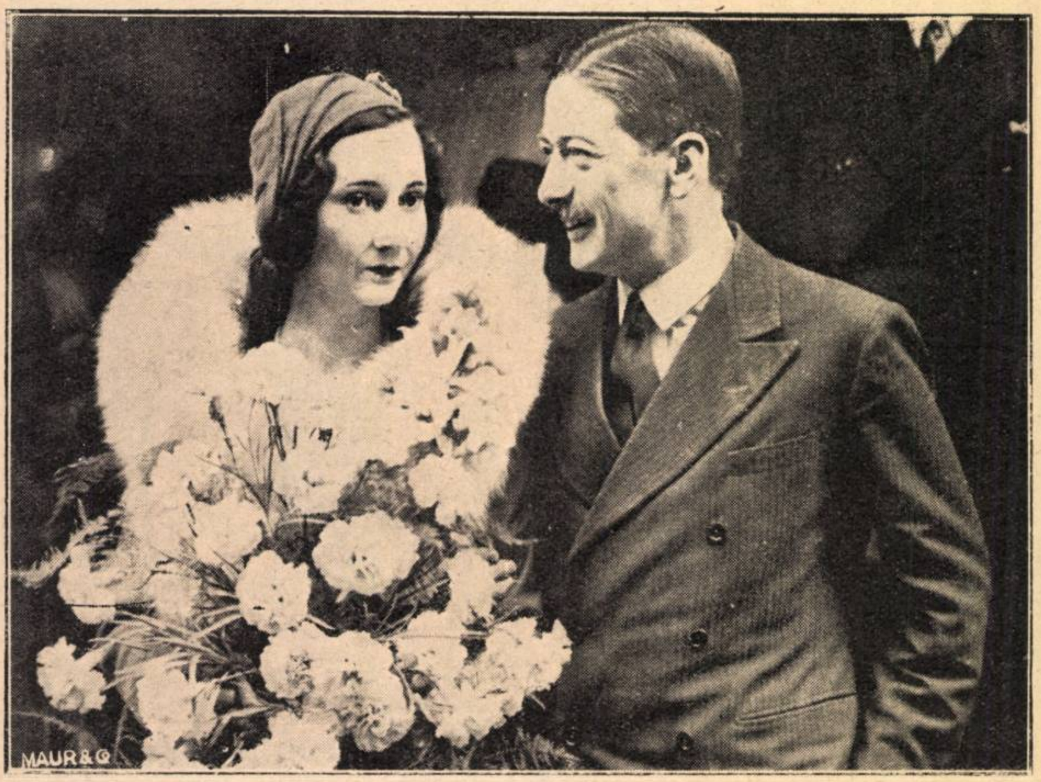

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Londra s'a celebrat deunăzi căsătoria prinţului Johann de Liechtenstein, moştenitorul tronului micului principat de Liechtenstein, cu Americana Aleane Mc Farland din Texas. Iată tânăra pereche după cununie.

Crimă rafinată

Cele ce urmează s'au petrecut la Paris.

Un fost industriaş era convins că un d. S..., financiar, îl ruinase. O ură mortală se născu între ei. Cea a fostului industriaş îşi atinse culmea, când află că S... fusese şi pricina rupturei sale de o artistă renumită. El concepu atunci un plan de răsbunare groaznică.

Avea o fată foarte frumoasă, pe care o gonise din cauza purtărilor ei deochiate. Acum o rechemă şi îi făgădui iertarea, dacă va reuşi să-l scape de S...

Incântat de prilejul de a-l desonora puțin pe duşmanul său, S... se grăbi să răspundă la avansurile frumoasei fete. In curând, legătura lor deveni publică şi o adevărată sfidare la adresa tatălui.

Dar metresa era o Dalilă... Ştiu să omoare cu dragostea.

După şapte luni de prietenie, amantul muri, şi la căpătâiul său, cruda Circe care-i depărtase pe toţi ai lui, îi mărturisi duplicitatea ei şi complicitatea tatălui ei în forma aceasta licită de asasinat..

Căci legile nu pedepsesc astfel de crime.

Nou tip de teatru

La Leningrad se proiectează construirea unui nou tip de teatru.

Teatrul acesta, «Vasileostrovsky», nu va fi utilizat numai pentru reprezentaţii teatrale, ci şi pentru întruniri, exerciţii de gimnastică şi manifestaţiuni politice.

Scena va avea lărgimea sălii (45 de metri), dar cum o asemenea lărgime de scenă nu e practică pentru reprezentaţii teatrale, scena va avea trei pereţi de metal pe cari maşiniştii îi vor putea aşeza după nevoe.

Scoţându-i cu totul, scena rămâne liberă în toată lăţimea ei, pentru desfăşurări de masse, pentru manifestaţii, etc.

Adâncimea scenei va fi de 15 metri.

Vor fi stabilite comunicaţii între scenă şi orchestră. Nişte scări vor duce dela orchestră la balcon şi galerii, aşa încât spectatorii să poată circula între orchestră şi galerii şi balcon fără a eşi din sală.

Lâna care creşte după moarte

La Oxford (Anglia) s'a făcut zilele acestea o încercare foarte interesantă. O oaie a fost tunsă până la piele şi apoi ucisă iar corpul pus la soare, pe acoperiş.

După două săptămâni, trupul animalului a fost găsit în putrefacţie; pe piele însă crescuse o lână bogată şi de o calitate mult mai bună decât pe timpul când oaia era în viaţă.

In gura tigrului

Un subinspector al vămilor din Indii, Rajinder Kumai Prosad, a văzut deunăzi milioane de stele verzi...

Impreună cu un coleg dela poliţie, el se dusese să vâneze tigri, explorând jungla, când un tigru mare sări dintr'un desiş, trânti pe vameş şi îi luă capul între formidabilele sale fălci.

Vânătorii nu auziră decât sgomotul craniului care se sfărâmă, dar hamalii cari îi urmau, începură să ţipe atât de teribil, încât fiara, speriată, dete drumul victimei sale.

Rajinder Kumai Prosad va scăpa cu câteva zile de spital.

Procesiunea păcătoşilor

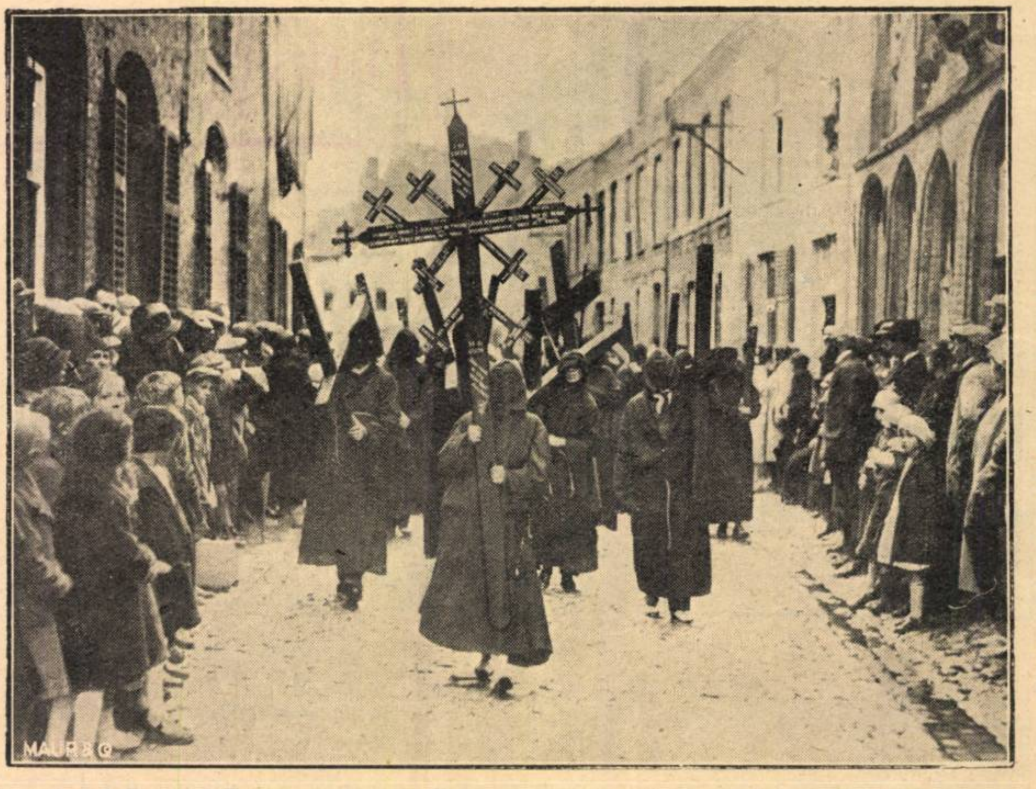

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In orăşelul flamand Furnes se face în fiecare an o procesiune catolică a păcătoşilor, cari, cu glugi pe cap, duc câte o cruce pe spinare. Toţi sunt desculţi. Iată-i străbătând orăşelul.

Acum în timpul vacanţei tot tineretul trebue

să citească cartea care a obţinut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionată.

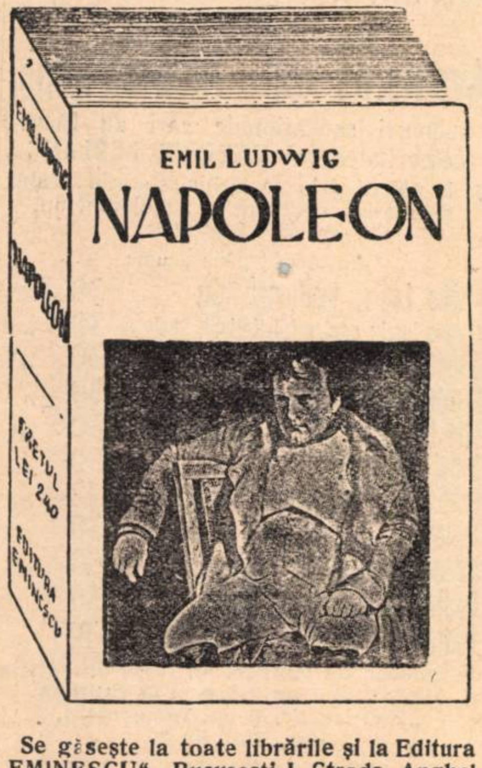

Se găseşte la toate librările şi la Editura „EMINESCU" Bucureşti I Strada Anghel Saligny, No 2

Nou record mondial al alergărilor pe jos

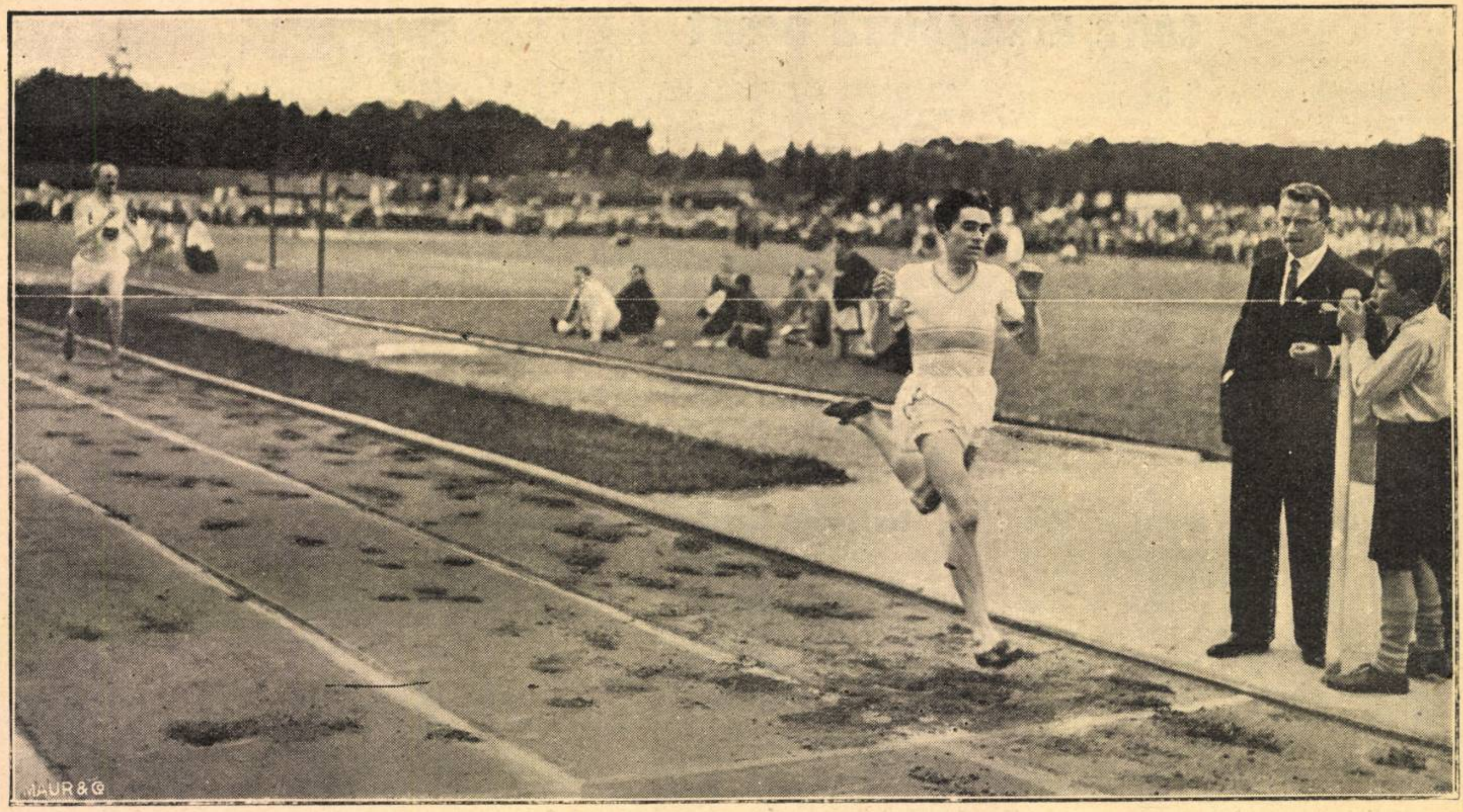

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cunoscutul recordman francez Ladoumègue a stabilit, la alergările pe jos organizate de clubul sportiv Charlottenburg din Berlin, un nou record, eșind cel dintâi la cursa de 1000 de metri în 2 minute și 25,3 secunde. Al doilea a eșit d-rul Peltzer cu 2 minute și 27 secunde. Iată mai sus pe Ladoumègue sosind la frânghia indicând ținta; îndărătul său soseşte d-rul Peltzer.

Recordul banditismului

Faimosul bandit chinez Hsu-Tien-Tung, executat de curând la Shanghai, a bătut recordul banditismului.

Procesul său a dovedit că comisese peste o mie de asasinate și isprăvi identice. Moartea sa a fost deci pentru toată populația o adevărată ușurare.

Execuția a fost încredințată celui mai renumit calău din China, Weng, care spintecă toate capetele cu o singură lovitură de sabie. Cel al lui Hsu-Tien-Tung a fost tăiat după toate regulile artei.

A asistat la execuție o mulțime numeroasă, printre care mulți țărani, victime ale furturilor și jafurilor banditului și rude de-ale persoanelor omorâte de dânsul.

Când totul fu gata, capul fu pus pe vârful unei lăncii, și timp de câteva ore defilară oameni, spre a vedea pentru ultima oară pe acel care îi terorizase.

Nobleță spaniolă

Când actualul guvern spaniol a interzis să se menționeze titluri de nobleță în actele oficiale și a cerut ca Alfons XIII să fie numit numai don Alfonso de Borbon, cu alte cuvinte: d. Alfons de Bourbon, el s'a conformat pur și simplu măsurilor luate odinioară de prima Republică.

Sub raportul acesta, se povestește că ducele de Tamames, văr cu împărăteasa Eugenia, își făcu pe vremea aceea cărți de vizită astfel concepute: «José Maria y Gayoso de los Cobos, mai înainte duce de Tamames».

Acest mare senior spaniol, vânător turbat, era în acelaş timp un om foarte original.

Când se dejuna la el, serviciul era încredințat unor vechi valeți în livrea de vânătoare, verde cu argint, purtând cornul de vânătoare pe partea stângă a corpului și având toți bărbi mari.

Bucatele erau servite pe farfurii de argint cizelat. Două lovituri de clopot anunțau sosirea unui musafir; excepțional se dădeau pentru rege trei lovituri.

Intr'un «patio» era instalată o capelă, aproape de sala de mâncare, și musafirii asistau la liturghie.

O meserie complicată

Multe profesiuni trăesc din vanitatea umană, și dacă nu ne putem închipui viața modernă fără modistă, bijutier și parfumerie, coaforul a devenit și mai indispensabil. Saloanele de coafură nu mai sunt simple oficine ale frumuseții, ci s'au transformat în adevărate temple ale higienei, zeița atotputernică a zilelor noastre.

Meseria de coafor a devenit foarte complicată; căci coaforul trebue să se servească cu îndemânare de o mulțime de aparate și instrumente de tot felul. Și oricât s'ar vorbi de uniformitatea și banalitatea modelor moderne, coafurile trebuesc adaptate diferilor feluri de obrazuri.

Ajunge să intri, în străinătate, într'o școală tehnică de coafură, spre a-ți da seama de multiplicitatea materiilor ce se predau. Altădată se arăta elevilor cum trebue să radă, să tae părul, să-l frizeze. Aci se oprea toată știința ucenicilor. Și ei deveneau în felul acesta meșteri într'o artă foarte puțin complicată.

Azi, cursurile durează patru ani, și elevii învață secretele tuturor felurilor de ondulație, inclusiv pe aceea care nu se desface — «ondulația permanentă» — precum și diversele metode de masaj al feței și ale îngrijirilor de înfrumusețare.

Coaforul modern a devenit un adevărat artist.

Dansator într'un picior

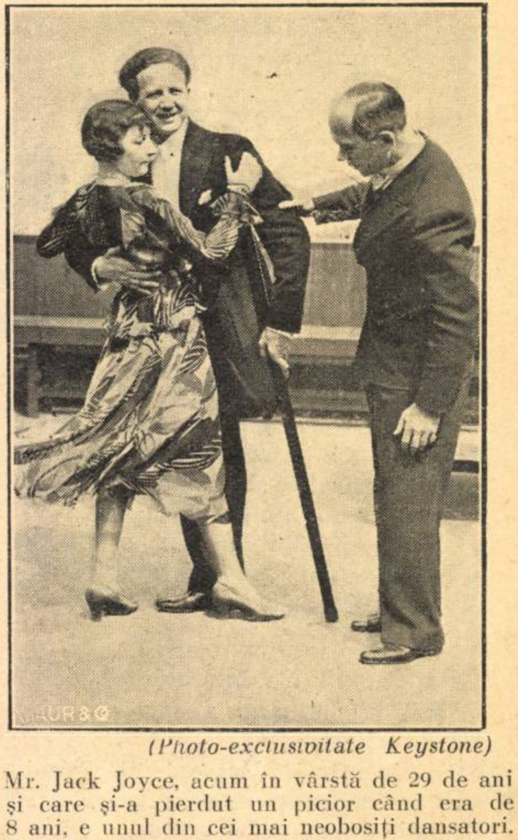

(Photo-exclusivitate Keystone)

Mr. Jack Joyce, acum în vârstă de 29 de ani și care și-a pierdut un picior când era de 8 ani, e unul din cei mai neobosiți dansatori. Femeile cu care dansează declară toate că nu există dansator mai bun decât acesta, Iată-l dansând la Londra noul Tango-step.

Rubrica problemelor

Către deslegătorii noştri

Primim uneori cărţi poştale cu numele a 5—6 deslegători, iar unul din deslăgătorii noştri ne-a trimis o scrisoare, adăugând după titlul absolvent de liceu *titulatura la modă* şomer.

La urma urmei nu e atât de tragică soarta unui licean şomer, fiind azi atâţia titraţi în şomaj. Elevul şomer, în plin avânt al expansiunei tinereşti, se vede lipsit de micul său budget de 100—200 lei pe lună, cu care poate fi fericit, cumpărând o îngheţată, o carte şi mai ales «Oglinda Lumii», această minunată revistă enciclopedică ilustrată, un adevărat tezaur de literatură, curiozităţi, ştiinţă şi imagni din actualităţile vieţii, după părera exprimată de însăşi cititorii noştri cu prilejul plebiscitului din anul trecut.

Mulţumim tuturor pentru elogiile aduse. Am tinut seama de unele cereri, introducând o rubrică a problemelor săptămânal, o rubrică de şah, notiţe ştiinţifice, premii ş. a. Vom ţine seama şi de alte sugestii. Rugăm chiar cititorii să ne facă propuneri, iar la rândul lor să recomande această revistă în cercurile cunoştinţelor.

Incepând din acest număr, introducem BONUL DE PROBLEME ŞI BONUL DE ŞAH.

Fiecare cititor, indiferent dacă rezolvă una sau mai multe probleme, va avea totdeauna un bon, tăiat cu foarfecele şi lipit pe scrisoare sau pe carta poştală.

Facem următoarele două concesii simpaticilor deslegători :

1. Primim mai multe nume pe o singură c. p. sau într'o scrisoare, dar de fiecare nume câte un bon.

2. Orice bon, cât de vechiu, va fi valabil. Un cititor va tăia 4 bonuri pe lună, el poate întrebuinţa numai unul sau două, iar celelalte să le dea unui problemist «şomer».

VOM PUBLICA NUMELE TUTUROR DESLEGATORILOR ŞI FOTOGRAFIILE PREMIANŢILOR.

SPERAM SA PUTEM ACORDA CURAND ŞI PREMII IN BANI.

Noui probleme

VARSTA TATALUI ŞI A FIULUI

Un tată are azi de 4 ori vârsta fiului, dar peste 20 de ani tatăl va fi numai de 2 ori mai bătrân ca fiul.

A afla, prin aritmetică sau algebră, vârsta lor.

Numele deslegătorilor

Al. Dobrinescu, student (Bârlad), Ilascu Pizone (Drăgăşani jud Vâlcea), Andrei Chirilă (com. Pesac, jud. Timiş), Robert Copelman elev, (Bucureşti), Victor Boriceanu (Braşov), Iulian şi Anghel Munteanu (Cuşmir, jud. Mehedinţi), Dan Florescu (Roman), Nicu Gr. Arsene, elev .cl. 7-a lic. Donici (Chişinău), Ana şi Theodor Stoicescu (Ploeşti), Fănel Paraschivescu, elev cl. 7-a (Călăraşi), Gh. Nicolau (Oneşti, jud. Bacău), Gella Derioiu (Bucureşti), Paulina Dumitrescu (Bucureşti), Lenny Gheorghiu, elev cl. IV lic. Regina Maria (Ploeşti), Gigică şi Bebe Ţolescu (Isvoarele, jud. Olt), Nicolai Oprean (Timişoara) E. Moca, învăţător (Dindeşti, jud. Sălaj), Adam Andrei (Giurgiu), Virgil Grigoriu (Braşov), M. Bizameer (Tulcea), Mădălina Şuţescu, elevă cl. 5 a lic. «Principesa Elena» (Braşov), Spector Avram (Cernăuţi), Gh. Milţiu (Lipova, Banat), Wilhelm A. George (Ploeşti), Theodor Costăchescu (Brăila) Spiru Travlos (Brăila) Ovidiu Georgescu (Ceptura jud Prahova), Aron Dascălu (Darabani, jud. Dorohoi), Nistor Ioan (Oradea), Alexe I. Benigal (Braşov), Ilie Ciopanu (Sadagura), Vichente Miclă (Lipova, Banat), George Pleşeanu (Moreni, jud. Prahova).

„Oglinda Lumii“ No. ....

BON

de şah

„Oglinda Lumii“ No ....

BON

de probleme

Solutiile primite

PROBLEMA DE ALGEBRA

D-l Ionel Nicolaescu (Balş, jud. Romanaţi) a deslegat problema de algebră astfel:

$$\begin{array}{r} x + y = 100 \\ x - y = 2 \\ \hline 2x = 102 \\ x = 51 \\ 51 + y = 100 \\ y = 100 - 51 = 49 \end{array}$$

O soluţie identică ne-a trimis d-ra Aurelia Bercovici, elevă cl. II liceală (Iaşi), Iulian şi Anghel Munteanu (Cuşmir, jud. Mehedinţi), Const. I. Diaconescu, elev lic. Dumitrescu (Mizil), Gh. Nicolau (Oneşti, jud. Bacău), d-ra Lenny Ghiorghiu (Ploeşti), Ionel Ionescu (Băicoi) ş. a.

PROBLEMĂ DE ŞAH

de *R. H. Bridgwater*

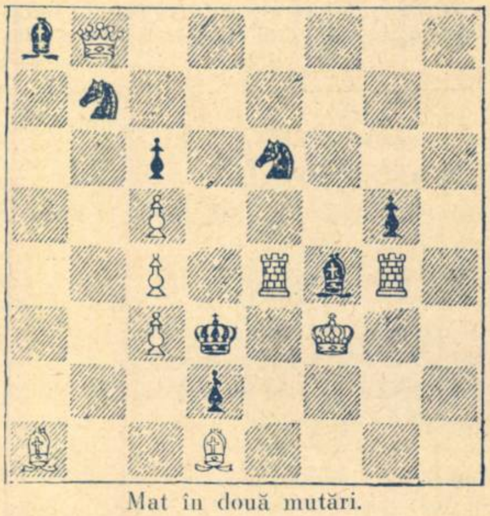

Mat în două mutări.

Notiţe ştiinţifice

Chibriturile, furculiţele şi geamurile erau altădată obiecte de lux

Radio e considerat azi ca obiect de lux, nu numai de public, dar chiar de Ministerul de Finanţe, care a fixat o taxă de 300 lei kilogramul la vamă pentru aparatele de radio.

Peste 100 de ani, nici-un om nu va putea trăi fără radio, cum n'ar putea trăi fără chibrituri, socotite altă dată drept «obiecte de lux».

CHIBRITURILE

Napoleon I n'a întrebuinţat nici-un chibrit în viaţa lui, necunoscând astfel de obiecte.

Doi lucrători, Kameser şi Tronig, cari au inventat chibriturile acum 100 de ani, au murit în mizerie. Nimeni nu voia să cheltuiască bani pentru aceste obiecte cuprinzătoare de foc. E drept, la început un singur chibrit era mai scump decât o duzină de cutii astăzi.

FARFURIA DE LUT

Farfuria de lut, care nu mai e întrebuinţată azi nici la mahala, a fost considerată deasemenea, până în secolul XVIII, ca obiect de mare preţ.

Bernard Palissy, creatorul ceramicei, muri în neagră mizerie după ce şi-a ars gardul casei pentru a smălţui nişte oale. Nimeni nu le cumpăra însă; chiar cei bogaţi continuau să mănânce din talere de lemn.

Totuşi, acum 500 de ani oamenii erau mai sănătoşi, dentistica aproape nici nu exista, nimeni nu-şi făcea plombe şi nu-şi îmbrăca dinţii cu aur.

GEAMURILE

Până în anul 1100, oamenii trăiau în case fără geamuri.

Numai castelele nobililor aveau pe atunci câteva geamuri, şi când fericiţii proprietari făceau o călătorie scoteau geamurile din pervazuri şi le păstrau ca nişte bijuterii.

Muritorii de rând întrebuinţau obloane de lemn în locul ferestrelor.

FURCULIŢELE

Furculiţele erau şi ele socotite ca obiecte de lux.

In Evul Mediu, toţi oamenii mâncau cu degetele, chiar şi marii bogătaşi.

Istoricul Andrea Dondolo din sec. XIV scria :

«Soţia unui doge stabilit la Constantinopol a fost atât de luxoasă, încât se servea de o furculiţă la masă în loc să se slujească de degetele ei; de aceea D-zeu a pedepsit-o».

Baia de lux a pinguinilor

2 tue2
2 c –

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La 35—40 mile distanţă de coasta de vest a Africei se află insula Dassen, imperiul pinguinilor. Aci trăesc cu miile, parte în apă, parte pe uscat. Pe pământ, pinguinii sapă găuri, unde femelele îşi depun ouăle şi le clocesc. Iată mai sus o fotografie a plajei depe insula Dassen cu imensa ei populaţie de pinguini.

Cauzele prostituţiei

Un publicist francez a avut ideia originală de a întreba 5000 (cinci mii) de prostituate asupra motivelor ce le-au determinat să se ocupe de această îndeletnicire, şi a aflat că:

1440 s'au pierdut din pricina mizeriei;

1350 erau fără părinţi şi fără avere;

1800 îşi vindeau trupul ca să-şi hrănească părinţii săraci şi bătrâni;

1400 erau părăsite de bărbaţii cari le întreţineau;

400 erau amăgite;

280 părăsite, în timpul sarcinei, de către amanţii lor.

Limbajul ciorapilor şi cravatelor

Moda actuală a favorizat crearea unui limbaj al ciorapilor, cu cari unele femei se înţeleg în public cu curtezanii lor şi anume după culoarea ciorapilor ce-i poartă. Roz: sunt liberă diseară; gris: imposibil, soţul meu e acasă; mov: mâine la cinci, etc.

Diplomatul unei legaţii străine practică acelaş limbaj... după nuanţa cravatelor sale.

Şi ideea acestei conversaţii eminamente diplomatică i-ar fi venit la Geneva.

Lupta contra obezităţii

(Photo-exclusivitate Keystone)

La New York s'a deschis de curând o şcoală pentru femei sărace, care vor să scape de trupurile lor prea grase. In afară de regim alimentar propriu pentru slăbire, se fac aci şi exerciţii fizice, după cum vedem mai sus.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Distracția vedetei

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

In budoarul ei, și când n'o vede nimeni, artista de cinema Joan Blondell se amuză jucându-se cu zaruri, într'o poză pe care și-o pot permite numai vedetele ecranului.

Cinematograful în China

Cinematograful din China nu e numai o întreprindere prosperă pentru producătorii de filme, sonore sau mute, şi pentru proprietarii de teatre unde se proiectează aceste filme, ci şi unul din amuzamentele cele mai căutate.

Nu există oraș în China, până şi din regiunile cele mai depărtate, unde să nu existe cinematografe, fie grandioase şi somptuoase, fie mai modeste frecuentate de clasele cu mai puţină dare de mână.

Unele filme rulează săptămâni întregi în săli arhipline, cum a fost cazul cu «*Parada Dragostei*».

In China sunt acum, după o statistică incompletă, 179 de cinematografe, în care încap 120.000 de persoane. La Shanghai sunt 15 stabilimente pentru 36.000 de spectatori; la Tientsin sunt 19 pentru 8.700 de spectatori.

Cel mai mare cinematograf se află la Charbin: «Atlantic», cu 1.600 de locuri.

La Peking sunt 10 teatre pentru 5.200 de spectatori.

Bucuriile tatălui actor

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Joe Brown, cunoscutul comic al ecranului american, e un tată model, şi cea mai mare distracţie a sa e să-şi păzească băeţelul în ceasurile când acesta îşi face baia de soare.

Băile Călimănești
Căciulata

la 9 ore de București

Sezon 1 Iunie – 30 Septembrie

Marele Hotel cu confort modern. – Tarife moderate. — Viața eftină. Informații, prospecte, tarife soc. Govora-Călimănești, Strada Brezoianu 62, București I.

Ape minerale sulfuroase pentru băi. Ape purgative pentru băut, recomandate în reumatism cronic, anemie, limfatoze, migrenă, etc.
Fizioterapie și hidroterapie, inhalații pulverizații, băi de nămol, băi de acid carbonic, etc.
Căciulata, apă minerală sulfatată, calcică, radioactivă, neîntrecută în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căile urinare, gută.

Cea mai bună pâine

Intors din Polinezia, unde petrecuse aproape un an pentru realizarea ultimului său film «*Tabu*», regretatul regisor Murnau avu multe de povestit ziariştilor veniti să-l intervieweze. El le vorbi cu deosebire de arborele de pâine.

— Arborele de pâine, povesti Murnau, se află în abundență pe insula Bora-Bora. Dacă puneţi la copt unul din marile fructe ale acestui pom, obţineţi ceva care seamănă în toate privinţele cu pâinea ce-o fac brutarii noştri. E o substanţă delicioasă şi care nu devine niciodată rece.

Cinematograful în Rusia

Iată câteva amănunte interesante asupra activităţii industriei filmului în Rusia:

Pe când regisorii Sergiu Eisenstein și Usevold Puaowkin își arată neîncrederea în filmul sonor, camaradul lor Boris I. Şumgatzki, noul prezident al lui «Soyuzkino» (noul trust sovietic al Statului), e entuziasmat de această invenție și vrea să producă anul acesta 50 de filme vorbitoare şi sonore.

Pentru scopul acesta conducătorii industriei vor să construiască o uriașă cetate a cinematografului lângă satul Potylika, în apropiere de Moscova.

Directorul societăţii, d. Vladimir A. Lutrin crede că toate filmele cari vor fi produse în stabilimentul acesta, vor fi uşor amortizate în Rusia, unde numărul spectatorilor ar fi de 3.500.000.

Una din primele mari producţiuni ale lui «Soyuzkino» va fi «**Hamalii Kaiserului**», realizat de regisorul german Erwin Piscator și având de subiect revolta marinarilor din Kiel în toamna anului 1918.

Gloria la 18 ani

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Fostă dansatoare de cabaret în Canada, d-șoara Noel Francis, deși în vârstă de numai 18 ani, a ajuns celebră în scurt timp ca vedetă a ecranului în America.

Congresul Confederaţiei internaţionale a studenţilor

Congresiştii fotografiaţi în grup, la Sinaia, unde a avut loc şedinţa de inaugurare a Congresului Confederaţiei internaţionale a studenţilor

(Photo „Oglinda Lumii")

Alcool din pepene

Marele industriaş american Ford e de părere că agricultura trebue făcută, caşi industria, economisindu-se mâna de lucru, şi că atât fermierul, cât şi industriaşul, trebue să lucreze mână în mână.

Spre a da o pildă, a înfiinţat în Michigan o fermă de 3.000 de acri, unde întrebuinţează ca muncitori pe foştii proprietari ai pământurilor cumpărate. Şi aci cultivă numai pepeni, însă în stil mare.

Şi nu cu scopul de a-i pune în consumaţie, ci spre a extrage din acest fruct un alcool destinat pentru.. vopsirea automobilelor.

Sboară oamenii!

Un inginer american, Irving Brass din Filadelfia (Statele Unite), a născocit o maşinărie cu aripi şi coadă cari se putea mişca (fără motor), şi cu această maşinărie el a încercat să sboare, aruncându-se de pe o casă cu opt etaje. A zburat bine până la aproape patru metri de pământ, când a căzut jos cu maşină cu tot şi şi-a rupt două coaste şi un picior.

El a declarat că după ce se va însănătoşi, va încerca iar, însă numai după ce o să-şi îmbunătăţească maşina.

Maşină de respirat

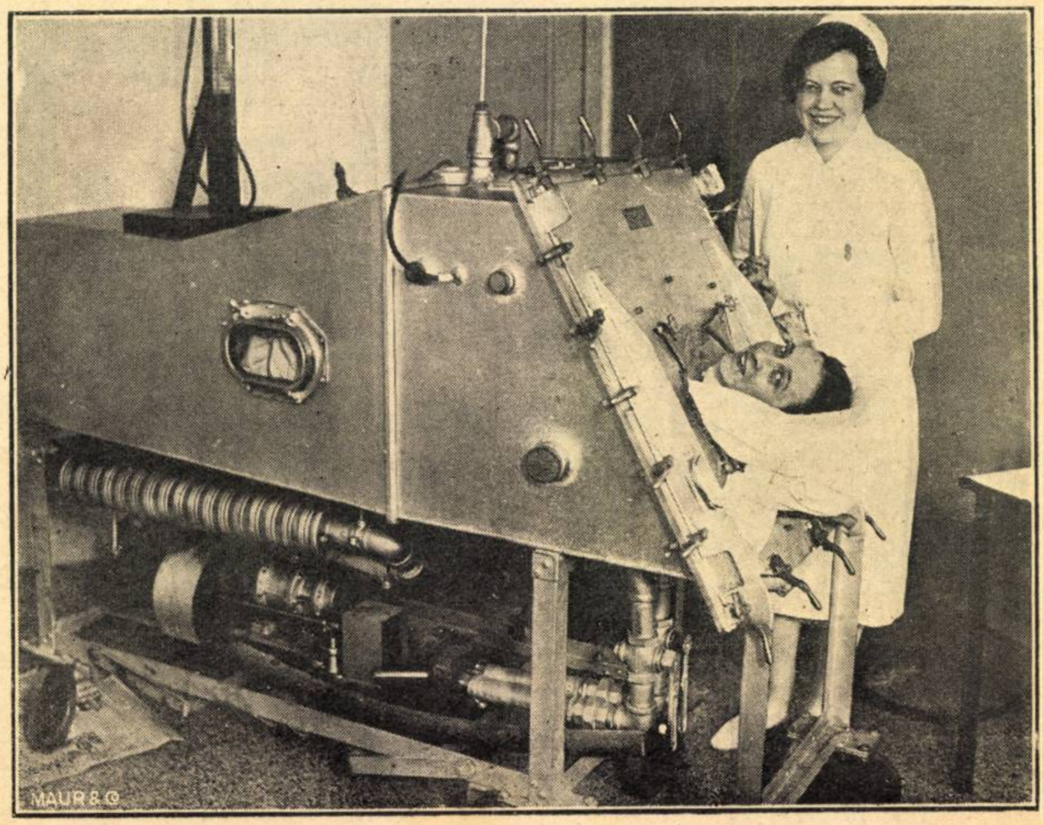

Această maşină de invenţie recentă înlesneşte respiraţia în cazuri de intoxicare cu gaze. O pompă electrică duce de 15 ori pe minut aerul din rezervor în plămânul pacientului.

(Photo-exclusivitate Keystone)

„Boys“ americani și „girls“ germane

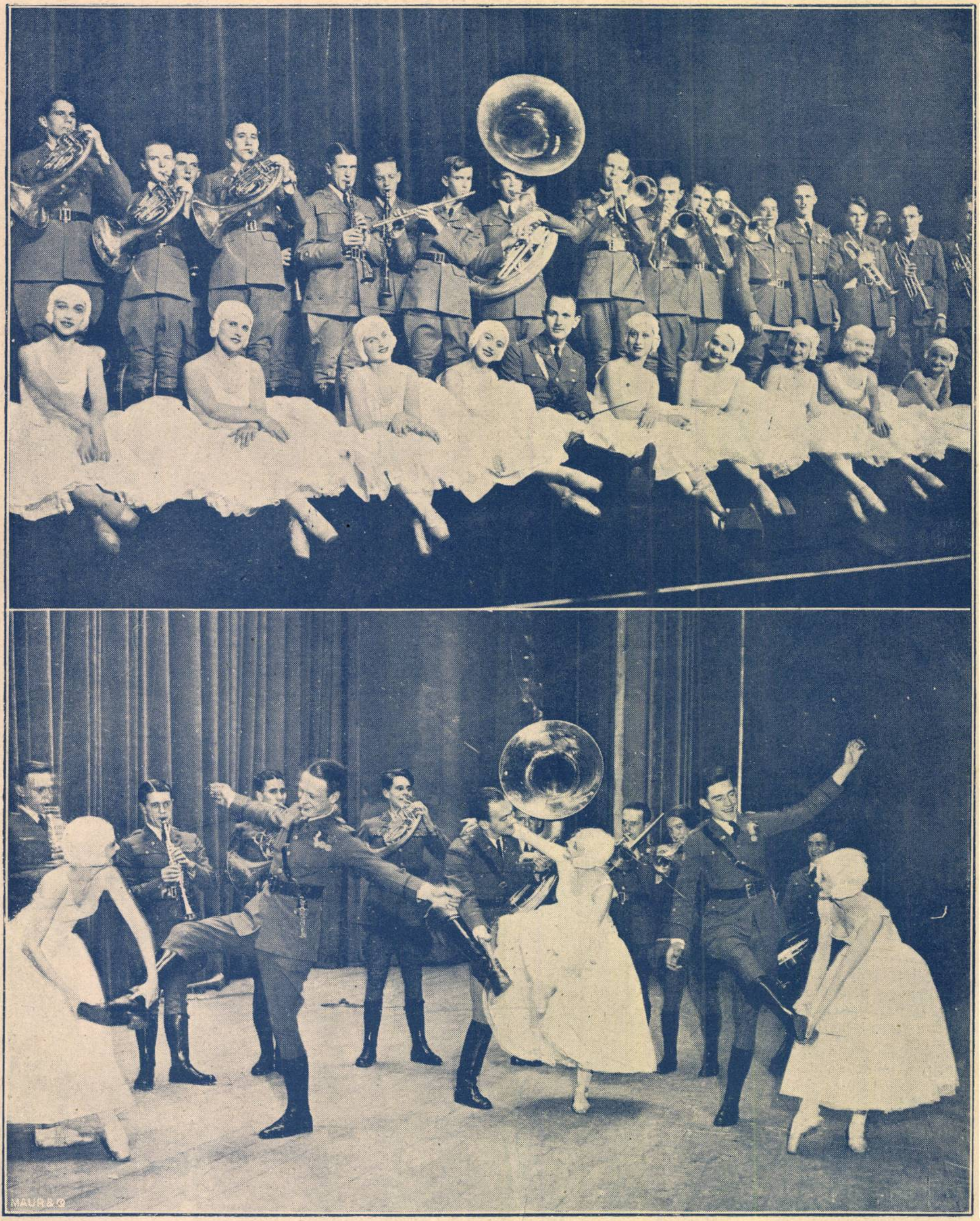

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O orchestră militară autentic americană a debutat de curând într'un music-hall din Berlin în onoarea concetățenilor lor, cari au vizitat teatrul acela în trecere. Tinerii muzicanți erau elevi ai școalei militare Manlius, cari s'au împrietenit repede „colegial" cu tinerele „girls" germane care debutează în aceeași music-hall. Vedem *sus* pe tinerii muzicanți fotografiați în grup cu fetele germane; *jos*, cum unele din aceste „girls" arată tinerilor „boys" cei mai noui pași de dans.

O butadă americănească

În cursul unei călătorii în Asia, d. Hoover, actualul prezident al Statelor Unite, se află într'o zi în fața unui leu. El îl puse pe fugă cu revolverul său.

Celor cari îl felicitară, el le spuse simplu:

— Făgăduisem d-nei Hoover să mă întorc astă seară de vreme; și am obiceiul să mă țiu de cuvânt chiar în împrejurările cele mai grele.

Interesante aspecte de vară

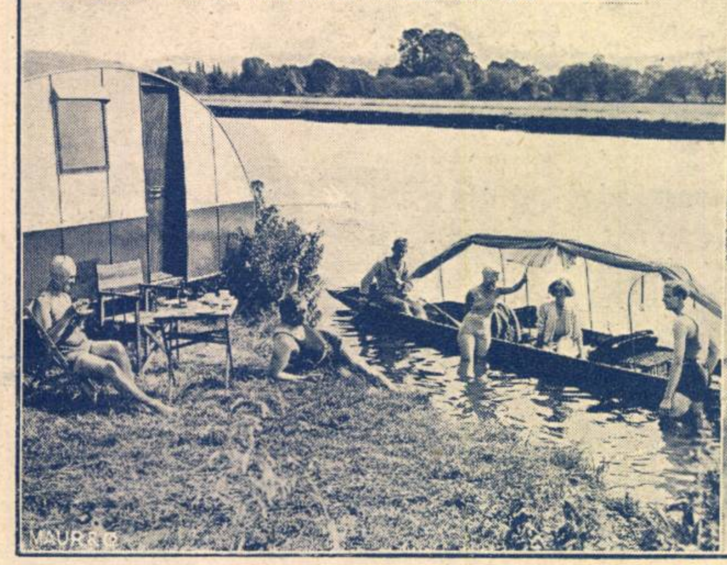

(Photo-exclusivitate Keystone și „The New York Times")

1. Căldurile tropicale care au copleșit zilele trecute populația din marele New York, au silit pe mulți locuitori să caute puțină răcoare, dar și distracție, prin împrejurimi. Iată aci un grup de tinere fete, refugiate la Long Island și petrecându-și timpul jucând în zaruri. — 2. O fetiță a d-lui Goddard, proprietarul unei grădini zoologice din Chessington (Anglia), se joacă cu un ursuleț pe un tobogan, și pare a se amuza admirabil. — 3. Englezii sunt meșteri în organizări de caravane de week-end și știu să combine plăcerea automobilismului cu cea a vieții de tabără și de canotaj, după cum dovedește fotografia luată la Leleham (Middlesex). 4. Consiliul municipal din Berlin a organizat și vara aceasta excursiuni afară din oraș pentru copii cari nu au putut pleca în vilegiatură. Vedem mai sus o asemenea excursiune, în decursul căreia conducătoarele se dedau la tot felul de jocuri spre a distra pe copii. — 5. La strandul Wannsee din Berlin se găsesc mereu copii rătăciți de părinții lor. Atunci se strigă prin megafon numele copilului rătăcit și părinții vin să și-l ia. — 6. Fotografie luată la Los Angeles a cinci înotători veseli, cari se simt foarte bine în soare și în apă.

Ciocolata

De unde vine denumirea de „ciocolată"?

Numele acestui aliment nu-i decât o alterare a cuvântului „thotcolatl" cu care îl indicau Mexicanii, căci arta de a fabrica ciocolata e originară din Mexic, de unde au introdus'o în Europa Spaniolii, câțiva ani după stabilirea lor în acea țară.

Dar ciocolata Mexicanilor se deosibea mult de a noastră, de oarece se compunea pur și simplu dintr'un amestec de apă rece cu cacao, adăogându-se, după ce era bine bătut, o doză de ardei foarte iute.

Spaniolii au născocit apoi modul actual de fabricare a ciocolatei.

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

3)

Nuvelă de Philips Oppenheim

— Foarte bine, insistă Slane, dar e vorba de o chestie foarte serioasă. Stăpânul d-tale îmi spune că d. Cartwright a dispărut. Şi vrem să-l găsim. Ne-ar fi de folos dacă am şti ce a vorbit.

— Regret, d-le, dar nu am auzit nici un cuvânt.

— Părea agitat d. Cartwright?

— Nici la aceasta nu pot răspunde, sir Jasper. Eu tocmai strângeam în sufragerie. Boerului îi place să servim licherurile devreme în bibliotecă. Ştiu numai că am auzit pe d. Cartwright vorbind şi că după două minute, când am trecut prin anticameră, nu mai era nimeni, şi cărţile erau pe masă.

— Dar pardesiul şi pălăria lui?

— Amândouă sunt aci, d-le, şi dacă îmi permit să vă atrag atenţia asupra acestui punct, e fiindcă cred că n'a plecat din casă fără a le lua. Noaptea e rece şi ninge serios.

— Bun, murmură Slane. e totdeauna mai bine să începi cu un fapt precis. D. Cartwright se mai află în imobilul acesta. Deci, dacă vom explora imobilul, trebue să-l găsim.

— Ei bine, ce noutăţi ai? întrebă Minchingham văzându-l pe Slane întorcându-se.

— Ai dreptate, recunoscu acesta din urmă. După cât se pare, Bonny Cartwright a dispărut, în tot înţelesul dramatic al cuvântului. Pălăria şi pardesiul său sunt în anticameră, cărţile sale se mai află pe măsuţă, şi firele telefonului d-tale au fost tăiate.

Se uitară toţi, jenaţi, unul la altul.

— Dar, observă Goring Breet, nu se mai întâmplă miracole în zilele noastre. Trebue să existe prin urmare o explicaţie foarte simplă.

— Asta şi este probabil, admise Slane. Să ne punem deci pe lucru, spre a o descoperi. Imi dai voe, Minchingham, să-ţi propun să scotoceşti, împreună cu amicii d-tale, propriul d-tale apartament? Pe când o veţi face, eu mă voi coborâ să schimb câteva cuvinte cu portarul, înainte de a mă duce s'o plictisesc pe prinţesă, dacă va fi nevoe.

— Perfect, aprobă Minchingham. Să ne punem pe lucru!

*

Portarul era din întâmplare o persoană care nu putea fi nicidecum bănuită de lipsă de atenţie în îndatoririle sale şi nici de conspiraţie sub orice formă. Era un fost subofiţer în regimentul de gardă, înalt şi voluminos, posedând un formidabil şir de decoraţii şi multă agilitate în gesturi.

E declară cu emfază, şi fără rezerve, că de când veniseră cei trei jucători de bridge, nu mai intrase în niciun apartament şi nici nu eşise de acolo nicio persoană străină, oricare ar fi.

Băiatul dela ascensor era de asemenea sigur că nu fusese chemat de când suise pe cei trei domni veniţi să joace cărţi, şi că nu-şi părăsise postul decât atunci când lordul Minchingham se coborâse spre a-l interoga pe portar.

Insoţit de acesta din urmă, Slane se urcă în etajul întâi şi examină uşile de intrare ale tuturor birourilor. Nu ardea nicăeri nicio lumină şi toate broaştele erau solid încuiate

Slane coborâ din nou la parter împreună cu portarul.

— Ce fel de oameni sunt chiriaşii de aci? întrebă Slane. Oameni cumsecade, nu?

— Nu ar locui aci, dacă nu ar fi de treabă, răspunse omul cu încredere. Unul e d. Hubble avocat. El are apartamentul cel mai frumos. L'am văzut plecând devreme astă-seară. Secretarul său n'a rămas mult după plecarea lui, şi ceilalţi doi funcţionari şi servitorul au plecat la 6. Mai şade apoi d. Simpson, reprezentant de filme americane. Stă la noi de trei ani. Dactilografa sa şi dânsul au plecat pela 7. Mai e un alt avocat, d. Swayles, şi d. Michael, — un fel de colecţionar de blănuri rare şi de antichităţi orientale. Şi toţi au trebuit să dea referinţe bune înainte de a se muta aci.

— Pricep, murmură Slane. Atunci singurele două apartamente închiriate la particulari sunt acel al lordului Minchingham şi cel dedesubt. Spune-mi acum ce ştii despre acesta din urmă.

— In el şade o văduvă, îl informă portarul, cu un ton şi o ţinută devenite profund respectoase. E un fel de prinţesă dar prinţesă rusă. Iese foarte rar, dar primeşte multe vizite. E o doamnă foarte generoasă şi cea mai bună chiriaşă pe care a avut'o vreodată apartamentul. Din când în când vin s'o vadă fel de fel de persoane nobile.

(Urmarea în numărul viitor)

Serbare populară istorică

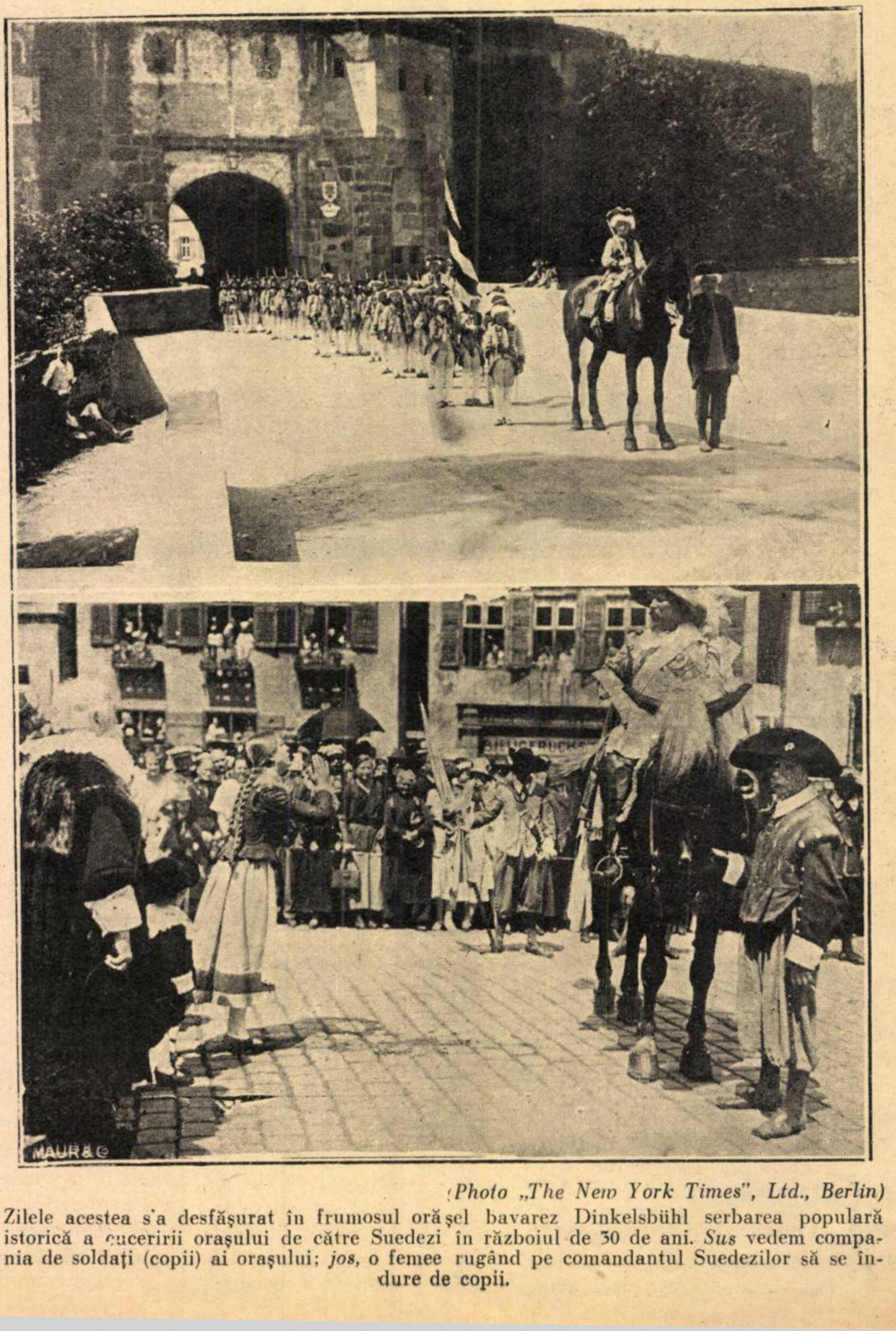

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Zilele acestea s'a desfăşurat în frumosul orăşel bavarez Dinkelsbühl serbarea populară istorică a cuceririi oraşului de către Suedezi în războiul de 30 de ani. *Sus* vedem compania de soldaţi (copii) ai oraşului; *jos,* o femee rugând pe comandantul Suedezilor să se îndure de copii.

Inventatorul şahului

După părerea tuturor savanţilor moderni, cinstea de a fi inventat jocul de şah s'ar cuveni unui Brahman indian cu numele de Sissa care trăia la începutul secolului V.

In India exista, pe vremea aceea, un rege numit Sirham, care fu atât de încântat de noua distracţie, încât vru să-l răsplătească pe autorul ei.

Modestul Sissa ceru să i-se dăruiască o cantitate de grâu, ce s'ar obţine punându-se un bob de grâu pe prima căsuţă a tablei de şah, 2 boabe pe a doua, 4 pe a treia, şi aşa mai departe, tot dublându-se până la căsuţa a 64-a.

Regele acceptă bucuros, dar ministrul tezaurului său, care ştia să numere mai bine, dovedi stăpânului său că, spre a satisface această cerere, imperiul lui Sirham ar trebui să aibă 16 384 de oraşe, având fiecare câte 1 080 de hambare, în care să existe câte 174.762 de baniţe de grâu şi în fiecare baniţă 32.768 de boabe.

Deci fiindcă a vrut prea mult, Sissa n'a obţinut nimic.

Mormântul lui Alexandru cel Mare

Se anunţă din Alexandria (Egipt) că d. Howard Carter, care a descoperit, împreună cu lordul Carnarvon, mormântul lui Tutankamon, a reuşit să afle exact locul unde a fost înmormântat Alexandru cel Mare.

Mormântul se află aproape de coloana lui Pompeiu din Alexandria, şi d. Howard Carter crede că locaşul n'a fost până acum niciodată violat.

Alexandru cel Mare a murit la Babilon în anul 323 înainte de Isus Christos şi se ştia numai că fusese înmormântat la Alexandria. Legenda adăoga că rămăşiţele mortuare fuseseră depuse într'un cosciug de aur.

D. Howard Carter căuta din Octombrie trecut locul exact al mormântului... şi acum l'a găsit!

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări şi tot atâtea răspunsuri 1313
Ediţia II. Preţul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile şi la Editura Eminescu Bucureşti

Un pretendent la tronul Austriei

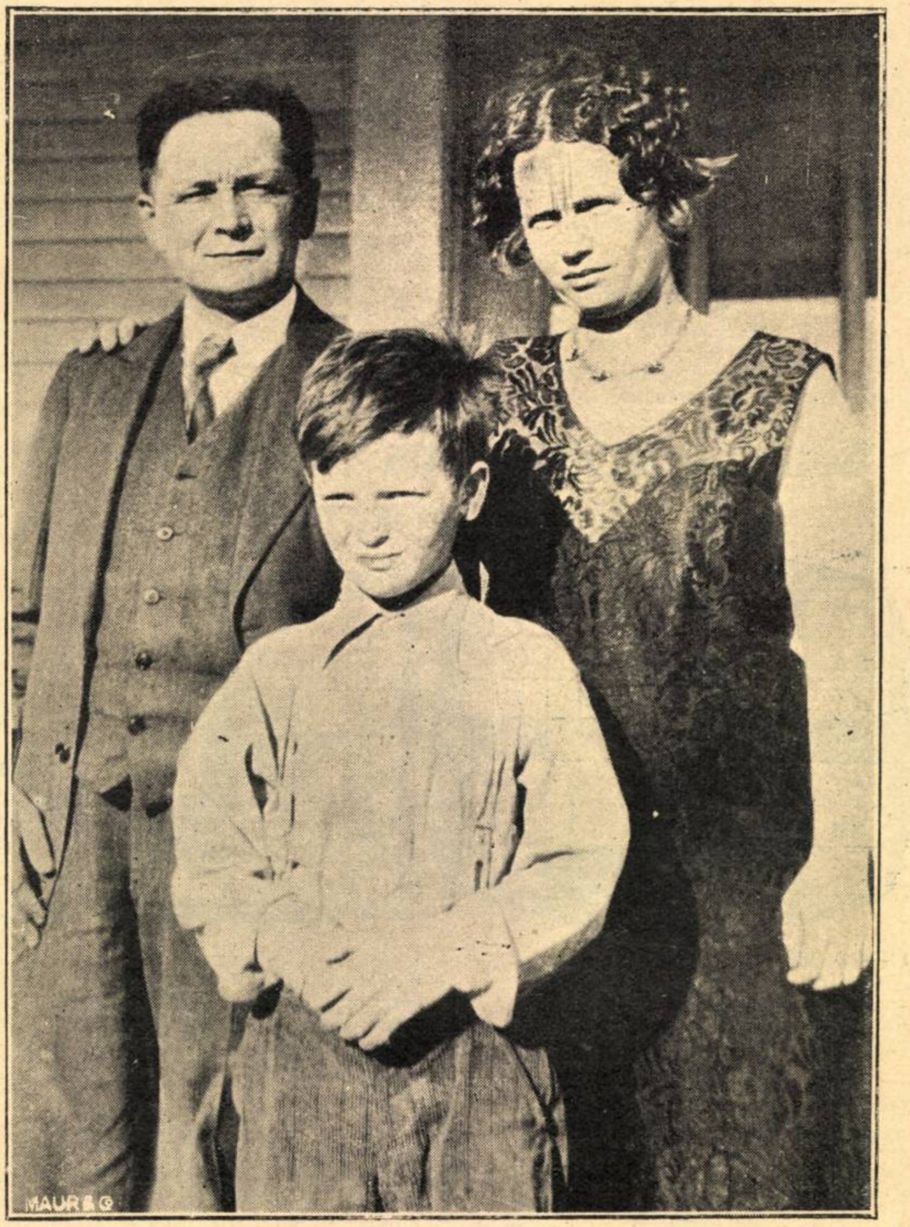

(Photo-exclusivitate Keystone)

Fotografia noastră reprezintă pe d. John Burrows, advocat de divorţuri din Reno (Nevada, America), pe soţia sa Maria Magdelinem, fiică a decedatului prinţ Johann de Austria, frate al decedatului împărat Franz Joseph, şi pe băiatul lor George, care ar fi îndreptăţit să ocupe tronul austriac. Deocamdată părinţii acestui pretendent nu au căutat să răstoarne Republica austriacă spre a reintroduce monarhia.

Vă place friptura de cal?

In Englitera se mănâncă puţină carne de cal, şi «British Medical Journal» se ridică contra acestui fapt.

Acest ziar crede că motivul acestei abţineri nu este părerea populaţiunei că această carne n'ar fi hrănitoare, ci că Englezoaicele nu ştiu s'o prepare aşa de bine ca Franţuzoaicele. Ele nu ştiu să gătească decât rasolul şi friptura de carne de cal.

Oricât de bună este carnea de cal pentru cârnaţi şi extract de carne, consumul ei, chiar pentru acestea, este neînsemnat.

Abia in restaurantele de a treia mână se mănâncă, ici-colo, sub numele de căprioară.

La Paris, din contra, pentru că Francezii ştiu să o prepare, carnea de cal se mănâncă mult.

In anul trecut numai, s'au mâncat la Paris 21.291 cai, 229 măgari, 40 catâri. Preţul a variat între 80 centime şi doi franci kilogramul.

S'a vândut această carne în 180 de măcelării.

O alteţă imperială

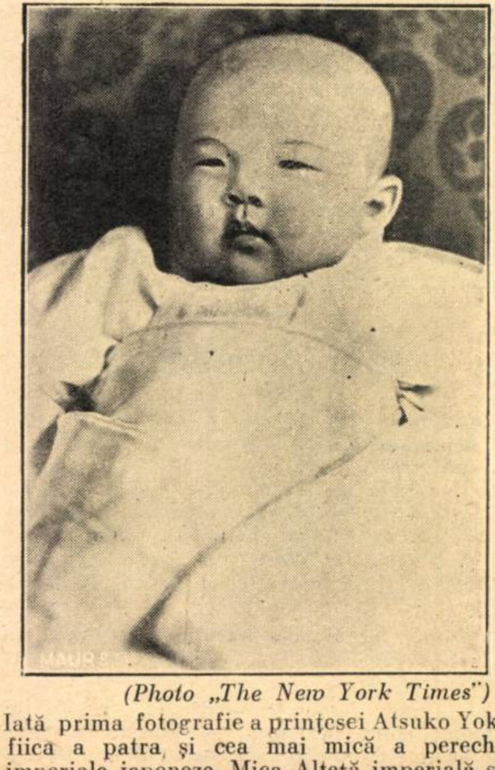

(Photo „The New York Times")

Iată prima fotografie a prinţesei Atsuko Yoki, fiica a patra, şi cea mai mică a perechei imperiale japoneze. Mica Alteţă imperială s'a născut în Martie 1931.

J O C U R I

ENIGMA PALINDROMICA

de *Anişoara Şoimu* şi *Silviu Theos*, Bălţi

Dintr'un palindrom (lichid incolor) scoateţi un palindrom (râu în Asia) şi veţi găsi un al treilea palindrom (titlul unui roman de Duiliu Zamfirescu).

GOLF DE CUVINTE

de *Pincu A. Saul-Piasa*, Focşani

Să se ajungă dela o Capitală europeană la altă capitală europeană, trecând prin următoarea semnificaţie: *Făcea ca să se potrivească sunetele la terminaţiunea vorbelor.*

FUGA CONSOANELOR

de *N. C. Theodorescu*, Buzău

O– i–e –â–– ai î––ă–a–e ––i o–i–u–
–ei –i –o–i–.
–â– –u––e– î––ă –e –a–e cu î–:
–·– –i–e ai –e–i–

Punându-se în locul liniuţelor câte o consoană, veţi afla două versuri dintr'o poezie a lui Eminescu.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 32

JOC DE SILABE INCRUCIŞATE

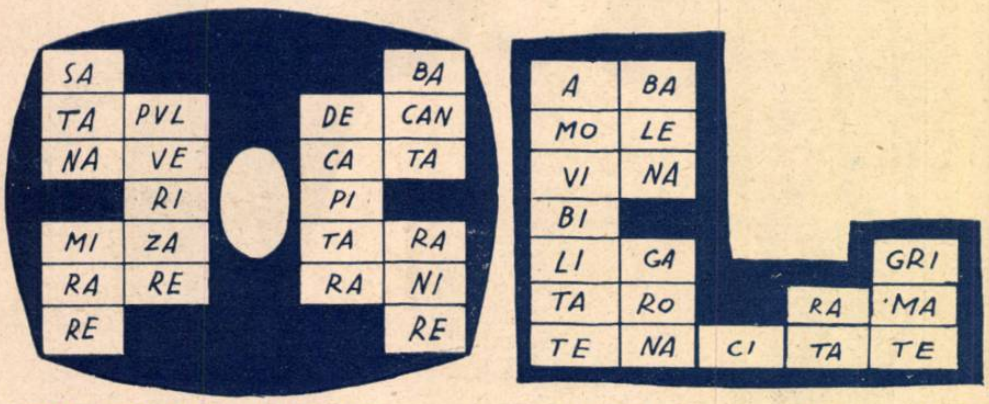

SA			BA
TA	PVL	DE	CAN
NA	VE	CA	TA
	RI	PI	
MI	ZA	TA	RA
RA	RE	RA	NI
RE			RE

A	BA			
MO	LE			
VI	NA			
BI				
LI	GA			GRI
TA	Ro		RA	·MA
TE	NA	CI	TA	TE

CUVINTE PELINDROMICE

NATAN
ANINA
POTOP
IMAMI
ETATE
REBER

NAPIER-NAPIER.

ŞARADA

Caş-caval.

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimită soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârzaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

POŞTA JOCURILOR

Constantin Diaconescu, Mizil. — Se poate ca deslegătorii să nu fie trecuţi în revistă pentru următoarele motive:

I. Nu sunt bune soluţiile.
II. Sunt expediate târziu şi nu sosesc la timp.
III. Nu ne parvin din cauza poştei.
IV. Deslegătorii omit a se iscăli. (Se întâmplă să ni se trimită aceeaşi soluţie de câteva ori).

V. Lipseşte numele localităţii de unde ni se expediază soluţia, şi ştampila poştei este indescifrabilă).

VI. Trimit jumătate soluţie cum ni s'a întâmplat chiar pentru acest număr. La soluţia jocului de silabe încrucişate ne-a fost trimisă la 5 August numai litera O. Tot la 5 August, în altă scrisoare, am primit soluţia întreagă, adică şi a literei L. De data aceasta fiind un vechiu şi bun deslegător, bănuim că din eroare n'a trimis din prima oară soluţia completă. (Ce ne facem cu cei cari nu-şi amintesc că au trimis jumătate soluţie?

VII. Semnăturile sunt indescifrabile. (Iarna mai ales c. p. căzând în zăpadă sunt pline de pete).

VIII. Un deslegător semnează în josul c. p. şi un prieten-asociat la soluţionare semnează la «retour» unde nu ne uităm, crezând că este *retour*.

IX. Zeţarul, din greşeală, nu culege un nume.

Nicolae L. Petrescu. — Ne scrieţi că publicând mult pe unii autori, se pierde farmecul pe care ţi-l dă deslegarea unui joc. Nu-mi dau seama ce legătură poate fi între autor şi soluţionare. Ţinem să vă spunem că se întâmplă ca George Bernard Shaw să fie jucat dacă nu chiar în aceeaşi seară, dar în aceeaşi săptămână, în toate teatrele din Bucureşti şi publicul n'a adus până acum învinuiri directorilor că se pierde farmecul piesei când vezi prea des piesele aceluiaş autor. Nu găseşti că le-am făcut autorilor de jocuri o mare cinste comparându-i cu George Bernard Shaw.?

Lică Wechsler, Iaşi. — Vom cercetat. La vina poştei nu vă gândiţi deloc?

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.
Arcani (Gorj): Bebe V. Cătuţ.
Balş (Romanaţi): Fănică Nicolaescu, Ionel Nicolaescu.
Braşov: Alexe Al. Benigal-Alalen, Fanny Ionescu-Per.ş şi Sandy N. Ioan, Nicolae Toni, Aurelian Popescu, profesor D. Popescu, Vespasian Popescu şi Pr. Angelescu Anton.
Bucureşti: Iréne Al. Eladescu, Tinel Stătescu, Petrescu L. N.c., Coca Botezatu, Nicu Lăzărescu, Niţă Lăzărescu, Midkey Wolgast Mihail Antonescu, Adelina Botezatu, Marin Ştefănescu şi Ioan Ştefănescu, Tity Ştefănescu-Durostor şi Aurel Ştefănescu. Cleo Ştefănescu şi Culea Stelea, Jean Bărbulescu şi Fane Nuţu.
Buzău: Chelaru M. Corneliu şi Lucia Chelaru.
Călimăneşti: Puica-Eugenia N. Petrescu şi Dănică Zamfirache.
Caracal: Dumitru Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Constanţa: Sorel Avramescu.
Craiova: Petrică P. Crăsnaru, Nutzi Gheorghiţă şi Eleonora Dinu, Mioara Busuioc şi Victor Dragotă, Barbu Cismărescu.
Dârste (Braşov): Dacia Musceleanu, Dorina-Piţurescu.
Drăgăşani (Vâlcea): Pizone Iliescu şi Puiu Iliescu, Nelu Nanu, Nanu Sion, Daudet Nanu Adam, Dumitrescu Ilie, Vasilică Nanu, Nică Nanu, Iliescu V. Dumitru, Bratuleanu Lucy, Oacă Marinescu, Puiu Voiculescu, Nicu Marinescu, Emil Măiescu, Mitty Anastasiu şi Mircea Portăreşti, Floricica Predescu, Lucia Munteanu, Tiţa Lazaru, Nelly şi Zizy Iliescu, Mitty Anastasiu, Dode Nanu, Luciescuvo Torcel, Nellu, Timu, Petrică şi Mişu S. Nanu, Ioan S. Nanu-Sălişte şi Costel Voiculescu, Gheorghe S. Nanu comerciant.
Fălticeni: Mihail Sibechi
Focşani: Pincu A. Saul-Piasa.
Galaţi: Lică I. Tudose, Saul Weinştein, Niţă Cotarlici, Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru.
Iaşi: Vlad şi Rodica Anghel.
Ploeşti: Lenny şi Mircea Gheorghiu, Anny şi Theodor Stoicescu.
Sălişte: Valerica Dădârlat, Tica Domnaru, Norica Moga, Elly Dădârlat.
Striharet (Olt): Spiru Theodoreanu.
Sulina: Richardsohn Meyer, Haus Otto, Klastone Bridge, Ahmed Mustafa, Publiano Paulo, Corso Fisa, Niculae Muzicuţă, Draga Muzicuţă, Sincoştan C., Vasilescu Alexe, Cordescu Const.
Tulcea: Tarcatu Emil, Grumezea Paula, Iancu Lilica.

AU DESLEGAT JOCUL DE SILABE INCRUCIŞATE ŞI SARADA

Bucureşti: Mişu Antonescu şi Keaton Ştefănescu, Nelu Lăzărescu, Nicu Lăzărescu, Mariana Costescu şi Ionel Rădulescu.
Iaşi: Lică Wechsler.
Telega: (Prahova): Antonia Zaborovschi.
Tuşnad-Băi: Lucreţia şi Margareta Pallade-Turnu-Măgurele.

AU DESLEGAT CUVINTELE PALINDROMICE ŞI ŞARADA:

Bucureşti: Niculina Bădârcea, Corina Nuţu,

Dacă n'aţi cetit încă
trebue să cetiţi negreşit
cele mai bune romane
ale marelui războiu
Pe frontul de vest, nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent '924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile
şi la Editura „EM NESCU", Bucureşti i,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

Cu o motocicletă în Oceanul Pacific

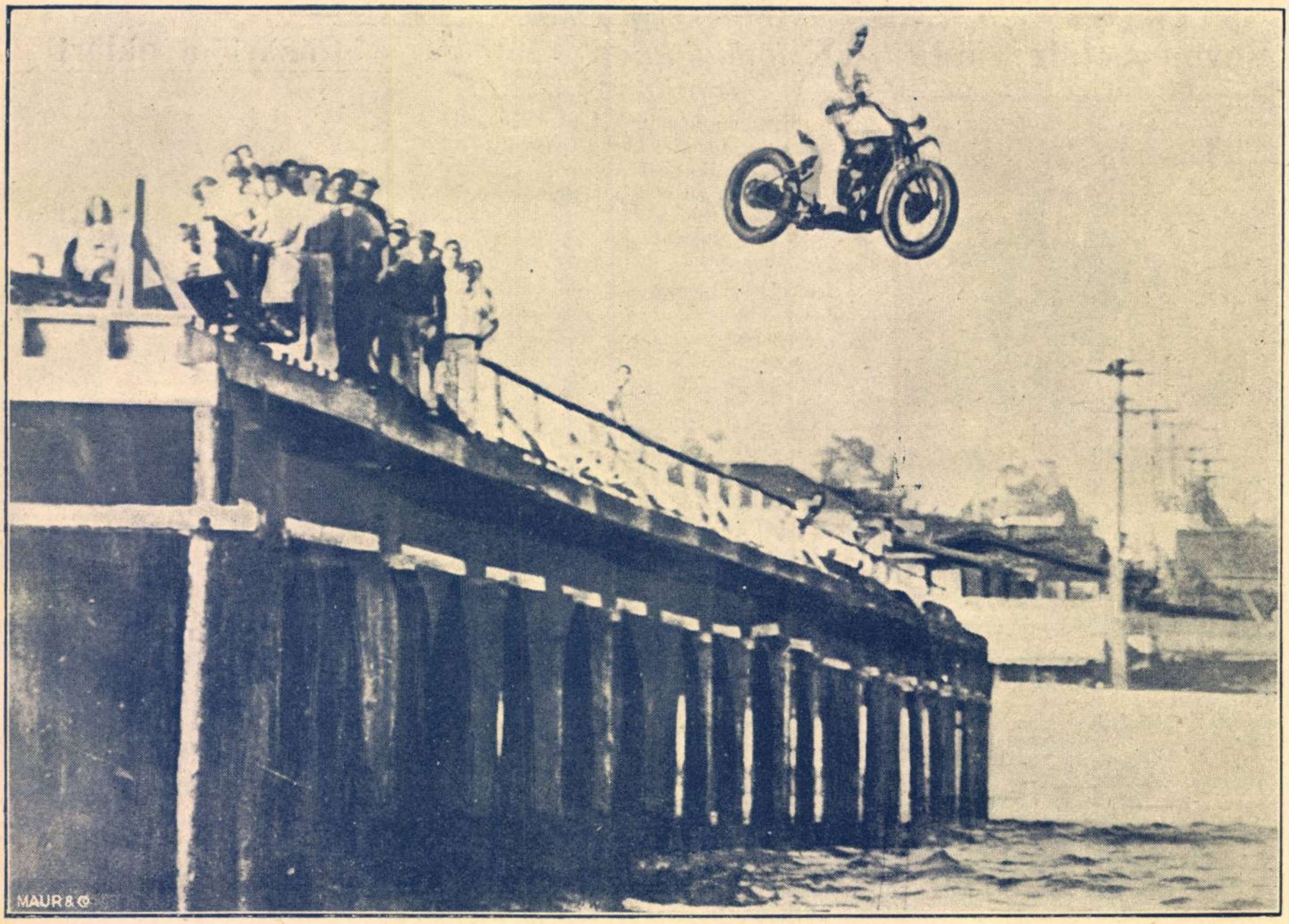

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un moment emoţionant în decursul unei serbări sportive recente din Los Angeles (California): un cunoscut motociclist sare în Oceanul Pacific depe o trambulină, cu o viteză de 80 mile americane.

Soluţiile jocurilor

(*Continuare din pagina 844*)

Mişu Antonescu, Jean Ştefănescu, Aurică Ştefănescu.

Mihăeşti (Vâlcea): Gheorghe Cránguş şi D. Sichitiu.

Ocnele-Mari : Petruş P. Stănescu, Florin Bunea, Mitu Stănescu, Neta şi Marioara Stănescu.

Râmnicul-Vâlcea: Titi Bădescu, M. Gregorovici.

AU DESLEGAT NUMAI ŞARADA:

Chişinău: Nicu G. Arsene.

Galaţi : Eva Kessler.

Râmnicul-Vâlcea (?) : Gabriel Bălănescu şi Mari Diaconescu Nicu Bălănescu.

Sovata : Titi Copelman.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul jocului de silabe încrucişate : Puiu Voiculescu (R.-Vâlcea).

Premiul cuvintelor palindromice : Iancu Lilica (Tulcea).

Premiul şaradei: Spiru Theodoreanu (Srihăreţ, Olt).

❋

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN O. L. No. 31:

Caracal : Costel Stoianovici şi Mircea Piotrovschy.

Drăgăşani (Vâlcea) : Iuliana Şoimulescu.

R.-Vâlcea : Titi Bădescu, M. Gregorovici.

Turnu-Măgurele : Baluţa Crăcănescu şi Lutzy Cocoş, Fănel Z. Theodosiu şi Fănel Delaturnu.

Zece porunci chinezeşti

Mareşalul Ciang-Kai-Cek, preşedintele guvernului central din China, pentru a ridica moralul populaţiei, a introdus în China aceste zece porunci noui :

1. Să nu fii lacom;
2. Să nu fii mândru;
3. Să nu fii leneş;
4. Fereşte-te de divorţ şi de jocuri de noroc;
5. Să nu fumezi;
6. Să nu trăeşti din bani împrumutaţi;
7. Inlătură patima vinului;
8. Să nu înşeli;
9. Să nu întrebuinţezi arme;
10. Să nu te temi de moarte.

Negustor ingenios

Ca să atragă clienţii în prăvălia lui, un negustor italian şi-a făcut obiceiul de a arunca, de mai multe ori pe zi, câte un pumn de grăunţe în faţa prăvăliei sale, şi se adunau porumbei, vrăbii şi alte păsări, cu grămada.

Lumea se oprea, intra în prăvălie şi făcea alişveriş deşteptului negustor...

O glumă marinărească

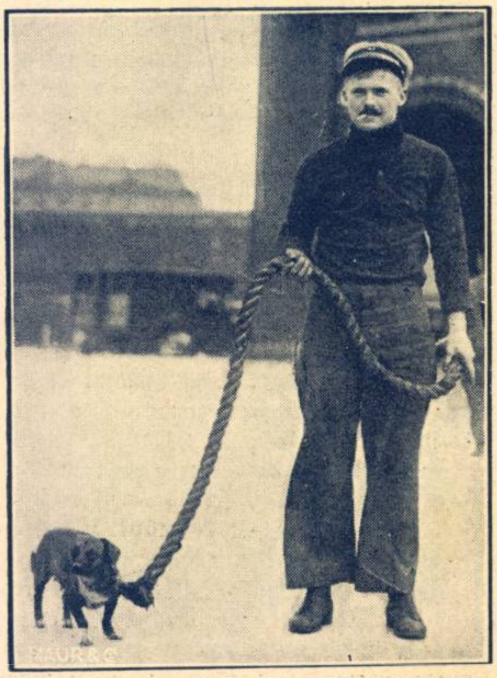

(Photo „The New York Times")

Un marinar american debarcând depe vasul său cu mascota vaporului, căţelul Fido, şi-a permis gluma de a se plimba prin port cu acest căţel legat de un otgon, de care de obicei atârnă numai ancorele.

PAGINA FEMEII

Revin vechile mode

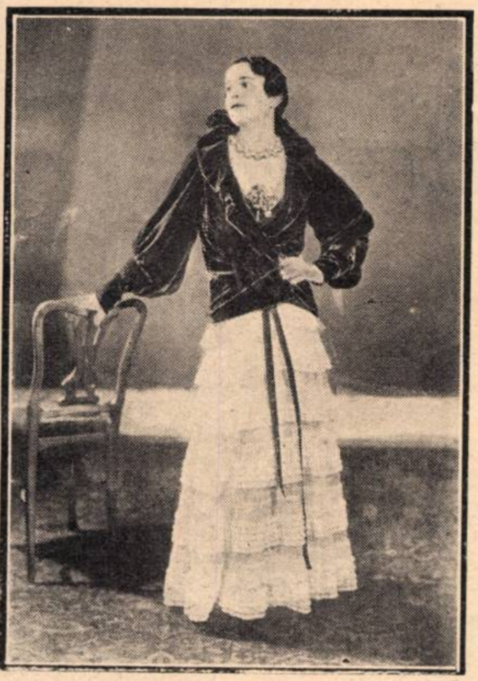

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Toaletă de seară, amintind modelele din epoca Reginei Victoria, cu o cazacă scurtă de catifea roșie, având drept guler o rujă și mânecibufante, iar jupa e împodobită cu numeroase volane.

Fecioarele Soarelui

In vechiul Peru, cea mai mare venerație religioasă se îndreaptă spre zeul Soare. Se spune că Incașii domnitori coborau din acest zeu, și templul său principal se afla la Cusco, pe atunci capitala țării.

Tinerele fete din cele mai mari familii erau consacrate templului, a cărui intrare era oprită celorlalte femei.

La vârsta de opt ani, fetițele alese intrau în comunitatea «Fecioarelor Soarelui» cari, 1500 la număr, locuiau într'un palat foarte aproape de templu. numit «Casa Stelelor». Ele jurau să rămâe caste, și nu vorbeau cu nimeni care nu făcea parte din comunitate. Cele mai în vârstă dintre ele se numeau «mamacunas» și învățau pe cele mai tinere practica religioasă precum și țesătoria, torcătoria, cusutul și brodatul.

Suveranul, numit «Inca», nu vizita niciodată «Casa Stelelor»; regina și prințesele, da.

Fecioarele Soarelui, adevărate vestale, erau considerate drept soții ale zeului. Instalația lor era somptuoasă, toate uneltele din palatul lor erau de aur sau argint; până și arborii artisticei grădini în care se plimbau, erau împodobiți cu aur.

Vestalele țeseau și coseau toată îmbrăcămintea familiei regale — coborâtoare din zeu — și frământau pâinea pentru ceremoniile sfinte.

Dacă vreo fecioară își călca jurământul, o așteptau cele mai teribile pedepse: înmormântarea de vie, spânzurarea iubitului, exterminarea familiei acestuia și până și raderea depe fața pământului a orașului său.

Dar se crede că nicio Fecioară a Soarelui nu și-a călcat vreodată jurământul.

Criminalitatea feminină

Faptul că în aproape toate Statele sporesc cazurile criminale, poate fi considerat drept consecință a epocei postrăsboinice. Recordul îl dețin Statele Unite, unde se constată, mai ales, o sporire a criminalității printre femei.

Din ultimele statistici ale penitenciarelor americane reiese că numărul femeelor criminale a devenit mai mult decât dublu în ultimii zece ani. Imprejurarea aceasta se atribue în genere emancipării femeilor. Nu se poate însă face dovada acestei presupuneri.

Mr. R. C. Petterson, comisarul institutelor de corecțiune, crede că și alți factori au contribuit la situația actuală de pe tărâmul criminalității. După dânsul, ar fi nedrept să se arunce vina numai asupra emancipării femeii ; nu este exclus ca pornirea femeii spre libertatea sexuală și participarea ei la viața comercială și politică să fi sporit criminalitatea, dar ne găsim aci numai în fața unor presupuneri.

Oricum ar fi, rapoartele din perioada 1916—1926 ne dau un tablou sugestiv: în 1916 nu era printre cei 4.000 de criminali decât 22 de femei, în 1926 au fost 117 din 6.000.

Ziarele americane discută chestia, fiecare găsind altă cauză. Cea mai originală a dat'o «New-York Times», care afirmă că sporirea criminalității feminine s'ar datora emancipării... poliției, care nu se mai teme să aresteze femei.

Păsări la pălării

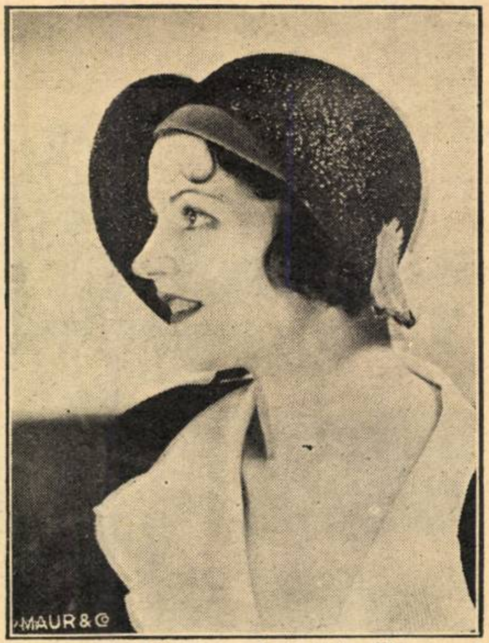

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Toate modelele vechi revin! Până și păsările la pălării — aceste podoabe atât de ironizate în ultima vreme — sunt lansate acum ca modă de ultima oră, după cum vedem în modelul de mai sus.

Ferme de lapte de femei

Bolșevicii au deschis la Moscova «ferme de lapte de femei».

Femeile sunt adunate și mulse. Unele dintre ele dau până la un kilogram și jumătate lapte pe zi și acesta e plătit cu 40 copeici (33 lei) suta de grame.

Acest lapte se vinde apoi cu 30—50 copeici suta de grame, cu cartelă, la bolnavi, dându-se și gratuit la cei săraci.

Cărți de vizită la jaretieră

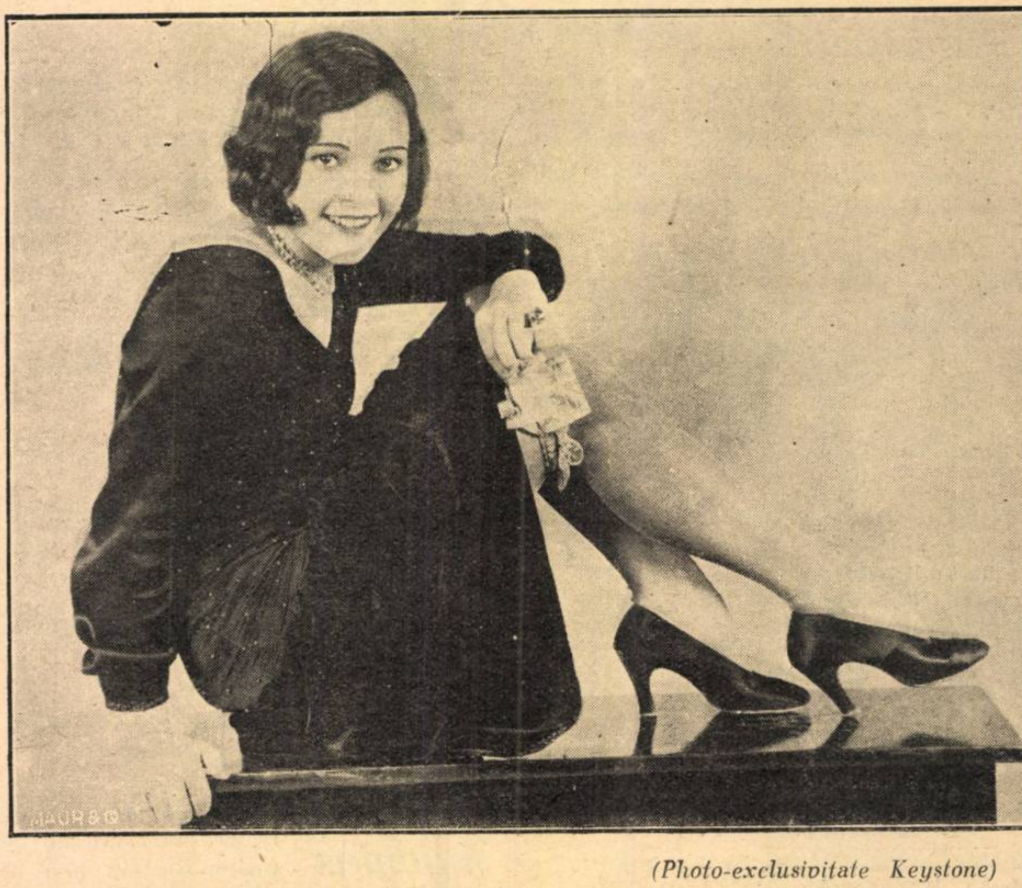

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Artista de cinema Sally Blaine a găsit un loc foarte original pentru ținerea cărților ei de vizită: le poartă la... jaretieră! Trebue să fie o plăcere să asiști când își depune cărțile de vizită...

Tată şi fiică în Parlament

Lloyd George a făcut de curând o experienţă destul de curioasă pentru un tată: a fost în deplin acord cu fiica sa în Camera Comunelor şi şi-a arătat în public aprobarea prin repetate «foarte bine!»

In adevăr, pe când graţioasa Megan Lloyd George vorbea în şedinţă publică în favoarea unui proiect de lege pentru construirea a 40.000 de locuinţe, care să fie închiriate cu 4 şilingi şi 6 pence pe săptămână, inclusiv impozitul, tatăl ei, care şedea în faţa ei, însoţea fiecare frază cu un «hear, hear!» accentuat.

— Sunt foarte fericită că văd pe foarte onorabilul meu coleg ascultând pe partizanii săi, — zise miss Megan în mijlocul unui râs general, când impetuosul şef al partidului liberal sublinià cuvântarea fiicei sale cu observaţia: «Perfect de just!»

Duetul acesta, în care tatăl şi fiica erau la unison, a amuzat mult Camera Comunelor.

Nou instrument muzical

Compozitorul german Paul Hindemith a prezintat la München un nou instrument muzical: «trantonium», care transmite unui difuzor vibraţiuni electrice.

Aparatul acesta ar imita şi vocea şi cele mai multe dintre timbrele orchestrei.

Când barca serveşte de pat

Un funcţionar al unei ferme din Calvados (Franţa) şi băeţaşul său găsiră că e bine să se culce într'o seară într'o barcă înpotmolită pe plajă. Adormiră. Marea se umflă şi luă cu ea patul improvizat.

Tatăl şi copilul rămaseră peste patruzeci de ore în larg, până îi găsi un pescar din Etretat.

O aventură identică s'a întâmplat anul trecut pe o mică plajă de lângă Dinard.

O pereche de căsătoriţi, dar nu soţul cu legitima sa, temându-se de indiscreţiile de prin hoteluri, îşi adăpostiră culpabila dragoste într'o barcă izolată de pe nisip. Se umflă şi aci marea, şi amanţii fură duşi în faimosul curent din Saint-Malo...

Au fost salvaţi, mai mult morţi decât vii, aproape de Chausey.

In zadar rugară ei pe salvatorul lor, un căpitan englez, să păstreze secretul. Puritanul îşi făcu raportul şi... au urmat două divorţuri.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Ruletă în largul mării

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In faţa coastei sud-californiene se află ancorat vaporul Rose Isle", care a devenit pentru mulţi o atracţie, căci acolo se joacă în toate nopţile ruletă. Vedem aci ruleta în plină funcţiune pe vapor.

Nou sistem de strângerea gunoiului

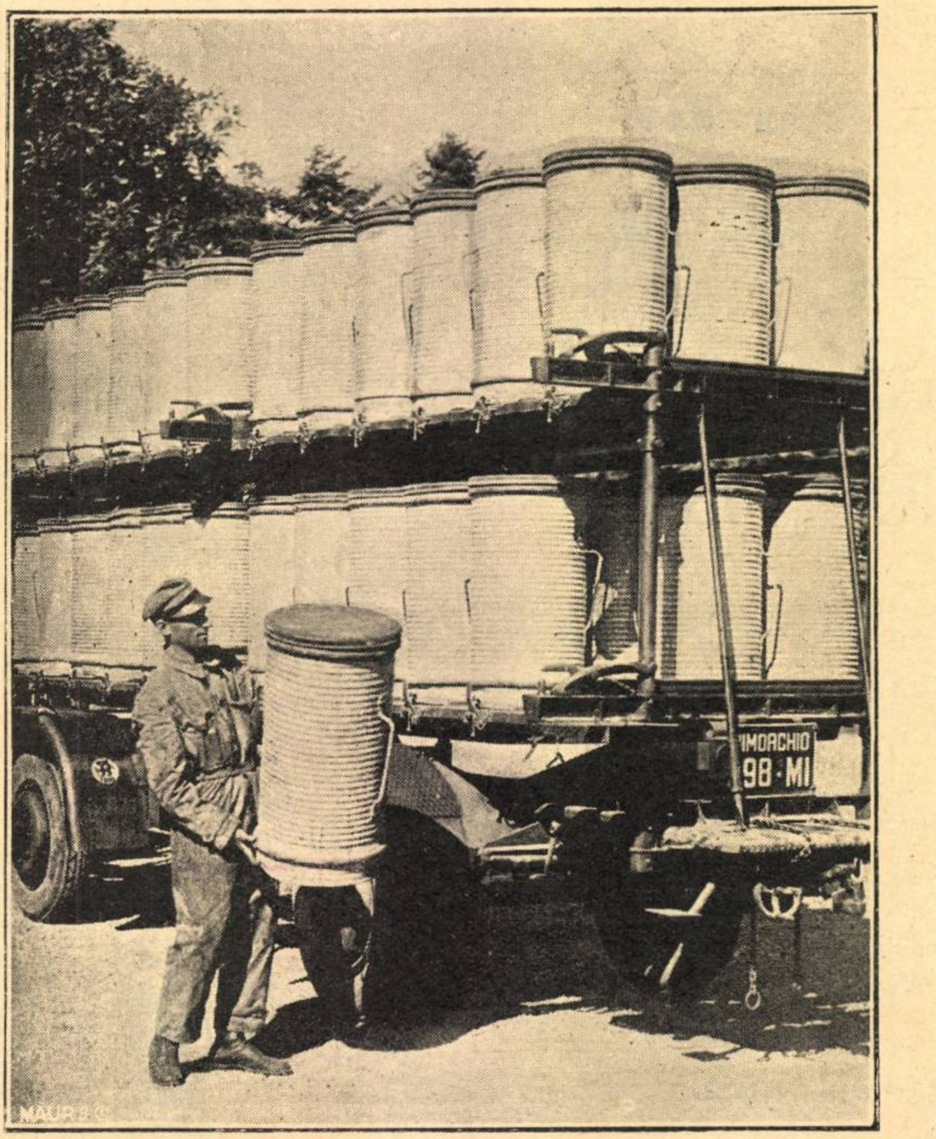

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Milano s'a introdus un nou sistem higienic de strângerea gunoiului. Autocamioane cu cutii de gunoi ermetic închise merg din casă în casă, adună cutiile pline şi le înlocuesc cu altele goale, cum vedem mai sus.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Spărtură multă

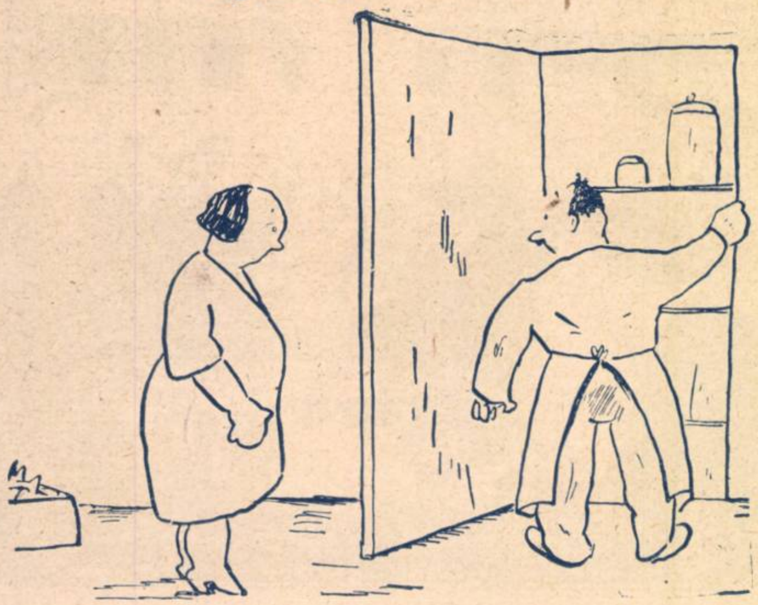

— Cum? Nu mai avem nicio farfurie?
— Nu, dragă... Ai uitat că a trecut o săptămână de când ne-am căsătorit?

ODIHNA

— Ai dormit bine, unchiule dragă? Patul din camera rezervată musafirilor e cam tare...

— N'a fost atât de rău, nepoţică dragă. Numai din când în când m'am dat jos din pat, ca să mă odihnesc puţin.

Obrăsnicie

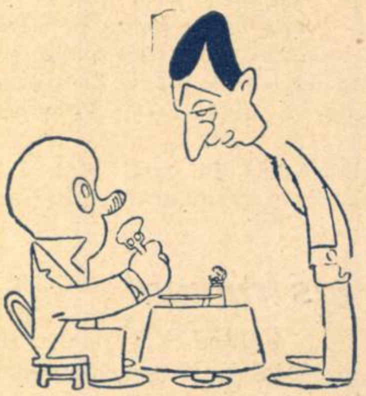

Clientul: Mâncarea dv. nu e de calitatea aceleea ce mi se dă acasă.
Chelnerul: Se poate. La noi toate bucatele sunt bune şi proaspete.

SPERANŢE

Tatăl mândru: Sper că ştii să apreciezi faptul că fiica mea e o femee nobilă şi mărinimoasă?

Viitorul ginere: Desigur. Şi sper că a moştenit aceste calităţi dela tatăl ei!

Aşa da!

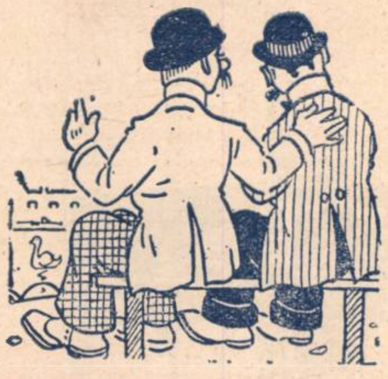

— Averea mea reprezintă zece ani de cea mai strictă atenţie faţă de toate măruntişurile.

— Dar eu am crezut că ai moştenit'o dela mătuşa d-tale!

— Da, dar vorbesc de cei zece ani dinainte de moartea ei!

CONFUZIE

Cerşetorul: Conaşule, nu aveţi cumva vreo pereche de pantaloni vechi?

Domnul: Pentru asta ar trebui să te adresezi soţiei mele.

Cerşetorul: Aşa?... Păi mie mi-ar trebui pantaloni bărbăteşti!

CHESTIA SLUGILOR

Fata din casă (povestind bucătăresii): Da, musafirii au venit toţi cu automobile frumoase, şi cucoanele aveau toalete luxoase şi bijuterii scumpe.

— Şi despre ce au vorbit?

— Despre noi!

PRINCIPIUL SUPREM

— Tăticule, cum aşi putea să mă îmbogăţesc? întreabă fiul mai mare al lui Mânălungescu.

— O să-ţi spun tot ce ştiu şi eu, răspunde bătrânul Mânălungescu. Dar să nu uiţi sfatul meu cel mai de seamă...

— Care, tăticule?

— Să nu te laşi să fii prins! Şi acum ascultă...

DEFINIŢIE NIMERITA

Micul Gigel, îmbrăcat deosebit de elegant de către dădaca sa, e gata de plecare. Intră mama:

— Dar dece te-ai gătit azi atât de frumos? îl întreabă ea mirată.

— Am landevu cu Micu în Cişmigiu.

— Aşa, randevu? se miră din nou mama. Dar ştii tu ce este un randevu?

— Un landevu este, declară broscoiul, când unul vine mai târziu decât celălalt...

DIVORŢURILE VEDETELOR

Vedeta de cinema: Mă vei iubi tu oare şi când voi îmbătrâni?

Soţul al treilea: Te gândeşti la aşa ceva? Până atunci vom fi de mult divorţaţi!

HRANA

— Gogule, care animal reprezintă pentru noi hrana cea mai potrivită?

— Găina, d-le profesor.

— De ce?

— Fiindcă putem s'o mâncăm şi înainte de a se naşte, şi după moarte.

COPIL SINCER

— Tuşico dragă, dece te pudrezi?

— Ca să fiu frumoasă, drăguţă.

— Atunci dece tot nu eşti frumoasă?

Vechimea

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

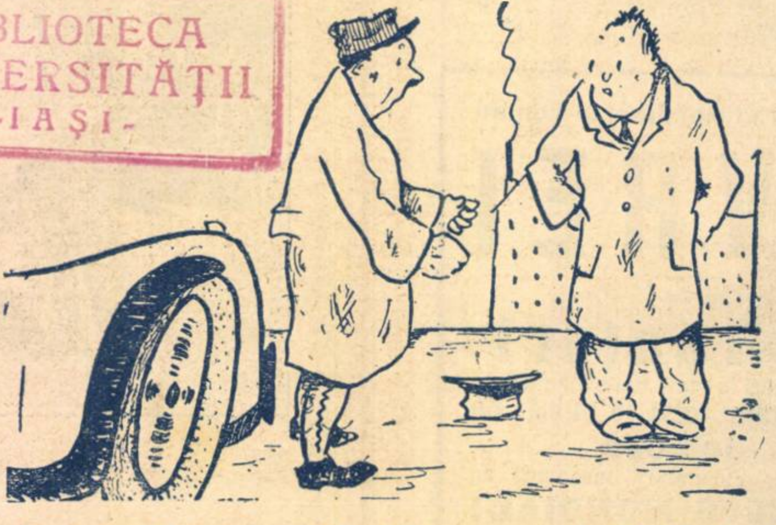

— E vina d-tale că ai fost răsturnat. Eu îmi cunosc meseria. Sunt douăzeci de ani de când conduc maşina...
— Şi sunt patruzeci şi cinci de ani de când eu umblu pe jos...

Până şi maimuţele fac lupte de box

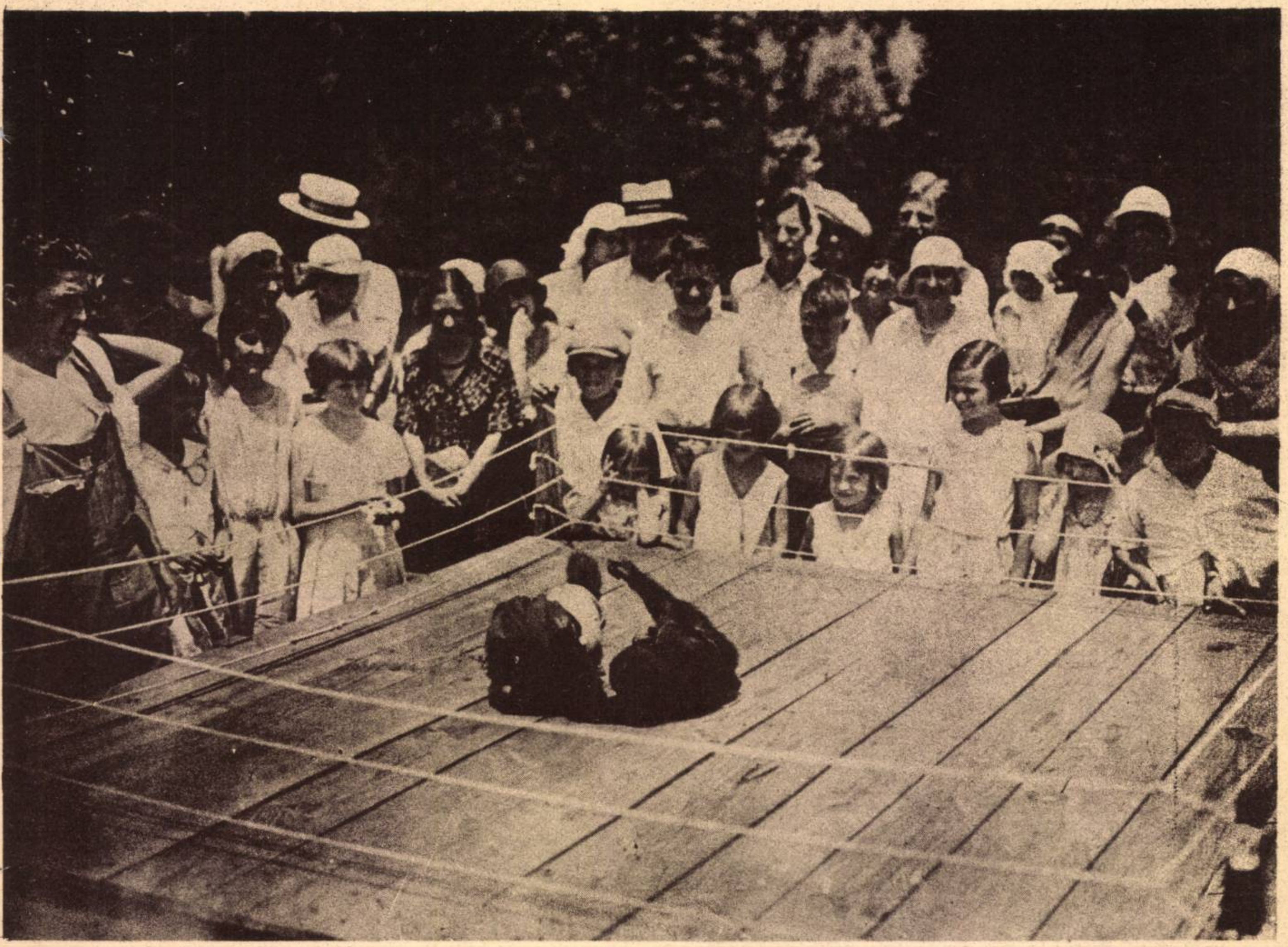

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In Grădina zoologică din St. Louis (Missou ri, America) s'a desfăşurat de curând un mare eveniment sportiv: o luptă de **box între** două maimuţe. Vedem mai sus momentul cel mai palpitant al luptei, când toată lumea se întreabă: cine va eşi **învingător?**

O călătorie printre stele

Vă interesează cloşca cu pui?

O ştiinţă ale cărei subiecte nu se epuizează uşor, e astronomia.

Se cutremură pământul şi erup vulcanii, soarele frige ca în Sahara la Bucureşti, iar la Iaşi termometrul face în toiul lunei lui Cuptor un salt senzaţional dela + 50 la + 4 grade. Toate acestea pasionează atât de mult publicul, încât astronomii şi observatoarele astronomice trebue mereu să dea explicaţiuni: ba că apar şi dispar pete în soare, ba pericada caniculară e numită astfel pentrucă soarele trece în conjuncţie cu steaua Alfa din constelaţia Câinelui Mare, etc.

Formându-se şi în ţara noastră un oarecare curent pentru popularizarea ştiinţei, care atrage în deosebi tineretul şcolilor secundare, trebue să alimentăm regulat această enciclopedică revistă, ca[illegible] oglindeşte într'adevăr lumea.

Să lăsăm însă lumea noastră şi să facem câteva minute o călătorie în univers, la ocularul unei lunete. In nopţile minunat înstelate ale lunei August, târziu, spre revărsatul zorilor, începe să se vadă grupul de stele numit de popor «Cloşca cu pui».

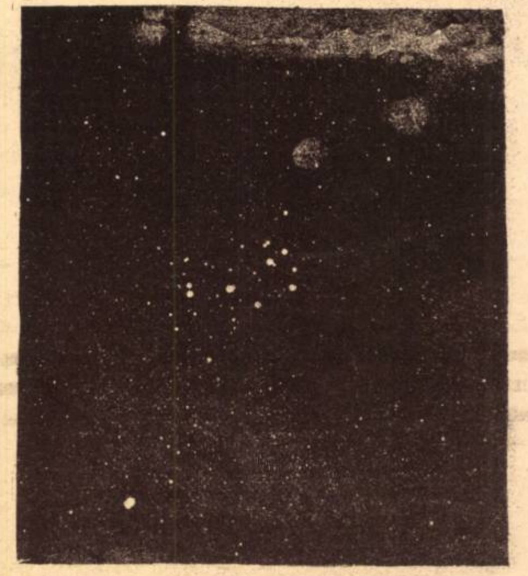

O fotografie a pleiadelor

Ţinând seama că majoritatea cititorilor noştri plecaţi în vilegiatură au prilejul să vadă noaptea cerul frumos de la ţară, lipsit de reverberaţia lămpilo electrice dela oraş, le propunem să observe principalele constelaţiuni, eventua şi «Cloşca cu pui» sau «Pleiadele».

PLEIADELE

Veţi observa în «Pleiade» o stea ma strălucitoare, numită de popor **cloşca** ş în jurul ei 5—6 stele mai mici, **puii.**

Cloşca e o stea de mărimea treia şi s numeşte Alciona. Dintre pui, doi sunt d mărimea patra, având numele de Electra şi Atlas, iar trei sunt de mărime 5-a, având frumoasele nume mitologice Taigeta, Meropa, Maia. Apoi vin stelel şi mai mici: Pleione, Celena, Asterop etc.

Ca un exerciţiu de memorie, putem î două minute să fixăm aceste nume şi s nu le uităm niciodată. Sunt unii astro

(Urmează în pag. 850)

nomi cari ştiu numele tuturor stelelor, ceeace e absurd, pentrucă interesează coordonatele lor — ascensiunea dreaptă şi declinaţiunea. Totuşi se pot reţine uşor numele stelelor principale. Să repetăm dar denumirea Pleiadelor:

Alciona, Electra, Atlas, Taigeta, Meropa, Maia, Pleione, Celena, Asteropa.

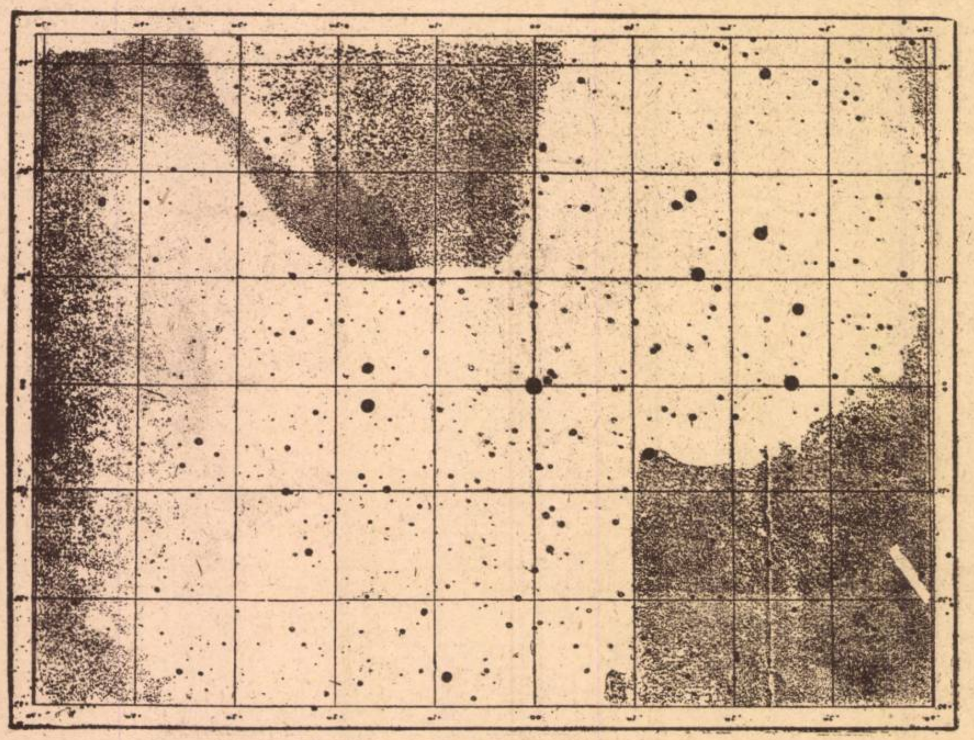

Harta Pleiadelor, făcută de Wolff în 1874.

Fiecare din aceste stele, ce abia se văd cu ochii, e de miliarde de ori mai mare ca pământul. N'ar trebui să fie greu de ţinut minte numele lor, de vreme ce se ţin minte atâtea stele de cinematograf, mult mai puţin importante.

— «Ce interes au Pleiadele?» se vor întreba unii, obişnuiţi a vedea în toate numai interesul.

Ne pot aduce şi Pleiadele un mic folos, anume: ele sunt cea mai bună măsurătoare a vederii.

In adevăr, persoanele cu vederea slabă văd în Cloşca cu pui numai 2—3 stele. Persoanele cu vederea bună văd 5 până la 7 stele, iar cei cu vederea ageră 8—9 stele şi chiar mai mult. Prinţesa Trubetskoi număra în Pleiade 14 până la 15 stele cu ochii liberi, şi acuitatea ei vizuală a fost remarcată de Flammarion.

PRIVIND «CLOŞCA CU PUI» CU BINOCLUL

Privind Pleiadele cu o lunetă ori cât de mică şi chiar cu un simplu binoclu ţi se înfăţişează înaintea ochilor una din cele mai interesante privelişti cereşti.

Stelele mai mari, menţionate mai s[illegible], scânteiază puternic, de par nişte diamante, iar de jur împrejur strălucesc — ca nişte puncte mici de mărimea 6, 7 şi 8 — zeci de stele. In telescop le poţi număra cu sutele, iar lunetele mari fotografice au înregistrat peste 5.000.

Fiecare punct, ce abia se zăreşte cu ajutorul lunetei, e un soare, tot atât de mare, ba poate de mii de ori mai strălucitor ca soarele nostru. Tansportat în aceste depărtări, socotite în mii de parseci, soarele abia s'ar observa cu cel mai mare telescop ca un punct infinit de mic.

HELIU IN «PLEIADE»

Deşi unei raze de lumină îi trebue mii de ani să ajungă din aceste adâncimi ale universului până la noi, totuşi astronomii au reuşit să afle elementele din cari se compun aceşti sori îndepărtaţi, graţie analizei spectrale.

Stelele «Pleiadelor» conţin mult heliu, gaz descoperit pentru prima oară în [illegible]tosfera solară şi ulterior în atmosfera pământului.

Statele-Unite cheltuesc milioane de dolari să extragă heliul necesar dirijabilelor, iar în «Cloşca cu pui» sunt atâtea miliarde de tone din acest gaz preţios, care însă poate fi doar relevat pe razele prinse în spectroscop.

*

Cu ajutorul fotografiei s'a găsit că tot sistemul Pleiadelor e învăluit de o nebuloasă, mare cât un univers, şi stelele împreună cu nebuloase s'ar mişca spre un punct din constelaţia Vărsătorului cu o iuţeală de 500.000 metri pe secundă, adică de 1.000 ori mai repede ca glontele de puşcă.

L. F.

CE SA MANCAM?

Renumita artistă culinară şi higienistă Marianne Stern din Viena a expus, printre altele, cele ce urmează, în cadrul unei conferinţe:

Nouile teorii alimentare acordă mare valoare acelor substanţe alimentare cari conţin din belşug toate acele materii albuminoase, pe cari corpul omenesc nu le poate forma el însuşi dar cari îi trebuesc. Drept mai puţin valoroase sunt considerate speciile de albumină care nu conţin toate materiile constructive, fiind astfel incomplecte.

Numai cu albumină incomplectă nu se poate trăi, căci după cum rezistenţa unui lanţ depinde şi de tăria inelor mai slabe, tot aşa productivitatea alimentării rezultă din componentele cele mai slabe, necesare vieţii. S'a constatat astfel că albumina din carne nu face parte dintre materiile nutritive de valoare. Speciile de cereale au aceleaşi lipsuri. Albumina din cereale, e adecă, tot atât de incomplectă ca albumina din carne.

De aci rezultă că hrana noastră nu trebue să se compue numai din făină şi carne, de oarece aceste două materii nu asigură pe deplin menţinerea corpului nostru. Nu are deci nicio raţiune să dăm trupului prea multă albumină.

Mulţi cred că e bine să se consume multe materii albuminoase, spre a se avea o rezervă pentru vremuri rele. Dar e greşită părerea că se pot aduna în corp multe materii albuminoase. Albumina de prisos se arde în corp. Consecinţa acumulării excesive de albumină e doar îngreunarea scoaterei de acid carbonic şi de sgură din celulele corpului, ceeace provoacă surmenarea activităţii inimei şi a sistemului nervos.

Renunţarea la carne are la început un efect foarte neplăcut. Omul se simte nesatisfăcut şi nesăturat, ba se poate chiar spune că suferă de foame. Simţul saturaţiei reapare însă în scurt timp, când i se compun şi i se prepară cum trebuie mâncările fără carne şi când omul se obicinuieşte cu lipsa acelui aliment.

Directivele unei alimentări bune ar fi deci următoarele:

Admiţând că consumul excesiv de carne e în toate privinţele păgubitor, trebue să-l micşorăm. Să mâncăm deci carne cel mult odată pe zi, iar nu de două sau de trei ori.

Ştim că indispensabilele vitamine din fructe şi zarzavaturi se pierd prin temperatura mare a fierberii. Să mâncăm deci zarzavaturile cu precădere crude, ca salate. La fiecare masă să mâncăm deci salată crudă.

Legumele să nu se fiarbă în apă, ci numai năbuşite. Să nu întrebuinţăm la ele rântaş.

Pentru mărirea cantităţei şi pentru săturare, să recurgem la cartofi.

Mâncând mai puţină carne şi mai multe legume, se schimbă şi raportul cantităţilor. Salatele sunt mai voluminoase. Mănânci parcă mai mult şi te saturi mai repede, din cauză că legumele conţin multe materii celulozice.

Se înţelege dela sine că fructele şi zarzavaturile destinate a fi consumate crud, trebuesc bine spălate. Ar trebui, apoi, ca alimentele acestea — ca şi pâinea — să nu fie vândute decât împachetate în mod higienic.

Dar la noi va mai trece multă vreme până se va realiza această neapărată cerinţă a higienii publice.

Bacalaureatul: Examinarea

Fragment din romanul: „Tragediile Școlii: Bacalaureatul elevului Gerber“ de F. Torberg. In românește de F. Aderca.

2)

Kurt dete cu cotul lui Gerald:

Ce e aia ?

— Trigonometrie sferică. Greu de tot. Habar n'am. O să fie bine.

Kurt voi să mai întrebe ceva — dar simți o privire iute asupra lui. Se 'ntoarse. Profesorul Seelig puse un deget pe buze, făcându-i semn să tacă.

Kurt dete din cap repede și privi interesat spre tablă unde Brodetzky sublinia tocmai cu grijă rezultatul problemei întâi. a = 40.675 cm. citi Kurt, fără să priceapă. Trebue să mă stăpânesc, își zise el; câtă neprevedere! dacă m'ar fi văzut Marion sau Kupfer, nu trebue să deviu antipatic, e mai bine să fiu modest, cuminte — e mai bine.

Se liniști întrucâtva știind că unul din profesori se îngrijea într'adevăr de soarta lui. O vreme fu întremat iar de forțe și speranțe

Dar liniștea dispăru deodată când fu chemat la tablă Duffek care scrise o problemă le calculul progresiilor. Profesorul Ruprecht atrase atenția în chip deosebit asupra ac tor calcule... Pentru azi s'a isprăvit cu ele. Ce-o să se întâmple?

Kurt privi în jur și băgă de seamă că e singur. Pe „scaunul electric" sta Gerald, aplecat pe biletul lui și făcând repede însemnări.

Acum va veni rândul lui Kurt. Bacalaureatul! Bacalaureatul!! Creerul lui începu să lucreze iar în furie confuză. Fruntea i se acoperi de sudoare și mâna îi tremura atât de tare încât apucă de două ori alături biletul pe care i-l întinsese Kupfer.

Ședea acum pe locul izolat cu biletul dinainte, împăturit, așa cum îl primise. Nu cuteza să-l desfacă.

Dar tot îl desfăcu — Gerald începuse să lucreze la tablă.

Kurt privi repede problema și se vedea aproape cât îi era de indiferent că n'o pricepea.

— Habar n'am! șopti pentru el. Habar!

Se mai uită odată la bilet. Așa și trebui să se 'ntâmple. Nici urmă de progresii și nici măcar de suprafețele de al doilea ordin, pe care le aștepta. Calculul unor dobânzi compuse și o construcție care se rezolva probabil tot pe cale algebrică. Nici nu face să-și mai bată capul. S'a isprăvit. Definitiv. Crupier, cât dai pe ceasul ăsta...?

Kurt privi absent spre tablă. Gerald își pierduse siguranța și Kupfer trebui să-l aj. Gerald se poticni, comisia de examinare deveni atentă, Marion făcu o observație, Kupfer o prinse, da, firește, un lucru atât de simplu trebuie să-l știe un candidat la bacalaureat, hm, hm... Situația lui Gerald deveni periculoasă, candidatul începu să se clatine... dar deodată (se putu vedea cum îi veni ideia mântuitoare), își mușcă dinții, își puse mâna peste ochi și pronunță o formulă pe care Kupfer o primi cu un disprețuitor „Insfârșit!..." Gerald scăpase, deocamdată cel puțin și scrise problema doua.

Comisia căzu iar în nepăsare. Câțiva profesori începură să șoptească. Mattusch râse odată scurt și astmatic. Kurt îi aruncă o privire încărcată de furie. Acel stârv îmbuibat! Un elev la tablă tremură de încordare și el râde. Dar pentru el nu e nimic nou. Ca un băiaș de cadavre care nu simte nimic la priveliștea unui om mort. Meseria, obicei. Și astfel de dobitoace stupide au să hotărască de destinul nostru.

Dar ce 'nseamnă toată indignarea asta? Trebue să mă pregătesc! Bacalaureatul! Bacalaureatul!! Gerald o să isprăvească îndată și eu stau... și n'am ce să fac, iar voi, voi... (Privirea lui Kurt se oprește pe elevii clasei ta) voi camarazi de clasă — nici voi nu-mi puteți da vreun ajutor! Atât de aproape, la îndemână de aproape, și nu puteți face nimic pentru mine, absolut nimic, stați și priviți cum voi fi măcelărit, stați fără nici o putere, prieteni, camarazi, tovarăși, sunt aici, aici sunt, priviți-mă, dece nu vă uitați încoace, cât îmi sunteți de dragi... Nu voiți să vă uitați la mine, vi s'ar rupe inima că nu-mi puteți da o mână de ajutor... De ce ți s'au ivit lacrimi în ochi, Kaulich, ochelari-ți alunecă, Kaulich, privește încoace, Kaulich... Kaulich!

Cu forță înfrigurată Kurt chemă spre sine privirea lui Kaulich. Iși trece mâna peste ochi — se pare o criză de întunerec al spiritului — Kaulich n'a plâns... firește că nu... și poate să-mi ajute, da....

Kurt mișcă buzele mut și exagerat: „Care e formula hiperbolei tangențiale?" și repetă le trei ori: „Hi-per-bo-la tan-gen-ți-a-la !"

Kaulich face semn că nu pricepe, clipește atent cu pleoapele apropiate încordat spre Kurt, pune mâna la ureche — zadarnic. Niesset se 'ntoarce deodată și bagă de seamă, aruncă priviri furioase întâi la Kurt apoi elevilor și Kurt apleacă repede capul pe bilet.

— Și acum drept încheere... aude pe Kupfer, drept încheiere, drept încheiere, Gerald e aproape gata și eu nu știu încă nimic nimic...

O formulă se iscă deodată în memorie și rămâne plutind în murmur.

E formula seriilor geometrice. Kurt se duce la tablă numai cu ea în cap și cu ideia inutilității ei.

Kupfer îl privește cu buza inferioară lăsată'n jos, dar fără nici o expresie. Și Kurt — ce e cu el? — Kurt nu lasă privirile'n jos Kurt privește la profesorul dinaintea lui întocmai cum e privit, cu buza inferioară lăsată'n jos, haha, și e cu desăvârșire liniștit, atât de ne'ngrijorat, atât de liber, aproape vesel, ar vrea să facă vre-o „figură", ce? — ah ? a găsit : n'are oare drept candidatul să rezolve problemele în ordinea care-i convine? Firește că da. Nimeni nu se folosește de acest drept, se'nțelege, cum să te folosești de vre-un drept când ții de bunăvoința profesorului? dar stă scris acest drept în regulamentul examenului, unde se află și această frază monstruoasă: „Elevul care pe ascuns sau pe față va recurge la subterfugii frauduloase..." haha !... subterfugii, hehe, pe față sau ascunse, hoho, un subterfugiu e totdeauna ascuns, altfel ar fi un suprafugiu, dobitocilor, nici nu știți să scriți și voiți să ne examinați — da, problema doua la 'nceput, să 'ncep cu problema doua! Inainte, curaj!...

Kurt lasă pe Kupfer cu mâna'ntinsă, se duce la tablă cu biletul și citește termenii problemei comod :

„Fie ecuația asymptotelor hiperbolei $4x_2—9y_2=36$. Să se calculeze unghiul.

Kurt a caligrafiat mare și citeț: $4x_2—9y_2=36$. Pe tablă stă $4x_2—9y_2=36$. Mare și citeț.

$4x_2—9y_2=36$.

Ce înseamnă asta? Cine a scris pe tablă ?

Ce înseamnă ce ai scris acum pe tablă, Gerber Kurt? Ce e x, ce e y, de care ne ocupăm, Gerber Kurt? Ce te uiți țintă la cifrele pe care le-ai scris chiar tu, Gerber Kurt ?

S'a dus voioșia, s'a dus farsa odată cu $4x_2—9y_2=36$. S'a dus, s'a dus...

S'a isprăvit cu tine, Gerber Kurt. Ai voit să rezolvezi problema doua înaintea celei dintâi și nu știi nici pe-a doua nici pe-a 'ntâia. Și iată-te Gerber Kurt prăpădit, disperat, doborât, de propria ta farsă.

Și alături de tine stă un profesor, Kupfer, foarte mirat și zice acum foarte liniștit :

— Dacă țiu bine minte, problema întâi sună altfel. Dă-mi te rog biletul.

Și îi vei da biletul, Gerber Kurt. Da, îl vei da. Poftim.

Kupfer se întoarse către comisie, către Marion, cu privirea încurcată de ciudă și în acelaș timp de veselie din pricina purtării atât de ciudate a unui candidat amenințat să cadă. Marion face un gest pe care Marion nu-l pricepe. I se pare a fi confirmarea unor păreri de mai înnainte stabilite. Poate mă socotesc nebun, cugetă Kurt, s'au așteptat la așa ceva și nu sunt deloc supărați pe mine. Poate că — dar rostește un cuvânt măcar!...

— Intâia problemă sună...? zice Kupfer și îi întinde biletul înapoi.

Totul se clatină acum în Kurt și în jurul lui. Ființe și lucruri dispar dinaintea vederii lui și-și redobândesc pe'ncetul limpezimea : Kupfer privește nepăsător în gol, profesorii stau aplecați înainte, un surâs ironic ici-colo, elevii au înmărmurit.

Fața lui Kurt se'ntoarce către Kupfer. Nu gura lui Kurt vorbește. Buzele cuiva de care dispune întâmplător se deschid și grăesc:

— Domnule profesor, am drept să rezolv probleme în ordinea în care-mi convine. Așa prevede regulamentul.

Editura „EMINESCU" București

recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG

Din tragediile școlii

Bacalaureatul elevului Gerber

In românește de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în fața celor dintâi iubiri, viclenii și dureri ale vieții. E cea mai puternică și pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaș timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri și mii de familii din zilele noastre.

KLABUND

Romanul unei familii

BORGIA

In românește de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriașă, figurile pline de viață ale Renașterii, o furtună de patimi nestăpânite și de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreția, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omenește sguduitor și în acelaș timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF

Misterele turfului

Fiul lui Anibal

Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toți cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile și vicleșugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor și celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoționează până la lăcrimi.

Cereți ultimul Catalog cu cărțile cele mai noi, cele mai bune și cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", București I, Str. Anghel Saligny 2

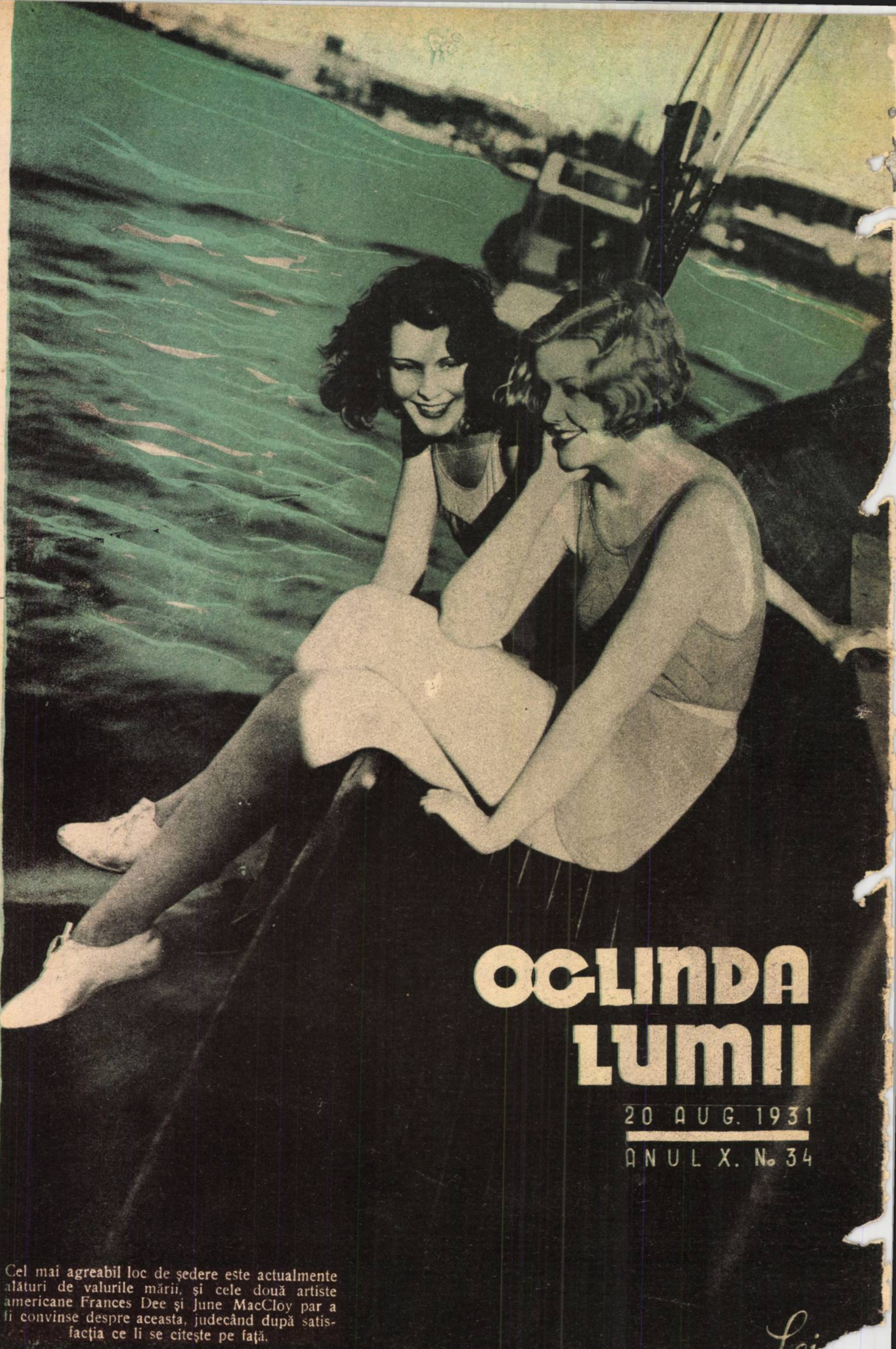

OGLINDA LUMII

20 AUG. 1931

ANUL X. No. 34

Cel mai agreabil loc de ședere este actualmente alături de valurile mării, și cele două artiste americane Frances Dee și June MacCloy par a fi convinse despre aceasta, judecând după satisfacția ce li se citește pe față.

Lei

OGLINDA LUMII

27 AUG. 1931
ANUL X. No 35

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

S'a făcut în ultimul timp mult sgomot în jurul celebrei Jeanette Macdonald și la Paris s'a mers până a se cere să i-se interzică șederea acolo, sub cuvântul că și-ar face prea multă reclamă prin trucuri. Nu se poate însă contesta că e totuși una din femeile cele mai frumoase.

(Photo «Fox»)

Lei 10

„OGLINDA LUMII“ 27 August 1931 No. 35
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Enigma trupului feminin

Nenumăratele enigme cari înconjoară femeia dela rădăcina părului până la bătaia inimei ei, ocupă în viaţa ei un loc atât de larg şi de privilegiat, fac într'atât parte din fiinţa ei proprie, că nici n'ar trebui să se dorească rezolvirea lor. Are şi umbra avantagiile ei, şi, pornind dela această premiză, e poate mai cuminte uneori să se renunţe la analizarea vieţii sentimentale a femeii. Ar fi, în anumite cazuri, o întreprindere periculoasă.

Mult mai inofensivă, dar nu mai puţin încâlcită ar fi o examinare a enigmei liniei, a cărei îngrijire joacă, în viaţa actuală a femeii, un rol cu mult mai mare decât cultura ei sufletească. Şi nu ar fi lipsit de interes să facem în chestia aceasta o scurtă recapitulare istorică.

Cine ne poate explica din care îndemn intensiv corpul femeii s'a putut modifica după voinţă, în decursul tuturor epocilor istorice cunoscute, în aşa mod încât, menţinând toate caracteristicile femeeşti, să-şi fi putut conforma şi adesea schimonosi linia exterioară în chip atât de radical ?

Se pare că trupul femeii e destinat dela natură să-şi îndeplinească, în veşnică transformare şi adaptabilitate, scopul principal: de a rămâne necontenit plin de atracţie pentru bărbat, spre a nu lăsa să dispară speţa umană. Şi aşa, avem în decursul veacurilor acelaş tablou, în mare şi în mic: nestatornicia bărbatului, care urmăreşte mereu idealuri noui, şi mişcătoarea năzuinţă a femeii de a-i îndeplini dorinţele.

Sub raportul acesta nu s'a modificat nimic din timpul lui Adam până în zilele noastre, iar enigma trupului feminin rezidă numai în variabilitatea sa.

*

Dacă o femee din zilele noastre ar pune o rochie purtată acum treizeci de ani de mama ei, ar avea desigur aspectul unei sperietoare. Căci, făcând abstracţie de moda feminină, s'a schimbat cu desăvârşire şi figura noastră în acel scurt spaţiu de timp. Şoldurile, sânii şi stomacul s'au mişcat în alt loc sau au căpătat alte forme, şi sărmanele organe trebue să se supue şi să «călătorească» împreună cu femeile.

Ce schimbare a figurei dela regina Neofritis până la Miss Univers! Ce de schimbări în codul de moravuri al omenirei! Ce nu s'a desvăluit şi acoperit, ce nu s'a îngrăşat şi slăbit! Sărmanele femei: veşnic căsnite, ba chiar chinuite, spre a place bărbatului!

Câte unelte de tortură nu s'au descoperit, în care au fost strânse femeile spre a fi transformate: centură, curele, perne, panere, resorturi, toate au trebuit să fie suportate de femei, spre «a fi frumoase».

Sub raportul acesta, femeile de azi sunt cu adevărat mai fericite. Libere de orice tortură a modei, libere de orice rigoare vestimentară, au reuşit să fie «numai femei», să-şi etaleze feminitatea, nesilite, sănătoase, fericite.

Prin câte transformări n'a trebuit să treacă trupul femeii !

Au durat secole până ce mintea şi corpul femeii au fost emancipate şi s'a împlinit astfel ţinta lor firească: de a-l complecta pe deplin pe bărbat.

Incă de pe vremea mitologiei greceşti, bărbatul şi femeia erau două jumătăţi cari se căutau în univers şi se îndreptau una spre cealaltă. Timp de secole, cele două sexe au încercat să se potrivească, şi deabia acum, când au drepturi egale şi cugetă şi lucrează identic, se pare că formează acel tot dorit de natură.

Libertatea dobândită a dat trupului femeesc posibilităţi fireşti de desvoltare, pe cari bunicile noastre nu le-ar fi putut nici pricepe, nici concepe. Nu îmbrăcarea, ci desbrăcarea aţâţă azi vanitatea feminină. Desvoltarea capacităţilor intelectuale ale femeii a făcut-o să recunoască necesitatea culturii trupeşti.

Nu e nicidecum o întâmplare, ci o consecinţă logică faptul că femeile de azi vor să-şi cultive şi să-şi menţie libertatea trupească până la adânci bătrâneţe, şi că au intenţia să-şi prelungească fericita tinereţe prin sport şi exerciţii de tot felul, până la sfârşitul vieţii.

*

Dar şi înlăuntrul generaţiei actuale s'au manifestat transformări radicale în concepţia liniei feminine ideale.

Ne reamintim cu toţii vremea foarte apropiată, când doamnele cari creiau moda, doreau să pară cât mai puţin feminine. Erau nenorocite când se puteau vedea semnele caracteristice ale corpului femeesc. Unele nu se temeau să recurgă până şi la intervenţii chirurgicale spre a se apropia cât mai mult de tipul masculin al femeii. Acestea erau nişte adevărate martire ale perversităţii feminine.

Din fericire, puterea de gândire, sporită, a femeii intelectuale, nu a turburat mintea ei sănătoasă, ci a ascuţit-o şi a făcut-o să înţeleagă că puterea ei se află în accentuarea feminităţii ei. Cu toată libertatea şi independenţa lor, femeile ştiu prea bine că ar fi nefiresc dacă ar lucra contra destinului lor «desfeminizându-se».

Puterea mistică de atracţie a formelor feminine se transformă în zilele noastre, şi nici o femee nu vrea să se sustragă vrajei pe care i-l conferă cultul frumuseţii şi al corpului. Feminitatea accentuată caracterizează femeea din zilele noastre, care a recunoscut lămurit că forţa ei rezidă în această aparentă slăbiciune.

Forma în care femeile îşi trăesc acum viaţa, e, în tot cazul, fericită. Ar fi doar de dorit ca ele să şi resimtă fericirea acestei epoci norocoase, spre a o gusta pe deplin.

Din antichitatea greacă şi până acum, femeile nu şi-au mai liberat trupul de misticism ca în zilele noastre, spre a putea trăi în echilibrul frumuseţii interioare şi exterioare. Simţimântul acesta de fericire stă la dispoziţia femeilor de toate vârstele, — şi în aceasta rezidă progresul vădit dintre viaţa feminină de eri şi de azi.

Nerezolvată rămâne numai taina puterii de atracţie a sexelor. Faptul continuă doar să existe... S'a adaptat însă, vremii noastre, desfăşurarea filmului vieţii.

Două atitudini: calul şi călăreţul

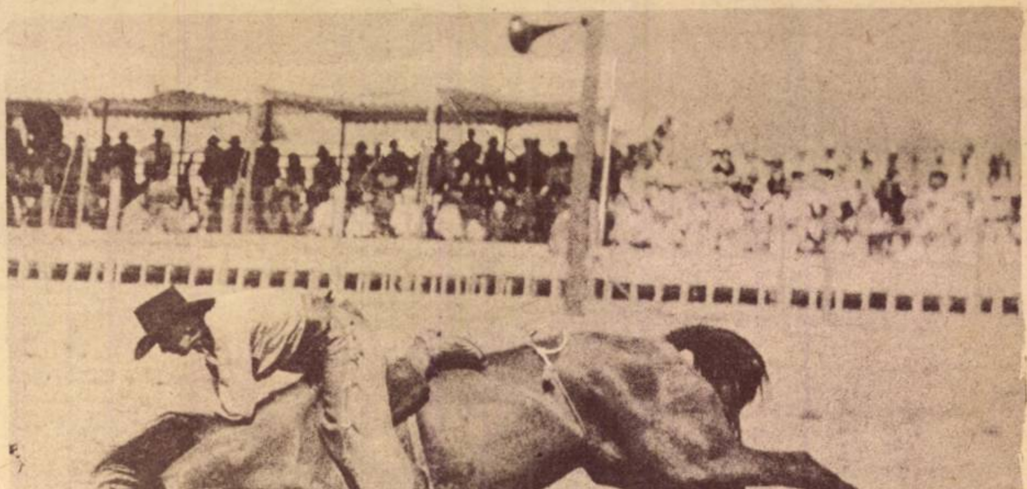

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

E greu de presupus ca acest cal să-şi fi băgat botul în nisip cu intenţie sau de plăcere, dar sigur e că acela care l'a încălecat a avut o atitudine foarte bună, mai cu deosebire când ne dăm seama că animalul nu avea şea.

Interviewuri-exprese asupra crizei

Știm ce păreri au capetele Statelor, miniștrii, magnații economiei naționale și camenii de Bursă despre timpurile în cari trăim. Ceeace nu știm însă și nu avem prilej să aflăm, este ceeace simt și fac nepoliticianii, neziariștii și nefinanciarii în zilele când ordinea existenții noastre pare a fi amenințată de un fenomen al naturii și când ziua de mâine pare și mai nesigură decât oricând.

De obicei nu întreabă nimeni publicul. Vorba unui ministru e, în vremuri neliniștite, desigur mai prețioasă decât cea a unui profan. Am făcut totuși încercarea să întreb pe un literat, pe o gospodină, pe un licean și pe un biet om sărac: ce s'au gândit și ce au simțit când își vedeau de treburile obișnuite în zilele cele mai critice.

Nu i-am interviewat asupra crizei în sine, pe care nu o pricep oamenii aceștia, ci asupra persoanei lor proprii în legătură cu criza. Și răspunsurile primite ni se par destul de interesante, spre a fi reproduse.

SCRIITORUL

Il găsim la masa sa de lucru. In fața unei foi de hârtie acoperită cu litere, dar și cu ștersături și mai numeroase. Ne primește nervos.

— Parcă ași fi vrăjit, răspunde el la întrebarea noastră. Nu pot lucra nimic. Uită-te la manuscrisele mele de mai înainte. Acum însă nu pot scrie un rând fără să modific, să șterg, să reîncep. Și te întreb: Ce mă privesc timpurile turburi pe mine, care mă cred poet și mă aflu prin urmare deasupra partidelor, a popoarelor, a rasselor?

«Pot trăi fără să-mi pese de Băncile cari se prăbușesc. Vila mea nu poate fi depreciată de nicio criză, banii mei sunt la loc sigur. Dece, deci, a pătruns nervozitatea generală până la masa mea de scris, dece tratativele franco-germane stânjenesc soarta eroului meu, care e Roman și trăia într'o vreme când nu existau nici Bănci, nici Burse, nici cuirasate?

«Veți spune că mă tem de succesul material al cărților mele, că nu voi mai avea cititori. Căci dacă nu mai sunt bani pentru strictul necesar, cine mai cumpără cărți și încă romane din vechiul imperiu roman?

«Dar eu nu depind materialicește de editorii mei. Și apoi, eu scriu mai mult dintr'o necesitate interioară. Totuși mă furnică vârful degetelor și trăsătura clară a tocului meu se turbură. E ceva în aer. Parcă ne-am afla într'un ajun de cutremur de pământ. O simt până și animalele cu instinctul lor sănătos.

«Așa o pățim și noi, poeții, cari avem un al șaselea simț al nefirescului. Dacă ași sta într'o celulă de închisoare și nu ași avea niciun contact cu lumea, ași simți totuși că se petrece ceva afară, că pământul se clatină sub picioarele mele. Fiindcă am nervi mai fini, mai sensibili.

«In astfel de vremuri, nu se poate produce. Chiar dacă cele ce se întâmplă, nu te privesc pe d-ta personal în niciun chip. Căci suntem scriitori, și nu rentieri. Adevărata artă nu se poate desvolta decât în timp de pace.

«Oricât ar părea de ciudat; nu ajunge să nu ai tu însuți nicio grijă. Trebue să știi că și alți oameni nu au nicio grijă. Căci fiecare operă se creiază numai în aparență la masa de scris, în singurătate. De fapt se naște în sânul omenirii, printre mugetele furtunei umane».

GOSPODINA

— Vreți să știți care e părerea mea? Ei bine, iată: e absurd să suferi lipsuri, să faci economii! Ce bine ași fi făcut dacă îmi cumpăram rochia atât de dorită! Cine știe ce o să se mai întâmple? O rochie pe care o am în garderob, nu mi-o mai poate lua nimeni. Și ce o să mai vie încă?

«De șeapte luni de zile strâng bani ca să-mi cumpăr o nouă mașină de bucate. Și iată că se ivește panica cu depozitele la Bănci. Vecina mea știe că vine un krach și mai mare, că se vor închide toate Băncile, ca în Germania. ba că se poate să se închidă și prăvăliile.

«Dacă o fi așa, m'am gândit, pot să mă mai mulțumesc cu vechea mașină de bucate. Dar dacă, și fără lipsă de alimente, au să se scumpească toate, ca acum câțiva ani?

«Scot economiile mele de unde le țiu ascunse și mă duc în oraș. O prietenă, pe care o întâlnesc îmi spune că n'ași face rău să mă aprovizionez cu de-ale băcăniei. Și am cheltuit în adevăr până la ultimul ban pe coloniale și conserve.

«Vă dați dv. seama cât m'am necăjit când au trecut zile și săptămâni și nu s'au mai închis nici Bănci, nici prăvălii? Mai ales când am constatat că multe din alimentele târguite încep să se strice? Și pe deasupra m'a mai certat și bărbatu-meu că mă iau după toate mahalageoaicele. Nu ar fi fost mai bine dacă îmi cumpăram rochia? Dar... am vrut și eu odată să fiu prevăzătoare... și mi-a eșit pe dos!»

LICEANUL

— Papa își dă silința să-mi explice cum stau lucrurile. Că vor mai trece mulți ani până va mai fi cum a fost odată. Eu nu trăiam încă pe vremea aceea. Tot papa îmi spune că voi găsi cu greu o ocupație când voi termina școala. Poate că nici nu voi găsi de loc. Oricum, cât timp va rămâne tăticu în funcția lui, nu voi muri de foame.

«Eu nu mă prea gândesc la viitor. Nici nu mi s'a părut nimic extraordinar în ultimul timp. Am avut examenele. Numai odată s'a întâmplat ceva. Am fost notat rău, fiindcă «am râs nemotivat» în clasă. când profesorul a examinat pe Scurticescu despre luptele din răsboiul de 30 de ani. Nu le știa pe toate. Și profesorul i-a zis:

— Nu pricep lenevia d-tale, Scurticescule. Cum vrei să devii un membru folositor al societății umane, dacă nu înveți? Doar înveți ca să știi d-ta. toată viața d-tale...»

«Atunci m'a pufnit râsul.

«Papa crede că nu voi găsi ocupație după bacalaureat. Iar d. profesor crede că viața te întreabă de luptele din răsboiul de treizeci de ani..»

BIETUL OM SARAC

— Mă întrebați pe mine? Dar pe cine poate să-l intereseze părerile mele? Și țineți totuși? Ei bine, dacă vreți să știți cu orice preț: sunt foarte îngrijorat. Râdeți? Desigur fiindcă sunt sărac, fiindcă credeți că ar trebui să-mi pară bine că n'am ce pierde. Falimente bancare? Fiindcă n'am avut nici când o para chioară în Bancă? Așa credeți? Sunteți greșiți!

«Nenorociții de teapa mea nu pot să se bucure nici măcar de paguba altora. A ști că nu le mai merge bine nici măcar bogătașilor, că nu mai există om pe lume fără nici grijă, asta, vedeți — oricât n'ați vrea s'o credeți — e mai amar decât să fii tu însuți sărac.

«Inainte vreme se mai putea visa... un câștig mare la loterie, o moștenire... se putea visa și spera. Azi însă? Când știi că, fiind bogat, vei avea griji și mai mari?

«Speranța e totul. Și de aceea oamenii săraci doresc să existe bogătași, automobile, teatre, artă ș. a. m. d. Omul trebue să poată spera.. asta e mai important decât a invidia!...»

O campioană a scrimei

(Photo-exclusivitate Keystone)

Miss Marion Lloyd, campioana americană a scrimei, care vrea să vie în Europa spre a se măsura cu campionii de aci ai scrimei.

Când e cald

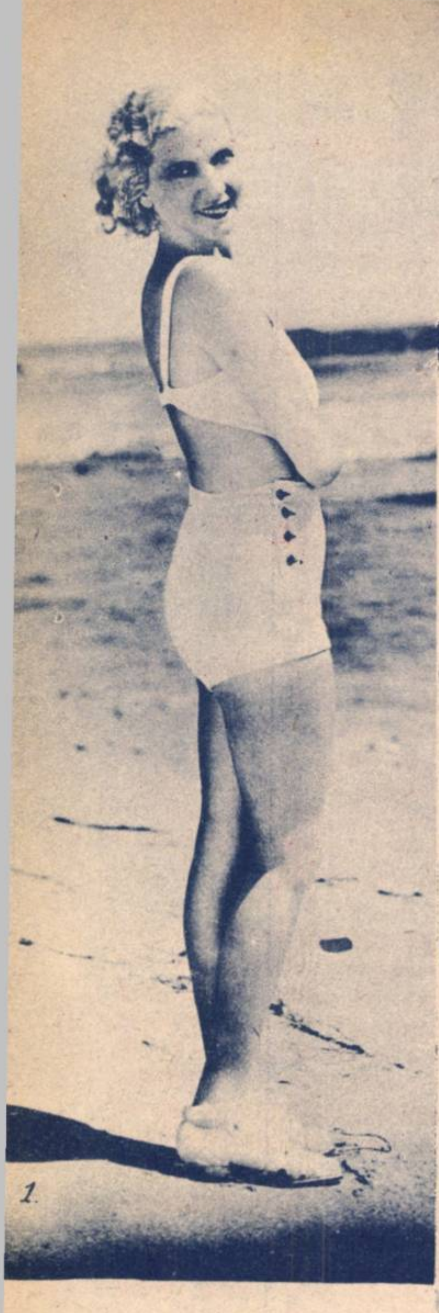

1.

2.

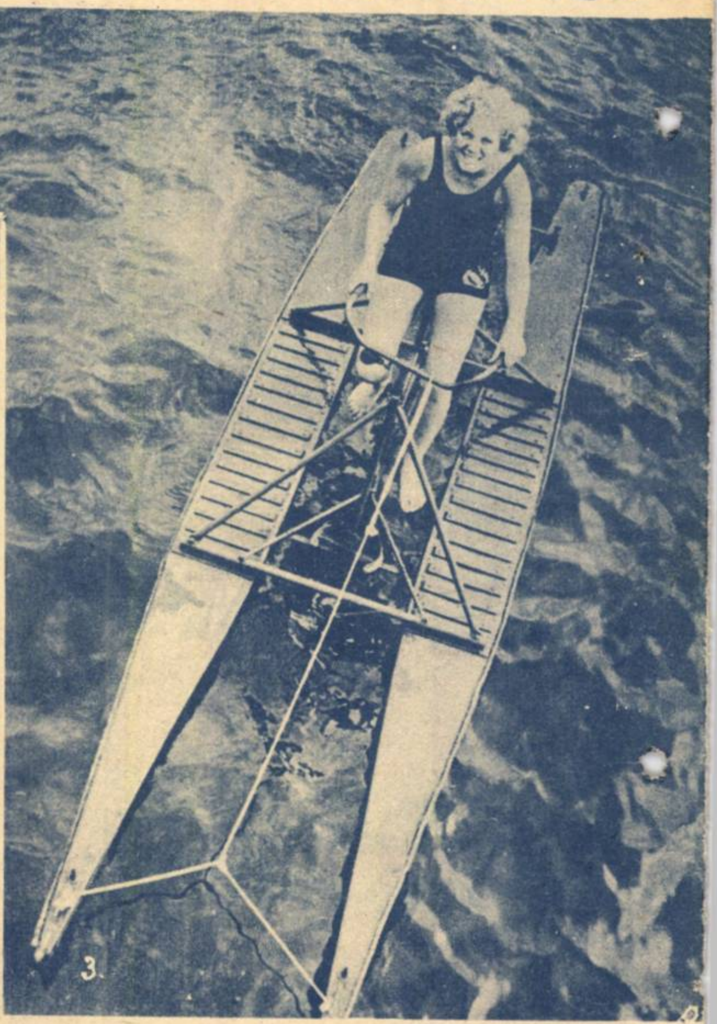

3.

(*Photo „The New York Times" şi Keystone*)

Când e cald, lumea se răcoreşte cum poate mai bine: 1. La mare, duduele poartă costume care nu le mai acoperă mai nimic din trup. — 2. D-şoara Olive Hatche din Los Angeles are 122 de medalii de aur, pe cari le-a câştigat la concursuri de înot. — 3. O altă şampioană, dar aceasta de water-ciclu, e d-şoara Georgia Coleman, care îşi petrece toată ziua pe apă. — 4. In America, cucoanele combat căldurile pe plaja mării. — 5. Copii din New York se răcoresc făcându-şi duşuri pe străzile orasului.

4.

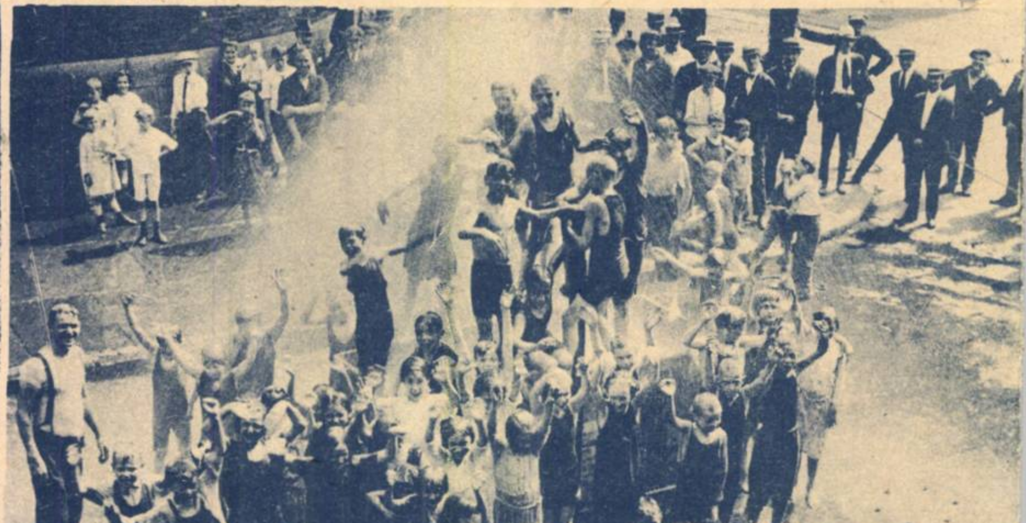

5.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

Atentatul contra expresului Bâle-Berlin

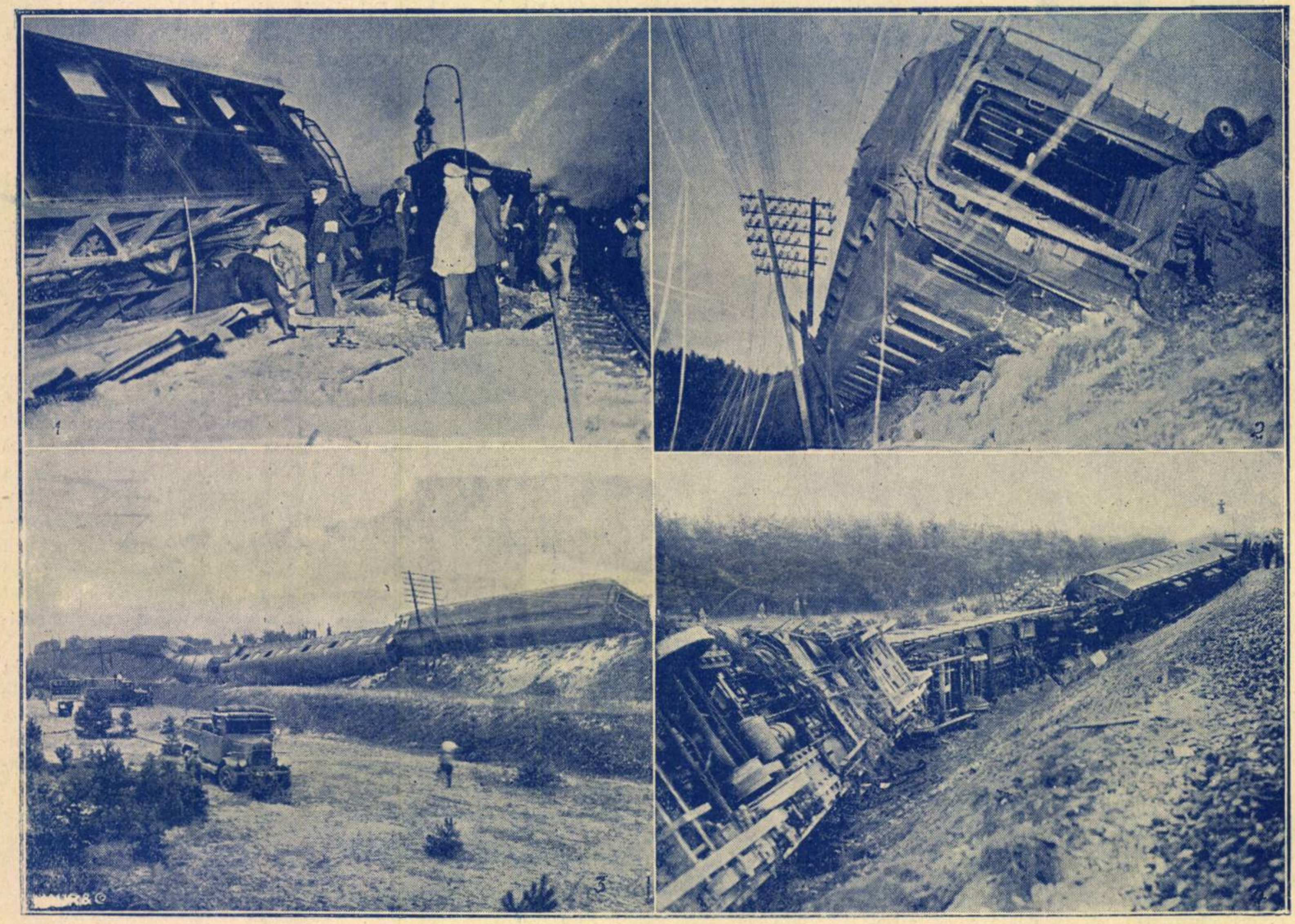

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Este acum pe deplin stabilit că prăbuşirea depe linia ferată a trenului Bâle-Berlin era de fapt un atentat atribuit comuniştilor din Germania. Şease vagoane de pasageri s'au răsturnat depe terasamentul liniei; peste 70 de pasageri au fost răniţi. Vedem mai sus : 1. Lucrările de salvare întreprinse de Crucea Roşie: unul din vagoane a şi fost ridicat în sus spre a se salva un pasager aflat dedesubt. — 2. Vagonul direct Bâle-Berlin atârnând orizontal deasupra terasamentului, sprijinit numai de un stâlp telegrafic, atins şi el. — 3. Vagoanele răsturnate. — 4. Un aspect general al catastrofei.

Intren, învilegiatură, acasă
nu se citesc decât
Aventurile lui Arsène Lupin
aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Aristocrata şi bolşevicul

Se ştie că G. B. Shaw a fost însoţit de lordul şi lady Astor în recenta sa vizită la Moscova. La una din mesele oferite musafirilor de conducătorii actuali ai Rusiei, lady Astor a şezut alături de Carol Radek, faimosul fruntaş bolşevic, — şi se pare că se amuzau admirabil.

Lord condamnat la închisoare

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Tribunalul din Londra a condamnat pe lordul Kylsant, fost director general al societăţii de navigaţiune „Royal Mail", la un an închisoare, pentru indicaţii greşite publicate într'un prospect de emisiune. Vedem mai sus pe lordul Kylsant *(stânga)* ducându-se la tribunal însoţit de ginerele său Earl of Coventry.

Clubul gângavilor

In America există două cluburi de gângavi, unul la Filadelfia, altul la New-York. Amândouă se numesc «Kingsley Club» şi au fost întemeiate de avocatul J. Stanley din Filadelfia. Cel din Filadelfia a fost înfiinţat în 1921, cu numai cinci membri; azi numărul lor e de peste o sută.

Clubul din New-York şi-a început activitatea acum şeapte ani.

Fiecare din aceste cluburi organizează odată pe an câte un banchet, la care participă mulţi invitaţi.

Stanley însuşi, întemeetorul, a gângăvit timp de 30 de ani, dar s'a vindecat, graţie voinţei sale de fier. Cine îl aude azi vorbind, nu poate să creadă că a fost vreodată gângav.

Mulţi din membrii cluburilor, cari au răbdarea trebuincioasă, reuşesc de asemenea s'o vindece. Stanley afirmă că gângăveala n'ar fi decât rezultatul unei piedici intelectuale, provocată de teama de a deveni ridicol. El nu e de părerea psihoanaliticilor că gângăvitul nu ar putea fi vindecat decât printr'un tratament psihoanalitic.

Stanley mai afirmă că numai la New-York ar exista câteva sute de mii de gângavi, iar în toată America un milion, dar că foarte puţini se înscriu în club spre a încerca să se vindece.

Ciorapi de albumină

Unul din chimiştii Societăţii franceze pentru studiul technic al cărbunilor pare a fi reuşit să fabrice, pe cale industrială, albumină, această materie organică a cărei sinteză părea până acum irealizabilă.

Dar chimistul acesta declară că albumina de sinteză nu ar putea fi întrebuinţată în alimentare. Obţinerea albuminei prin procedeuri chimice ar duce la fabricarea unor fire de lână sau de mătase, absolut identice cu produsele naturale.

Ar fi, de sigur, un efect remarcabil.

Ciocnire între avion şi tractor

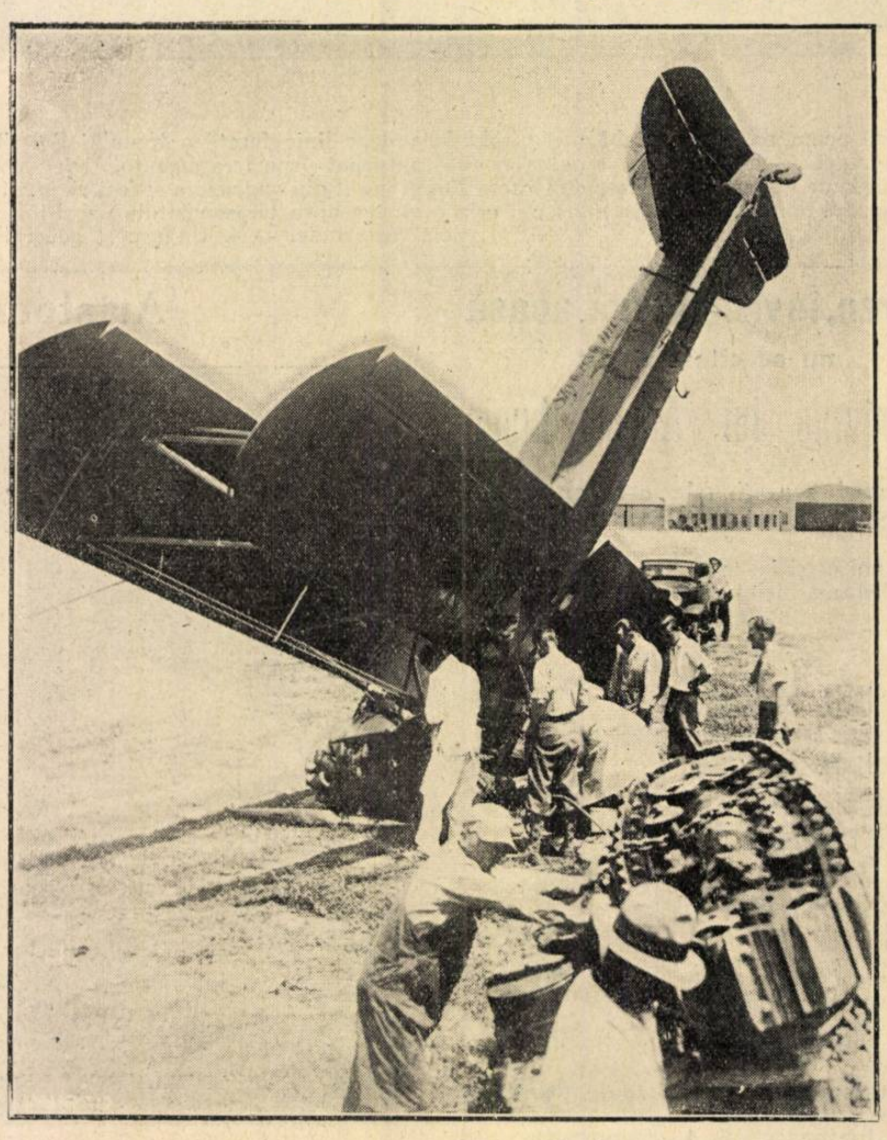

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In apropiere de Cleveland, cunoscuta aviatoare americană Miss Louis Vamos s'a ciocnit la aterisare cu un tractor. Avionul s'a ridicat cu capul în sus şi a fost serios avariat. Miss Vamos s'a ales cu răni serioase. Iată avionul şi tractorul după ciocnire.

Acum în timpul vacanţei tot tineretul trebue

să citească cartea care a obţinut cel ma răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionată.

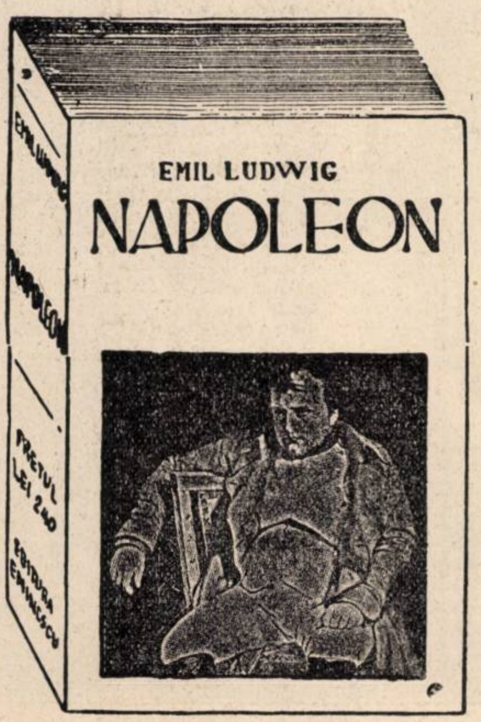

Se găseşte la toate librările şi la Editura „EMINESCU" Bucureşti I Strada Anghel Saligny, No. 2

O cetate germană aruncată în aer

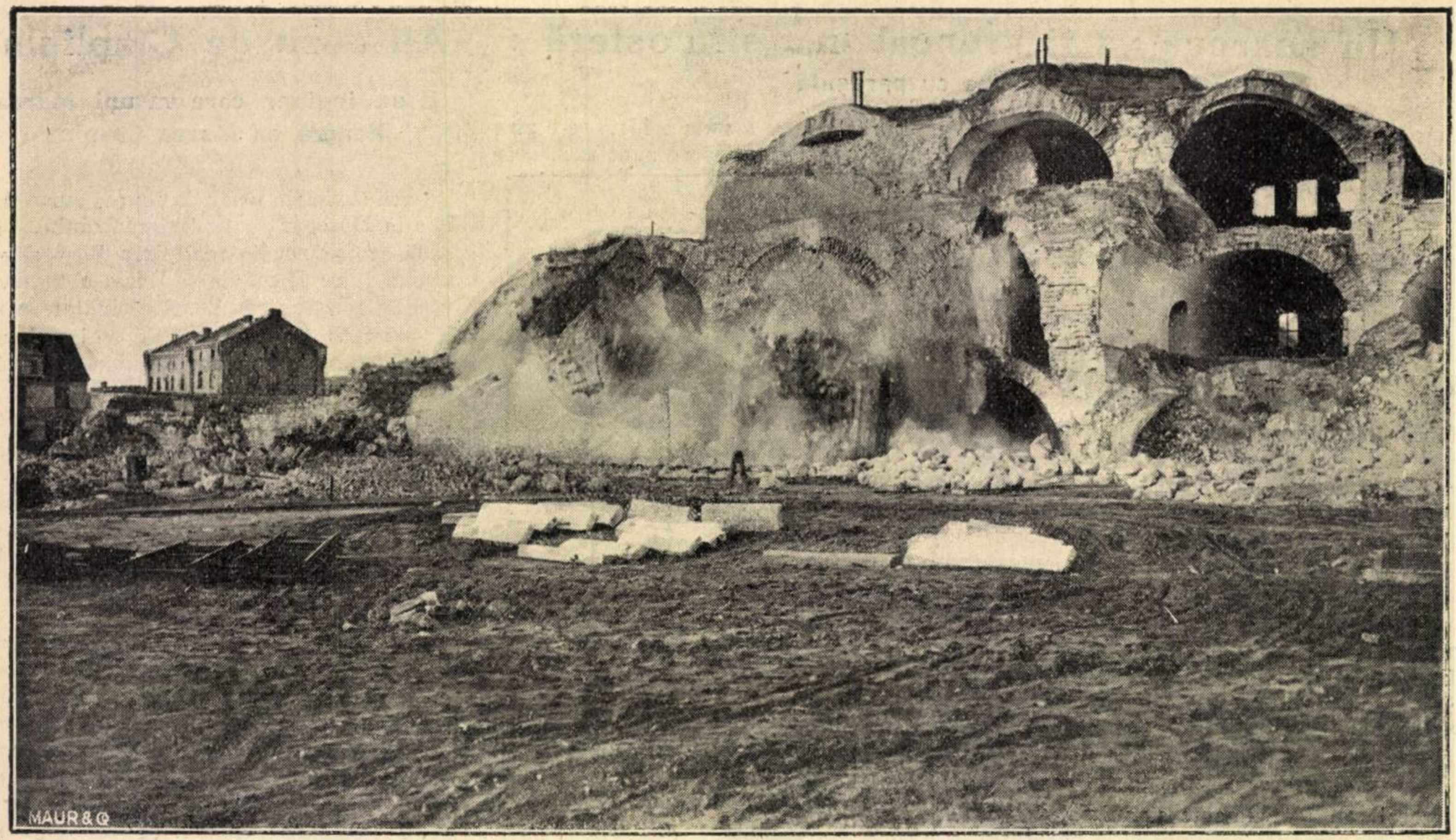

In executarea clauzelor din tratatul de pace dela Versailles, guvernul german a început să arunce în aer cetatea Küstrin de lângă Berlin. Vedem aci un aspect al cetăţii pe timpul unei explozii.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Operă sovietică

In decursul unui recent congres ţinut la Moscova, mai mulţi oratori s'au plâns că muzicanţii cari fac turneuri prin Rusia, trebue să cânte din Bach, Mozart şi Beethoven.

Congresul a desaprobat viguros operele care pun în scenă zei, regi şi regine, şi a cerut să se creeze cât mai curând opere sovietice.

Cu prilejul acestui congres, s'a jucat o nouă operă, concepută după idealul sovietic: opera **«Dniepresckoi»**. Ea reprezintă construirea unui zăgaz pe Nipru şi cântăreţii au să celebreze forţa turbinelor şi generatoarelor.

Numai atât ?...

In sala Paşilor-pierduţi din gara Saint-Lazare din Paris.

Un domn face gesturi disperate, dând a înţelege sau vrând să dea a înţelege ceva ce nu pricepe nimeni, indicând că nu poate vorbi. Işi arată doar mereu gura.

Un trecător amabil i-se adresează în limba engleză.

Acelaş gest al domnului.

Un tânăr care ştie nemţeşte, îl întreabă şi el, dar tot fără succes.

Urmează un Italian, un Spaniol, un Rus...

Se descoperă în fine un interpret de dialecte orientale, care se apropie în grabă.

Intretimp, domnul a găsit ce căuta: un creion şi hârtie, pe care scrie într'o excelentă franţuzească:

— Nu vedeţi că sunt surdo-mut?

Pe altă hârtie scrie ceeace cere: un bilet dus şi întors Paris-Saint-Germain...

Şi o doamnă voluminoasă, decepţionată în curiozitatea ei, mormăe:

— Ce? Numai atât?

O mamă îşi cunună fiul

Renumita preot-femee Aimée Semple Mc Phersan din Los Angeles a ţinut să cunune ea însăşi pe fiul ei Rolf cu Miss Lona Dee Smith şi a permis să fie toţi trei fotografiaţi în timpul acestei ceremonii religioase.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Notițe științifice

Un șoarece va fi aruncat în... stratosferă

El va recădea cu parașuta

Americanii sunt demoralizați. Ei nu mai pot bate nici un record de aproape doi ani. Chiar în matchul recent de box, un *European* a ieșit învingător: Schmelling, iar în matchul polar Zeppelinul și Malyginul au luat-o înaintea lui Nautilus.

Unul din savanții noului continent, profesor Darvin Layon, a ales oaza Misda din deșertul tripolitan, ca locul cel mai indicat pentru trimiterea unei rachete în stratosferă. Americanul vrea să întreacă pe Piccard și speră să-și arunce racheta la 70 km. înălțime, urmând ca cele trei părți componente ale ei să explodeze pe rând și pe măsură ce forța de propulsiune va slăbi.

La capătul de sus al rachetei vor fi instalate aparatele de înregistrare precum și un *șoarece* pentru a controla dacă acest animal poate să respire în atmosfera rarefiată a fuzeului zburător. In afară de acest «Miky Mouse în carne și oase», savantul va trimite și două păsări, probabil vrăbii, să mai ciripească și în stratosferă, spre a nu se plictisi bietul șoarece.

Nacela cu instrumente și animale va cădea la pământ susținută de o parașută care se va deschide la momentul oportun.

Noi am propune savantului american să trimită și o pisică în cer odată cu șoarecele. Povestea e simplă: pisica va mânca șoarecele în rachetă, dar la 70 klm. altitudine va exploda din cauza vidului; la coborîre, prof. Darvin Layon va găsi ambele animale bine degerate, de oarece la acea înălțime e un ger de — 200 grade Celsius.

Deocamdată cititorii noștri cari n'au citit încă interesanta carte «IN DRUM SPRE CER» de NEPTUN, sunt rugați să și-o procure de la primul chioșc de ziare sau librărie, spre a avea o ideie ce e stratosfera și astronautica, ce sunt razele cosmice, cum a decurs zborul prof. Piccard, în ce constau proectele lui Kipfer și Byrd, cui va aparține cerul, etc.

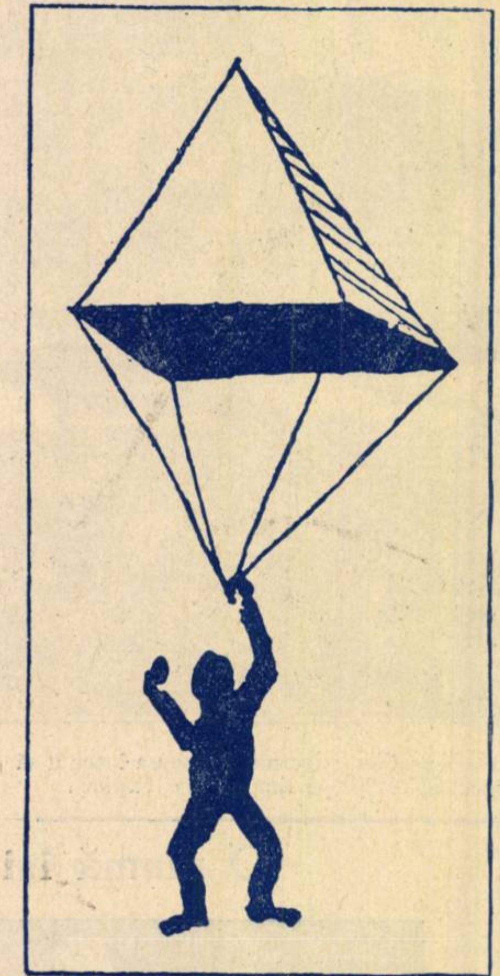

Primul document asupra istoricului parașutei: o schiță rămasă dela genialul Leonardo da Vinci (către anul 1500).

Ați auzit de Ciapligin?

E un inginer care va uni Marea Neagră cu Marea Caspică

Dacă sovietele ne-ar da înapoi aurul trimis la Moscova în timpul războiului și dacă ar recunoaște realipirea Basarabiei, atunci între România și Rusia s'ar relua vechile relațiuni de bună vecinătate care au existat totdeauna, cu atât mai mult că ambele țări au interese comune economice, fiind eminamente agricole.

Proectul inginerului Ciapligin de a uni Marea Neagră cu Marea Caspică nu poate decât să ne bucure, prin faptul că va apropia Rusia asiatică de Europa. Cu cât va pătrunde mai multă civilizație în vastul continent rusosiberian, cu atât va fi mai bine, pătrunzând tot mai multă lumină în capul oamenilor.

De azi înainte numai o parte din Volga se va vărsa în Marea Caspică apa acestui uriaș fluviu fiind abătută printr'un adevărat sistem de canale martiene. Profesorul *Marianski*, va lega Volga cu Marea Baltică, iar inginerul *Ciapligin*, — al cărui nume conține pe Chaplin plus gi — va săpa canalul Volga-Don, unind Marea Neagră cu Marea Caspică.

Lucrările vor dura vre-o 10 ani. In 1941 se va putea călători dar cu vaporul de la Astrahan până la Odesa și eventual de la București la Nijni Novgorod, presupunând că s'ar tăia canalul Argeș și s'ar relua relațiile diplomatice între cele două popoare din dreapta și din stânga Nistrului.

Ciapligin va începe în anul 1933 construirea unei uzini hidroelectrice de 1.200.000 H. P. care va fi gata la 1938. Pentru această construcție s'a prevăzut o cheltuială de un miliard de ruble.

Rubrica problemelor

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluțiuni dela următorii:

Theodor și Anny Stoicescu, elevi (Ploești), Victor Boriceanu (Brașov), Spirache Travlos (Brăila), Dan Florescu (Roman), N. Arsene elev cl. VII (Chișinău), Al. Dobrinescu-Aledo, student (Bârlad), Gh. M. Sternberg (Timișul de Sus), Andrei Chirilă elev cl. VII lic. C. D. L. (Timișoara), Andrei Gh. elev cl. VII (com. Persac, jud. Timiș), Lenny Ghiorghiu elevă cl, IV lic. Regina Maria (Ploești), Pizone Ilascu (Drăgășani, Vâlcea), Gella Derioiu (București), Th. Costăchescu (Brăila), Robert Copelman elev Sem. ped. universitar (București), Const. I. Diaconescu și Stelian I. Diaconescu, elevi lic. Tasse Dumitrescu (Mizil), I. Ștefan (Brașov), George Macri (Bârlad), Mircea Bolos (Focșani), Corneliu Georgescu (com. Valea Lungă Cricov, jud. Dâmbovița).

Noui probleme

Schimbarea banilor

Sosind la Constanța un vapor cu monede noui a 20 și 10 lei, având efigia regelui Carol II. se întreabă cât timp ar trebui unui casier să numere 150 milioane în monedă de 10 lei și 350 milioane în monedă a 20 lei, știind că se pot număra 200 piese pe minut

Soluțiile primite

Calul de curse

A alergat distanța de 35 klm. în 26 minute după calculul d-lui CORNELIU GEORGESCU (com. Cricov, Dâmbovița) și în

„Oglinda Lumii“ No. 35

BON

de șah

„Oglinda Lumii“ No 35

BON

de probleme

$\frac{17500}{11}$ secunde

după calculul d-lor CONST. & STELIAN DIACONESCU elevi lic. Tasse Dumitrescu (Mizil).

Problemă de șah

de *J. J. Rietveld*

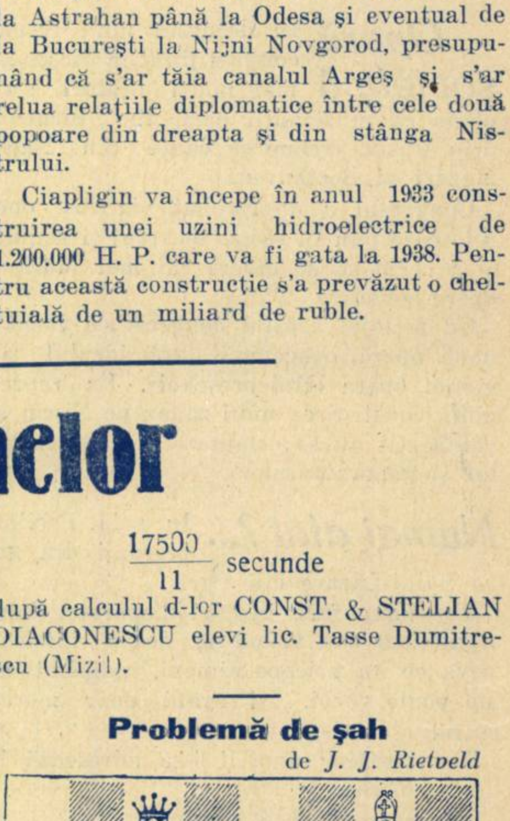

Mat în două mutări

Serbările navale din Constanța

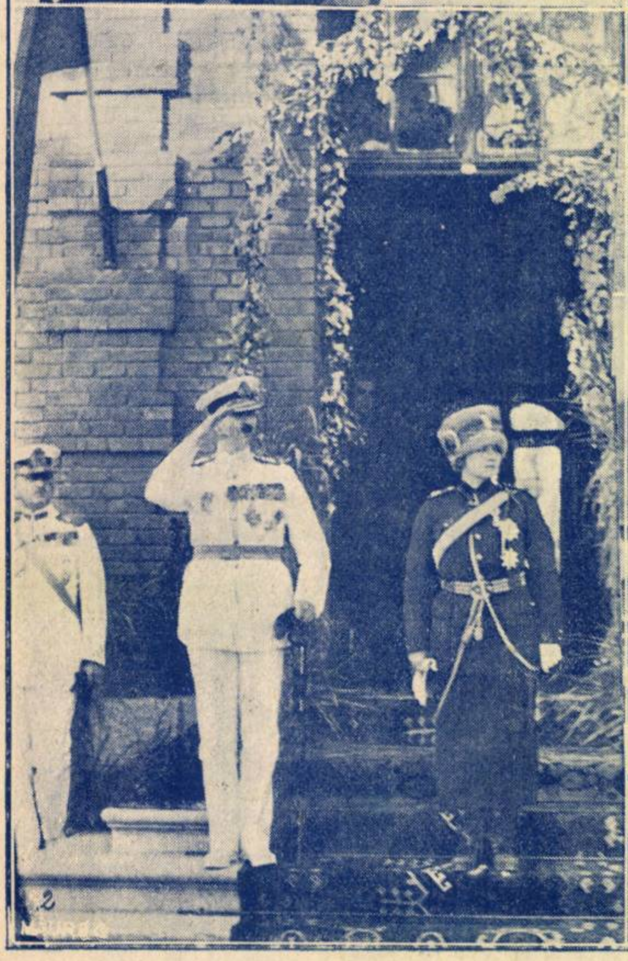

(*Photo „Oglinda Lumii"*)

1. Sosirea M. S. Regelui Carol II la Constanța. — 2. M. S. Regele Carol II și M. S. Regina Marioara a Jugoslaviei primind defilarea regimentului 9 călărași, al cărui comandat onorific este Regina Jugoslaviei. — 3. M. S. Regele Carol II și M. S. Regina Marioara a Jugoslaviei trecând în revistă trupa regim. 9 călărași — 4. Mulțimea asistă în portul Constanța la sosirea înalților oaspeți. — 5. M. S. Regele Carol II și M. S. Regina Jugoslaviei la serbările organizate de Oficiul Național de Educație fizică.

Câte sărbători?

Americanii, mari amatori de turism, nu se împacă cu cele trei zile de sărbătoare legală, prevăzute în calendarul lor național. Li se par prea puține.

Din fericire, fiecare Stat american mai serbează aniversări isvorâte din tradiții locale: Californienii nu lucrează la 1 Martie, aniversarea intrării lor în republica federală; în Nebraska se organizează mari petreceri publice în «ziua pepenelui verde», și a «piersicei».

Mexicanii au 28 de sărbători pe an: trei religioase, trei naționale, șease familiare, cincisprezece solemne și ziua băii naționale (14 Iunie), când baia este obligatorie pentru toți cetățenii republicei.

Calendarul japonez are 21 de sărbători legale, din care cea mai principală este Anul nou. Calendarul italian și cel spaniol au câte 20.

In Grecia nu se lucrează oficial 34 de zile pe an. Dar, dintre toate popoarele din lume, Sirienii sunt cei mai favorizați. Au 46 sărbători pe an, fără a socoti cele 52 de Duminici!

Regele și Regina Angliei la regată

Regele și Regina Angliei au ținut să asiste de curând la o regată din Cowes, dar s'au lipsit de această plăcere din cauza că un matelot depe yachtul regal a căzut în apă și s'a înecat. In *stânga* vedem perechea regală în yachtul lor; în *dreapta*, îmbarcarea suveranilor în alt yacht după tragedia întâmplată.

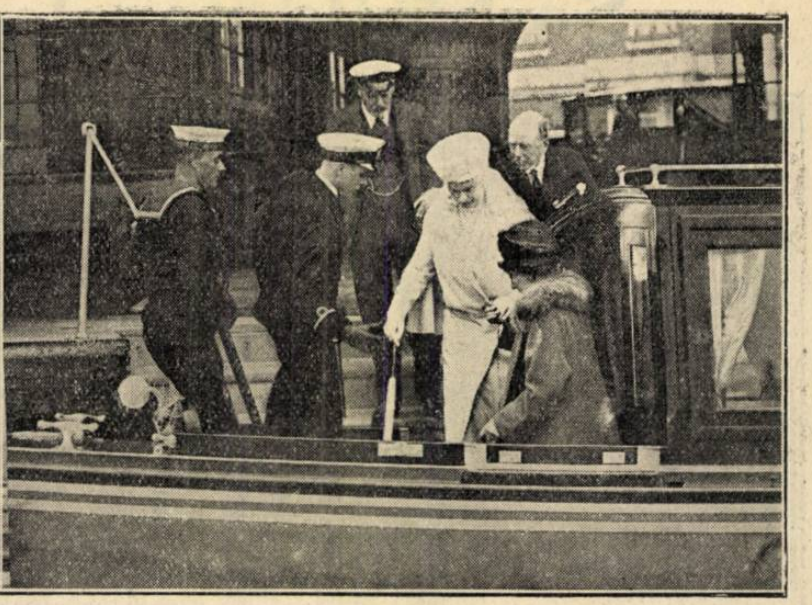

(Photo-exclusivitate Keystone)

Edison restabilit

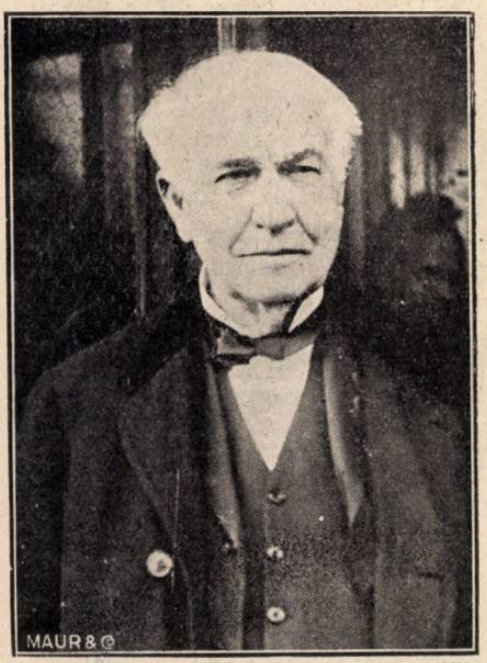

(Photo „The New York Times")

Celebrul inventator Thomas Edison, care a împlinit vârsta de 84 de ani, fotografiat după recenta sa boală gravă, din care a scăpat spre satisfacția generală.

Satul orbilor

Titepec e un mic sat din Statul Oaraca, la 1.400 de metri deasupra nivelului mării, singuratec și sărac. In Mexic, satul acesta stârnește cel mai viu interes, datorită faptului că locuitorii lui sunt orbi.

Mulți din ei se nasc cu această teribilă infirmitate; alții o contractează câteva luni după nașterea lor. Străinii nu sunt nici ei scutiți de groaznicul flagel: după o ședere nu prea lungă acolo, orbesc și ei.

Nu există nimic mai sfâșietor decât nenorociții aceștia, cari umblă dibuind, îmbrăcați în zdrențe și dedându-se cum pot muncii câmpului. Până și boii cari trag căruțele, sunt orbi.

In ultimii ani s'au întreprins călătorii de studii în regiunea aceasta atât de tragică. S'a căutat să se descopere motivele acestei infirmități atât de răspândite. Locuitorii trăesc în cocioabe mizerabile de piatră, fără ferestre, fără altă ușă decât o piatră care se dă la o parte pentru intrare sau eșire. Uneori pătrunde până afară o muzică melancolică dintr'un fluer de lemn.

Cercetările ultimei expediții au adus puțină lumină în întunerecul blestematului sat. Se crede că răul se datorește unei musculițe, a cărei înțepătură provoacă orbirea. Bănuiți sunt și numeroșii lilieci adăpostiți prin acoperișurile colibelor.

Indienii Ayook, locuitorii satului, atribue nenorocirea lor prezenții unei anumite plante, a cărei vedere orbește pe om.

Când nu lucrează Bursa

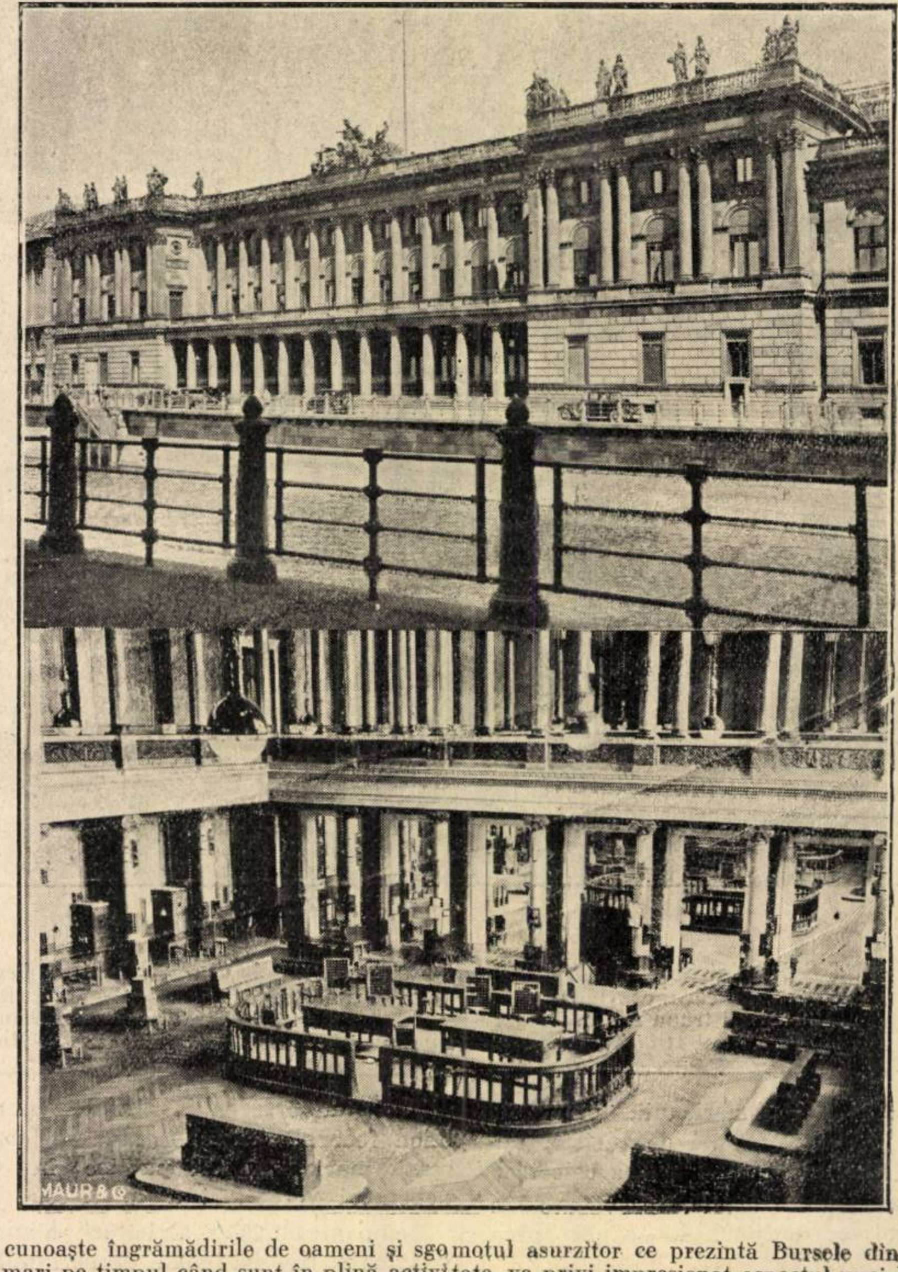

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cine cunoaște îngrămădirile de oameni și sgomotul asurzitor ce prezintă Bursele din centrele mari pe timpul când sunt în plină activitate, va privi impresionat aspectul unei Burse când e închisă, cum a fost cazul, de curând, al Bursei din Berlin. Vedem *sus*, aspectul exterior al acestei Burse de efecte; *jos*, priveliștea unei săli a aceleiași instituții pe timp de „Bursă închisă".

Aeroplane în bătaia ploii

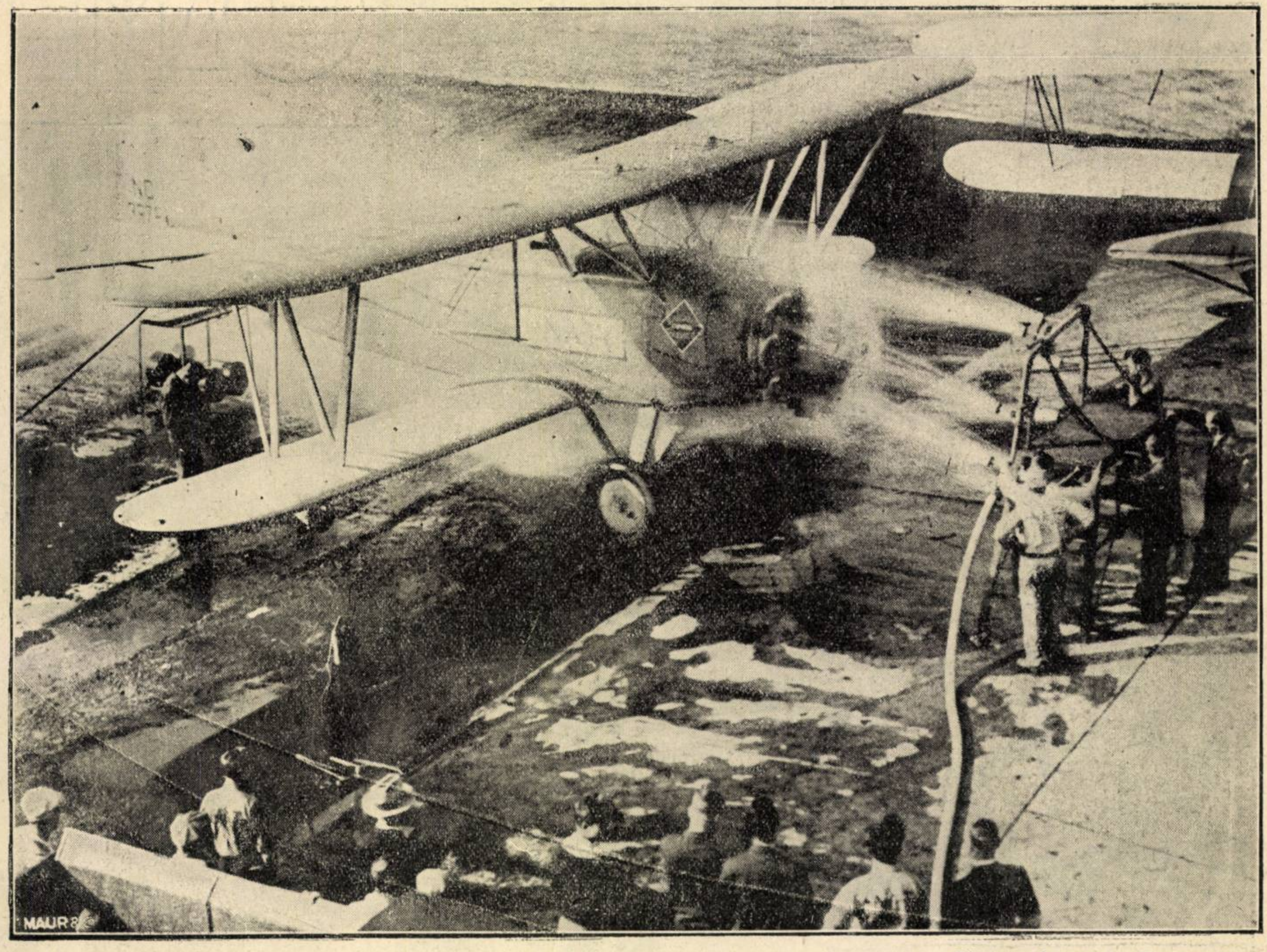

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Inainte de a fi date traficului de pasageri, aeroplanele americane sunt supuse unor încercări, dintre cari cea mai importantă este experienţa dacă aeroplanul rezistă vijeliilor cu ploae. Această încercare se face cu ajutorul unor furtuni de apă, cari slobozesc lichidul cu o mare putere asupra aeroplanului, după cum vedem mai sus.

Taman boala domnului!

In camera de aşteptare a unui medic.

Până să-i vină rândul, un pacient răsfoieşte un tratat de medicină-internă. Atenţiunea i se opri pe descripţia simptomelor unei boli.

Citi:

«Pacientul are greţuri». **(Tocmai ce am şi eu).** «Pacientul suferă de ameţeală». **(Ca şi mine).** «N'are poftă de mâncare». **(Vai, ce bine descrie boala mea).** «Are somnolenţe dese». **(O să-mi copiez şi eu descripţia aceasta).**

Şi ca să continue citirea mai departe, întoarse foaia; era concluzia: «Acestea sunt simptomele unei femei gravide».

Bărbat cu două neveste

Un bucătar se căsătorise acum treizeci de ani cu o domnişoară din departamentul francez Côtes-du-Nord, dela care avu o fată, azi în vârstă de 25 de ani. Profitând de o omisiune din extractul său de naştere, el contractă o a doua căsătorie.

Povestind primei sale soţii că lucrează noaptea, trăia cu ea ziua şi cu cealaltă noaptea. Şi nu se mira niciuna, având în vedere meseria lui.

Bucătarul fu însă într'o zi victima unui accident de automobil şi fu transportat la spital. Şi veniră să-l vadă... ambele soţii... Tablou!

Acum bigamul va înfunda puşcăria, după ce va ieşi vindecat din spital...

Primarul din New York petrece

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

Mr. James Walker, primarul oraşului New York, în excursie de Duminică la Atlantic Beach, pare a fi amator de femei frumoase, judecând după cele două de mai sus, cu care se plimbă în bună dispoziţie.

Băile Călimăneşti
Căciulata
la 9 ore de Bucureşti
Sezon 1 Iunie – 30 Septembrie

Marele Hotel cu confort modern. – Tarife moderate. – Viaţa eftină. Informaţii, prospecte, tarife soc. Govora-Călimăneşti, Strada Brezoianu 62, Bucureşti I.

Ape minerale sulfuroase pentru băi. Ape purgative pentru băut, recomandate în reumatism cronic, anemie, limfatoze, migrenă, etc.
Fizioterapie şi hidroterapie, inhalaţii pulverizaţii, băi de nămol, băi de acid carbonic, etc.
Căciulata, apă minerală sulfatată, calcică, radioactivă, neîntrecută în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căile urinare, gută.

OAMEN

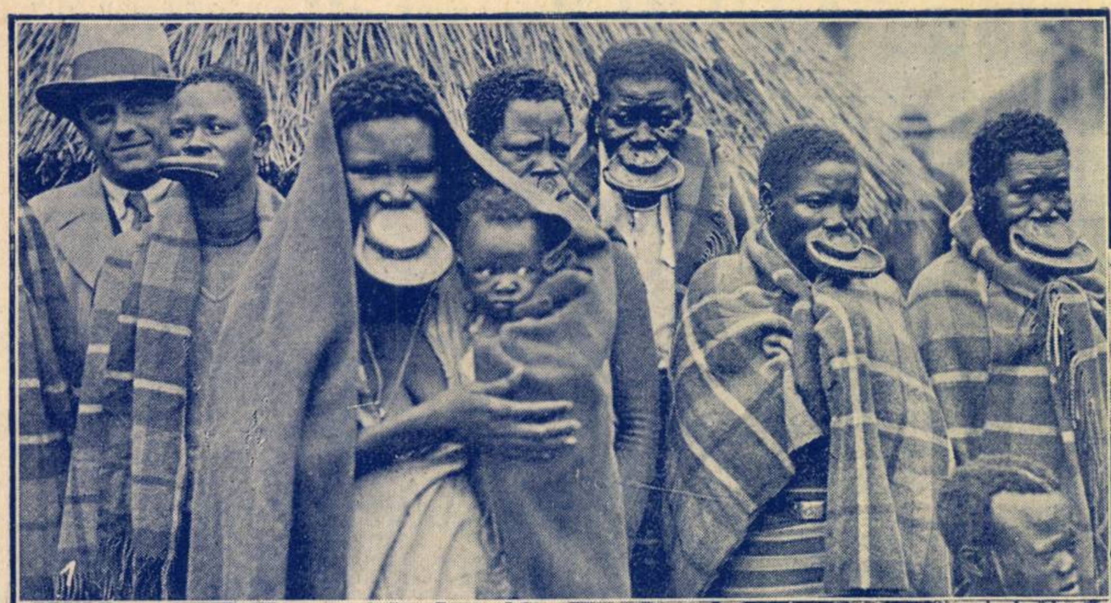

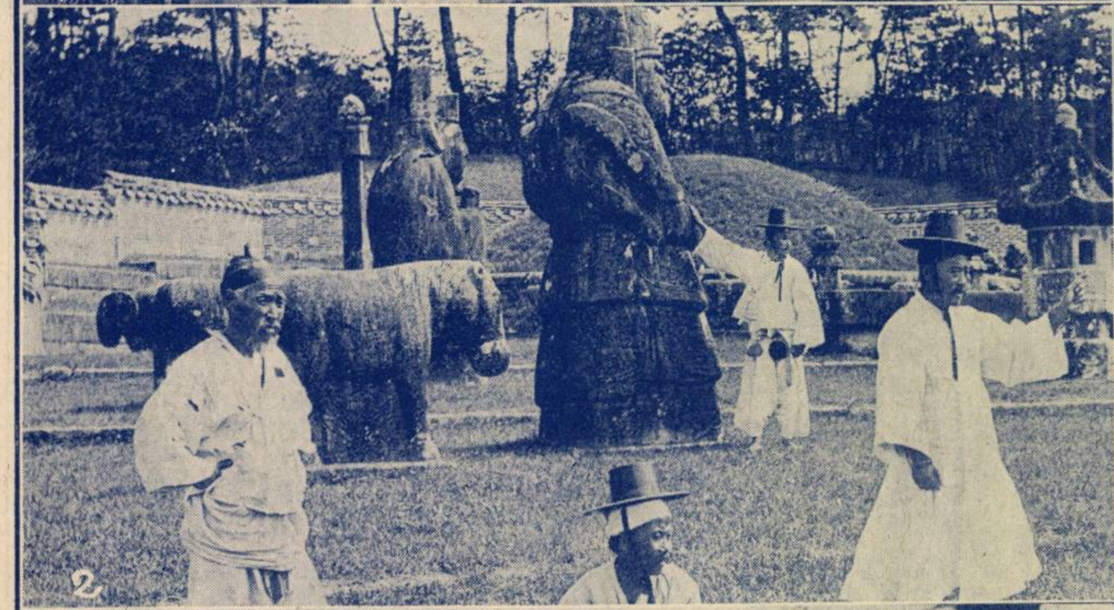

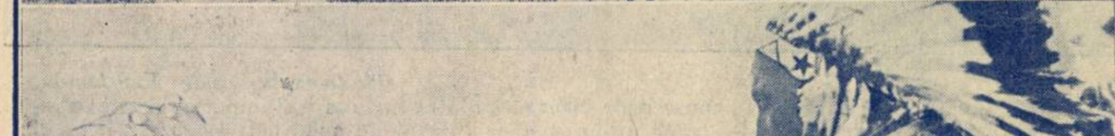

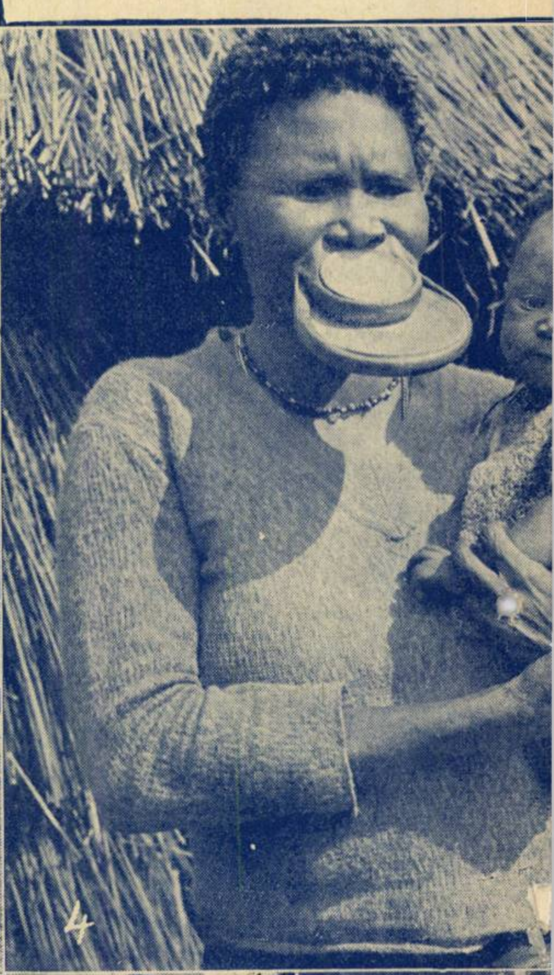

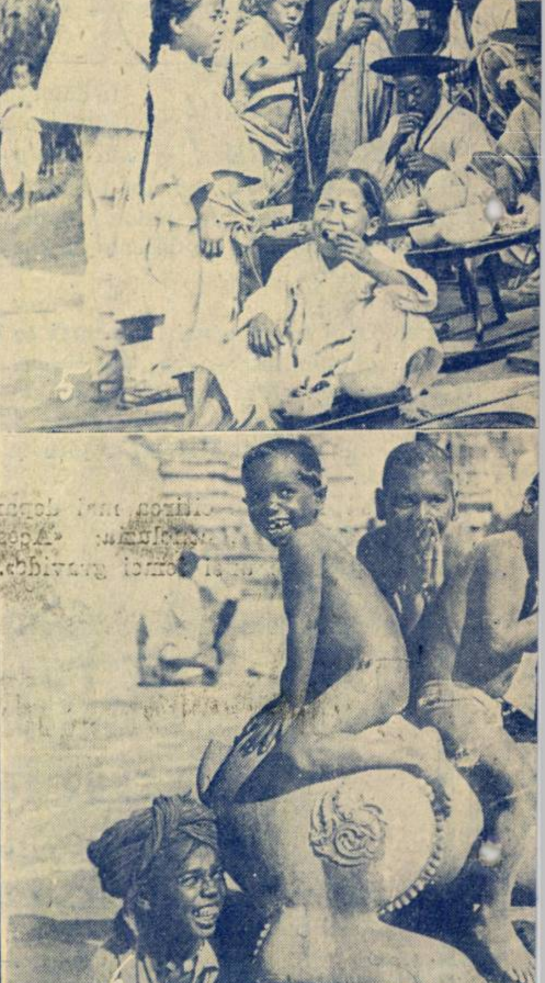

(Photo „The New-York Times" Ltd. şi Keystone)

1. Aşa zise „negrese buzate" — care îşi străpung buzele cu ţăruşi de lemn de forma şi mărimea farfuriilor — din tribul african Sara-Kaba, în Grădina Zoologică din Berlin. — 2. Morminte regale antice din Coreia, păzite conform vechilor datine. — 3. Tradiţionala „Lulea a Păcii", fumată de Indieni Blackfeet în Parcul rezervat „Glacier National" din Statele Unite. — 4. „O negresă buzată" în pullover european, cu copilul ei. — 5. O scenă într'un birt din Coreia. — 6. Cum petrec copiii într'un sat din India. — 7. O fetiţă olandeză, care se duce pentru prima oară la şcoală, e însoţită de bunicul ei. Un frate mai mare, care cunoaşte seriozitatea şcoalei, o însoţeşte şi el, vesel. — 8. In moscheia din Berlin s'a serbat de curând aşa numitul Id-ul-Adha, serbătoarea jertfelor, care se termină cu o înfrăţire generală. Fotografia noastră a fost luată în momentul îmbrăţişării generale. — 9. Prof. Mathew Stirling din California a descoperit în Noua Guinee olandeză cinci triburi de Negri-Pigmei, din cari niciunul nu e mai mare de 80—90 centimetri. Grija lor cea mai mare e să fie raşi, dar nu cu briciul, ci li se scoate cu forţa fir cu fir din barbă. Iată mai sus pe un asemenea Negru-Pigmeu, pe care îl „rade" un prieten. — 10. Două muncitoare agricole din Japonia, fotografiate în portul lor special pentru munca câmpului.

DIN ALTE MELEAGURI

7

8

9

10

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

4)

Nuvelă de Philips Oppenheim

— Ce slugi are? întrebă Slane.

— O doamnă de companie — o tânără domnişoară, — o cameristă, două servitoare şi trei valeţi.

— Atunci nu e săracă, cum sunt cei mai mulţi Ruşi?

Fostul sergent din gardă zâmbi.

— Nicidecum, declară el. Pot chiar spune că are tot ce doreşte: vin şi flori, şi furnisorii ei sunt de clasa întâia. Croitorii vin în persoană să-i încerce toaletele. Are două automobile şi cea mai bună lojă, de câte ori se duce la teatru sau la Operă. De bani nu duce lipsă...

— Perfect. Iţi mulţumesc pentru aceste informaţii, zise Slane, strecurându-i în mână un bilet de o liră sterlină. Nu mi se pare că m'am apropiat acum de soluţia afacerii, dar cele ce mi-ai spus, îmi vor fi desigur de folos.

Omul se uită la bancnotă. Avea o atitudine respectoasă, dar cam nehotărâtă.

— E mult prea mult, d-le, pentru câteva răspunsuri la întrebări, zise el dojenitor.

— Atunci vei câştiga banii, îi zise Slane, răspunzându-mi la încă o singură întrebare. Văd că ai aci un telefon interior din cele noui. Sunt foarte utile pentru apartamentele mici. Poţi să-mi spui dece e tăiat firul care deserveşte pe acest tablou numărul lordului Minchingham?

Portarul se întoarse spre a face faţă aparatului. El privi, uimit, firul tăiat şi gura sa se deschise din ce în ce mai mult. Ochii săi se măriră enorm.

— Dumnezeule! exclamă el. Toate erau în perfectă regulă când m'am uitat ultima dată încoace. Aşi putea să jur!

— Toate erau în perfectă regulă la 9 şi un sfert, declară Slane, când lordul Minchingham m'a chemat dela club. Cine altul s'a putut coborâ de atunci în vestibul?

Faţa portarului exprima cea mai autentică perplexitate. Nu mai putea să-şi ia ochii depe firul tăiat.

— Desigur... nimeni.... Numai eu şi William, băiatul dela ascensor. A trecut camerista prinţesei, care a eşit cu cei doi căţeluşi, cum face din când în când. Unul din servitori s'a coborât să fumeze o ţigară şi a aşteptat'o afară, în stradă. Nu-mi pot reaminti să mai fi fost cineva. E sigur că, de afară, n'a intrat nimeni, şi nimeni n'a eşit fără să se fi întors.

— Prea bine, zise Slane, să ne oprim aci. D-ta nu ai nicio idee cine a putut tăia firul. Căci presupun că asta e o parte a misterului. Spune-mi acum — căci mi se pare că eşti om cu bun simţ — unde crezi că s'a putut duce domnul în chestie?

— Cred, răspunse omul, că a sărit prin vreo fereastră. Nu-mi pot închipui să fi recurs la alt mijloc de a dispare fără a trece prin uşa dela intrarea depe stradă. Singurul lucru ce mi se pare posibil, e că va fi fost prieten cu prinţesa. Poate că ea l'a chemat la telefon. Şi poate că apoi s'a strecurat până acolo şi i s'o fi făcut rău, sau aşa ceva. Bine înţeles că nu e probabil, de oarece spuneţi că domnul şedea la masa de joc; dar, de altfel, nimic nu pare probabil.

Slane aprobă.

— Ai perfectă dreptate, zise el. Nimic nu pare probabil. D-ta mai rămâi aci cel puţin un ceas, nu-i aşa?

— Voi rămâne aci până veţi pleca d-v., declară energic omul. Vă voi deschide eu uşa, la orice oră.

*

Slane se urcă în apartamentul lui Minchingham. Cei trei se aflau acolo, aşteptându-i îngrijoraţi întoarcerea.

— Am scotocit prin toate colţurile, anunţă Minchingham. Thomson s'a urcat până în pod. Orice i-s'o fi întâmplat lui Cartwright, aci nu este. D-ta ai avut mai multă şansă?

— Nu, răspunse Slane. Suntem însă pe cale de a strânge mai de aproape faptele. Prinţesa e ultima noastră speranţă. Mă duc imediat la dânsa.

— Dar bea întâi ceva, îi propuse gazda. Iţi trebue mult curaj ca să faci o vizită la orele 11, şi încă într'o asemenea chestie.

Slane îşi servi un whisky cu sifon şi se aşeză o clipă pe braţul unui fotoliu.

— Ronny se afla cumva în vreo încurcătură? întrebă el.

— Nu, răspunse Minchingham cu putere. Era mulţumit de situaţia sa. Nu l'am mai văzut niciodată atât de fericit.

— Nici vreo daravere cu vreo femee?

— Una singură: cu soţia sa. E cea mai dulce creatură. Ea şi Ronny s'au devotat unul altuia.

Slane îşi bău restul de whisky.

— Dacă e aşa, zise el, să recurgem la ultima noastră nădejde.

(Urmează în numărul viitor).

Automobil pe vârf de arbore

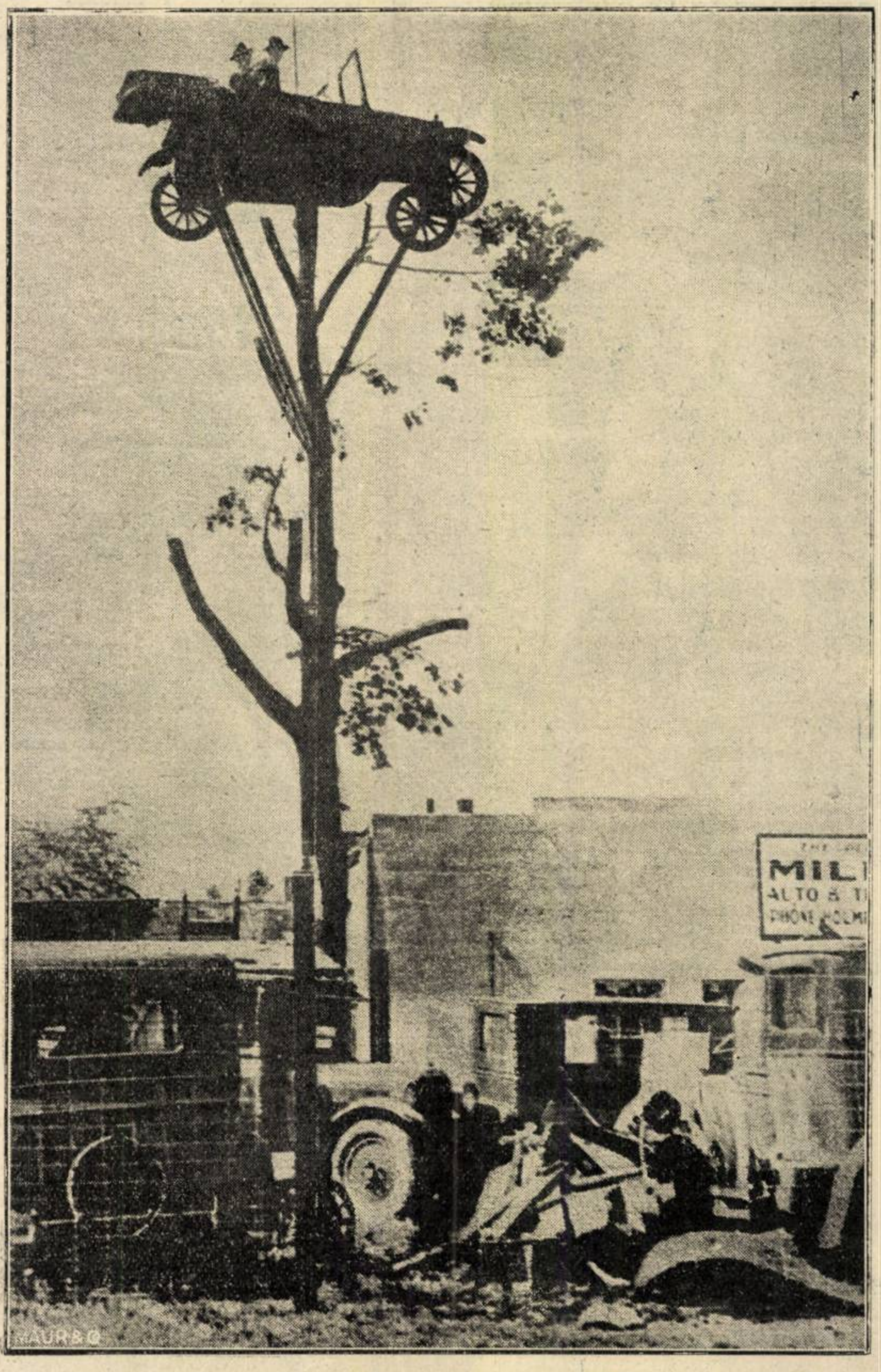

Vă veţi întreba cu drept cuvânt: cum de a ajuns automobilul acesta pe vârful arborelui? Iată răspunsul: Un garagist american, în căutare de reclamă atractivă, urcă, cu o macara ingenioasă, maşina cu pasageri pe creştetul arborelui, ca un fel de firmă vizibilă din depărtare

Dela manevrele armatei germane

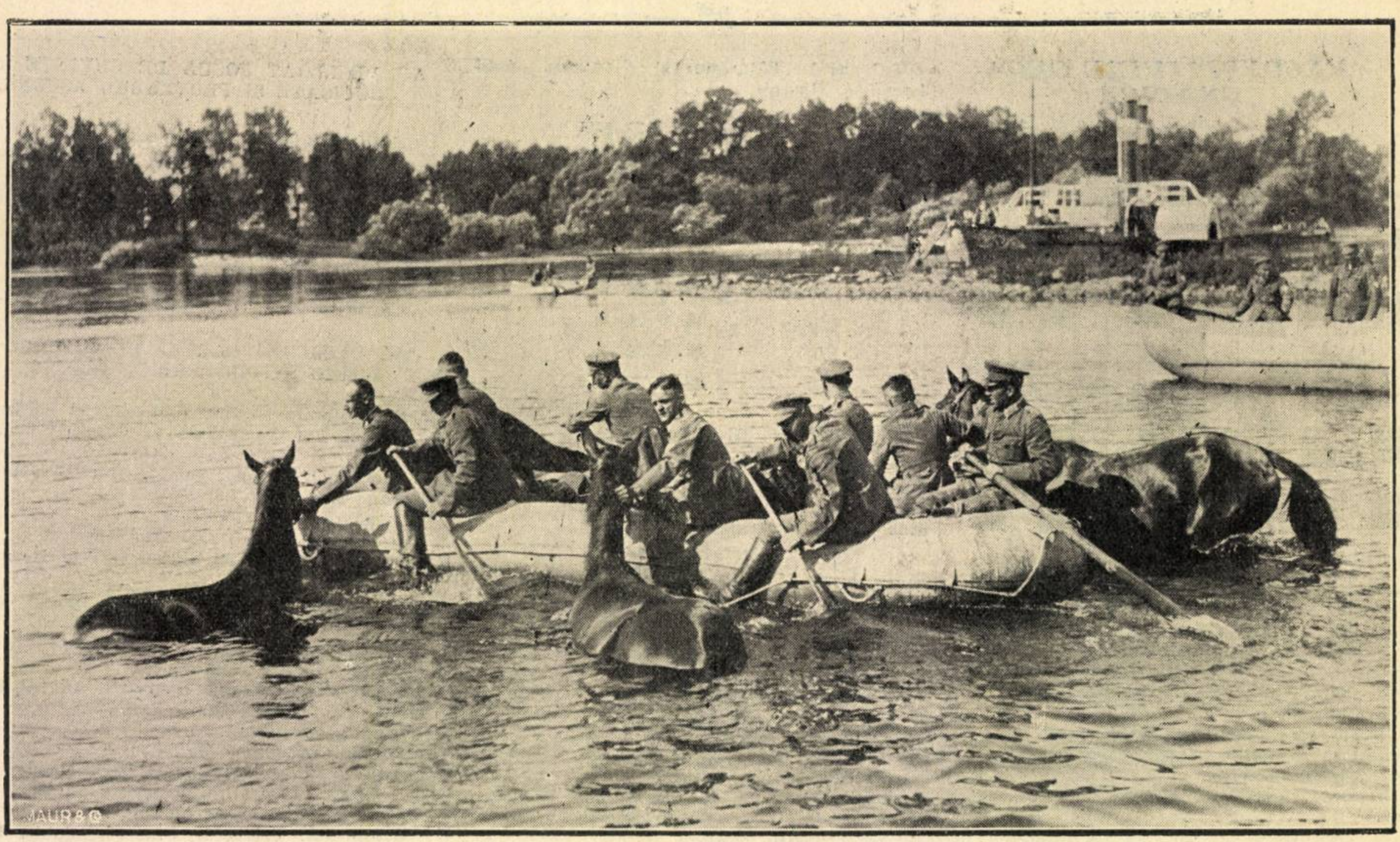

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cu prilejul recentelor manevre din Züllichau ale Reichswehr-ului, un regiment de cavalerie a încercat să treacă fluviul Oder. Soldații sedeau într'o barcă de cauciuc, caii înotau alături.

Cheltuiți-vă banii!...

Camera de comerț din Tarytown, în Statul New-York, a avut o idee originală: spre a combate criza actuală, a înființat cecuri de 5 dolari, de o valoare vremelnică foarte limitată.

Cu alte cuvinte: cine primește aceste cecuri pentru achitarea unei datorii sau pentru cumpărarea de mărfuri, trebue să le cheltuiască în acelaș mod, în interval de 24 de ore.

Invitația aceasta directă la risipă amintește ce spunea Proudhon, gravul Proudhon, despre necesitatea socială a curtezanelor, cari fac să circule banii, luându-i de oriunde pot, spre a-i împrăștia apoi.

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări și tot atâtea răspunsuri 1313
Ediția II. **Prețul redus LEI 60**

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile și la Editura Eminescu București

Aristocratul și fata din popor

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Londra s'a anunțat în mod oficial logodna marchizului of Reading, fost vicerege al Indiei, cu miss Stella Charnaud, de 37 de ani, care a fost mulți ani secretara sa particulară. Sunt fotografiați aci după logodirea lor.

JOCURI

RECONSTITUIRE GEOGRAFICA

de *L. Motneack*, Ismail

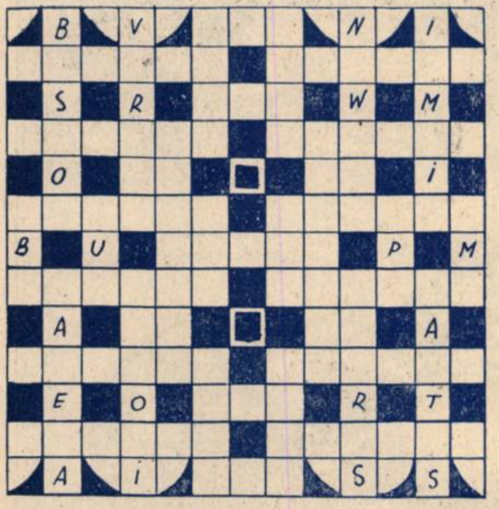

Se dau următoarele cuvinte:

Actual, Ankara, Atroce, Avicen, Bar, Cadână, Imensă, Inelat, Leg, Mansle, Morena, No, Noaten, Oca, Oră, Orhei, Ornans, Ro, Romans, Se, Va.

Să se aşeze fiecare cuvânt la locul lui, astfel ca să se obţină în sens vertical, nume de *localităţi geografice.*

N. B. *a)* Literele înscrise de noi se vor păstra.

b) Localităţile trebue să fie existente în «Dicţionarul Şăineanu» şi «Nouveau petit Larousse illustré».

DUBLU PATRAT

de *Nicu şi Mircea Mateescu*, Craiova

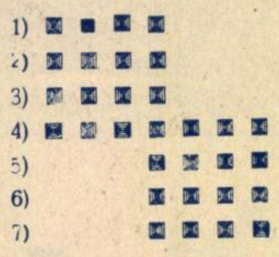

Orizontal:

1. Răsunet; 2. Páinişoară lunguiaţă şi recurbată; 3. Cari nu văd; 4. Lumea întreagă; 5. Personaj principal într'un roman; 6. Ordine (fig.); 7. Numeral.

Vertical: la fel

ANAGRAMA

de *V Gh. Bratoloveanu*, T. Severin.

Foaie verde şi-un tăciune,
Vă salut cu plecăciune!
Direct dacă mă citiţi
Şi algebra frunzăriţi,
O expresie găsiţi,
Dar mai sunt şi-o preumblare
Cu studenţi, pe cărare,
Căci formez un şir cam mare.
Dar macazu' de-l schimbaţi,
Tot aceleaşi o s'aflaţi.

Soluţiile jocurilor din „O. L.“ No. 33

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE

P	E	R	I	P	A	T	E	T	I	C
A	C	U	M	U	L	A	T	O	R	I
R	O	T	A	T	A	■	E	L	E	V
I	N	■	S	A	M	A	R	■	V	I
S	O	T	■	R	A	R	■	R	O	L
I	M	A	N	■	R	A	T	A	C	I
L	I	B	U	T	■	S	A	C	A	Z
A	S	U	D	A	I	■	R	O	B	A
B	I	R	■	R	A	S	A	R	I	T
I	R	E	M	I	S	I	B	I	L	I
C	A	L	I	F	I	C	A	T	I	E

CARTEA ŞI AUTORUL MAGIC

RIMAU
NEER
INIC
TARE
EMUL
QUITO
DRES
EPIR
FOCH
NIME

«PE FRONTUL DE VEST, NIMIC NOU»
Erich Maria Remarque.

PROVERB ASCUNS

Orice pasăre pe limba ei piere.

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimită soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârzaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

⁂

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.

Braşov: Fanny Ionescu-Periş şi Sandy N. Ivan, Lenuţa Gheorghiu-Bucovina şi Alexe Al. Benigal-Nicu.

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Gh. Ghica, B. Leibovici.

Călimăneşti: Puica-Eugenia N. Petrescu, Lenuţa Z. Zamfirache şi Dănică Z. Zamfirache.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie P. Lupiţa.

Craiova: Barbu Cismărescu, Mioara Busuioc, şi Victor Dragotă, Gheorghe Florea şi Gruse Ion, Margareta Constantinescu şi Eleonora Dinu, Lelia Petrescu şi Virgil H. Biţă.

Iaşi: Robert Dunăreanu, Strul Iscovici şi Natan Zilberman.

Strihăreţ (Olt): Spiru Teodoreanu.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE ŞI CARTEA ŞI AUTORUL MAGIC:

Drăgăşani (Vâlcea): Florica, Nelly, Zizy, Puiu şi Nellu Nanu. Floricica Predescu şi Costel Voiculescu, Mitty Anastasiu şi Nella Iliescu. Nellu Săndulescu şi Vasilica Solotici, Nica Spârleanu, Mira Dinovici, Lelia Dumitriu, Mimy Anastasiu, Dora, Lelia şi Mircea Portăreşti, Tascel Luciemov, Petrică Solotici.

Sălişte: Valerica Dădârlat, Ţica Domosaru, Norica Moga.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE ŞI PROVERBUL ASCUNS:

Arad: Ecaterina Dumitrescu.
Braşov: Dumitru Ionescu, Tantzy Popescu, Alfons Iacobsohn.
Bucureşti: Leopold Şteinberg, Ernestina Schein, Tudorel Dumitraşcu.
Caracal: Suzana Sănătescu.
Oradea-Mare: Tony şi Lucica Daia.
Telega (Prahova): Antonia Zaborovschi.
Vaslui: Elvira Şt. Ionescu.

AU DESLEGAT CARTEA ŞI AUTORUL MAGIC ŞI PROVERBUL ASCUNS:

Bălţi: Iosefovici Surica, Iosefovici Solomon.
Bârlad: Zoe Demetrescu şi Tănase Constantinescu.
Bucureşti: Lucicuţa Sch., Arthur Strulovici. Cahane Margareta.
Cernăuţi: Strul Goldştein.
Drăgăşani (Vâlcea): Simion Katz.
Ploeşti: Mendelovici Surica şi Isac Iscovici.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE:

Azuga: Bălatu Vasilescu.
Bucureşti: Nicolae L. Petrescu, Anghel Moşieru, Munteanu Ileana.
Buzău: Constantin Anghelescu.
Focşani: Adelaida Mateescu.
Galaţi: Emanoil Edelştein, Eva Kessler.
Mihăeşti (Vâlcea): Gheorghe Crânguş.
Ploeşti: Wilhelm A. George.
Ocniţa-Băi: Petruş R. Stănescu, Paula, Marioara, Marghareta, Gigetta, Cornelia, Mitu şi Valerică Stănescu, Bibi Paşalega, Ernest, Iulius şi Tereza Moldoveanu, Romică Marinescu, Mitică Bogoslov, Nicu şi Valerică Stăpânoiu, Nicu Costescu, Doru Ionescu, Florin Bunea, Titi şi Aurel Niţulescu.
Râmnicu-Vâlcea: Titi Bădescu, M. Gregorovici.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA ŞI AUTORUL MAGIC:

Brăila: Lucica Georgescu, Ştefănescu Petru,
Bucureşti: Take Simionescu, Dumitru Constantinescu, Ionel Ghiţescu.
Câmpina: Ploeşteanu Petre.
Galaţi: Cohn Dora, Titi Mihăilescu.
Iaşi: Constantin Tănăsescu, Tudor Bădulescu.

AU DESLEGAT NUMAI PROVERBUL ASCUNS:

Azuga: Schein Eliza, Tudorel Rădulescu.
Bucureşti: Fănică Muşetescu şi Carol Niţescu.
Moreni (Prahova): Dumitru Tocan.
Sinaia: Simionescu Sevastia, Nini Mihăilescu, Luciliu Munteanu, Ana.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premul jocului de cuvinte încrucişate: Valerica Dădârlat (Sălişte).

Premiul cărţei şi autorului magic: B. Leibovici (Bucureşti).

Premiul proverbului ascuns: Aurel Niţescu (Ocniţa-Băi).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «OGLINDA LUMII» No. 32:

Caracal: Nutzy şi Emilia Rădulescu, Costel Stoianovici şi Aurel N. Dulgherescu.

Râmnicu-Vâlcea: I. Bădescu, Octavian I. Ştefănescu.

Oameni şi câini cu măşti contra gazelor

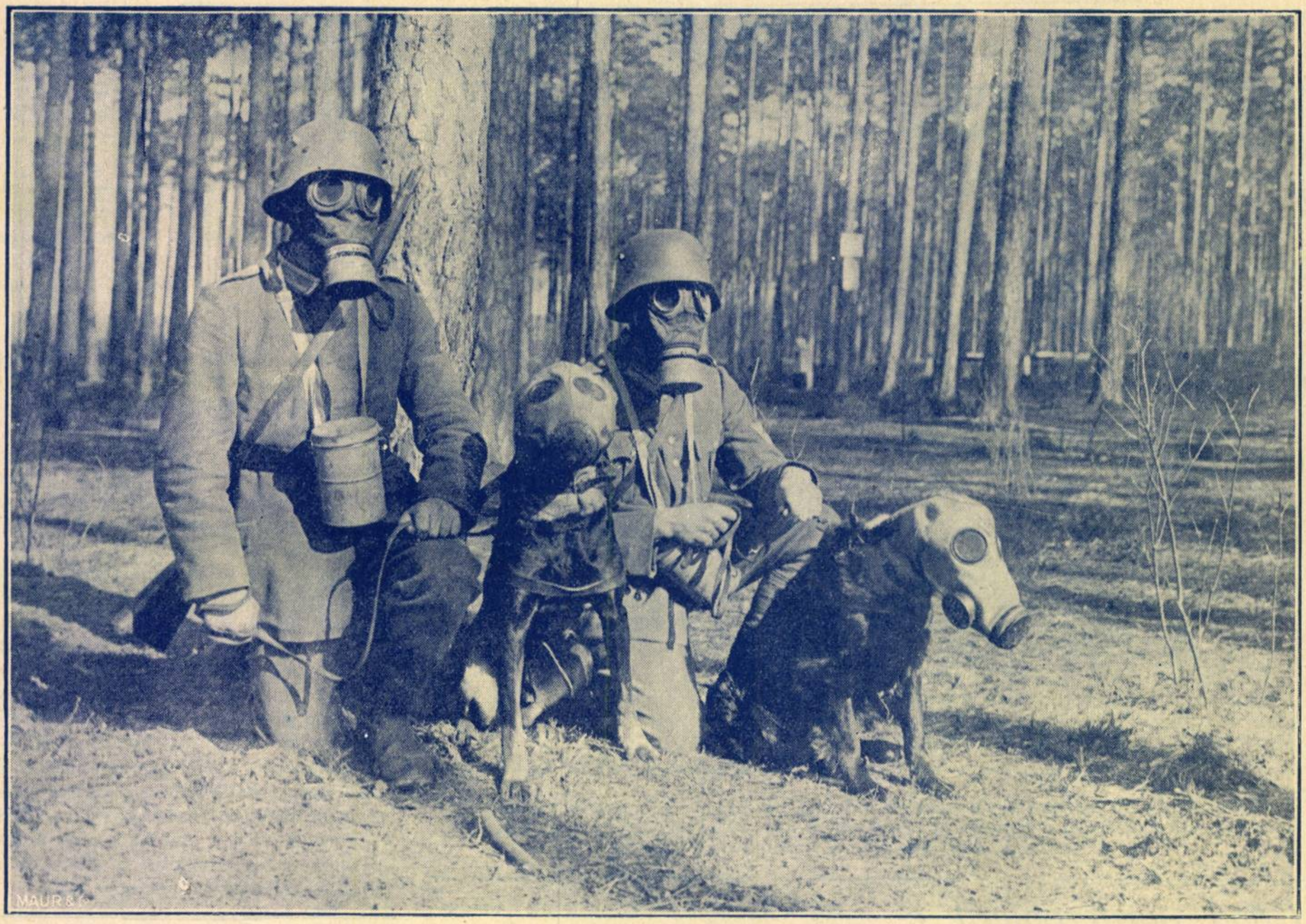

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Armata germană posedă la Kummersdorf lângă Berlin o instituţie specială pentru dresarea câinilor destinaţi a servi în armată ca ştafete. Li se pun şi lor măşti contra gazelor, cum vedem aci.

Când vrei să cumperi ceva soţiei...

Mr. Evans, comerciant din Cardiff, veni deunăzi la Londra spre a cumpăra soţiei sale, pentru nunta lor de argint, un automobil. Pe Strand, strada cea mai populată a Londrei, descoperi că i-s'a furat portofoliul cu 300 de lire sterline.

— Nu mai eşti sigur nici de viaţă în zilele noastre! exclamă el. scotocindu-se prin toate buzunarele.

In jurul său se adunară oameni cari îl ascultau curioşi şi compătimitori.

— Imi închipuesc în ce stare sufletească sunteţi, îi zise unul din aceşti spectatori. Mi s'a întâmplat şi mie odată ceva identic. Unul m'a scuipat pe haină şi mi-a dat apoi ajutor, ca să curăţ porcăria; cu ocazia aceasta mi-a şters portcartul şi l'a trecut unui complice care stătea în apropiere.

— Nu mi-aş fi închipuit niciodată aşa ceva, zise Mr. Evans. Voiam tocmai să cumpăr un automobil, şi acum nu mai am nici bani ca să mă întoc acasă!

— Imi daţi voe să vă fiu eu de folos? zise omul, a cărui haină fusese scuipată. Ajutor între tovarăşi de suferinţă, ştiţi?

După câteva ezitări, oferta amicală fu acceptată, şi Mr. Evans plecă acasă la Cardiff.

Aci îl aştepta o surpriză neplăcută.

— Ţi-am trimis imediat banii, zise d-na Evans.

— Care bani?

D-na Evans arătă o telegramă: «Cumpăr maşină scumpă, trimite urgent telegrafic 50 lire sterline poşta centrală Londra».

Depeşa o expediase prietenul care îi venise în ajutor.

Şi acum Mr. Evans, care a avut o pagubă de 280.000 de lei, se întreabă nedumerit:

— Să mai cumpere omul ceva soţiei sale cu ocazia nunţii de argint?

Editura „EMINESCU" Bucureşti
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile şcolii
Bacalaureatul elevului Gerber
In româneşte de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în faţa celor dintâi iubiri, viclenii şi dureri ale vieţei. E cea mai puternică şi pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaş timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri şi mii de familii din zilele noastre.

KLABUND
Romanul unei familii
BORGIA
In româneşte de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toţi cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile şi vicleşugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor şi celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoţionează până la lăcrimi.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

PAGINA FEMEII

Concurs de balansoare

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Tedondon-Beach în America s'a ţinut un original concurs de balansoare: s'a disputat cine se poate legăna mai mult timp în aceste scaune. Au fost premiate fetele de mai sus: Miss Dolphy Park *(stânga)* şi Miss Olympia Bruno.

Când garderobiera e nostimă

Actriţele au adoratori pe cât de numeroşi pe atât de necunoscuţi. Ei se mulţumesc, în cea mai mare parte, să fie... râmele amorezate de o stea. Alţii însă sunt mai îndrăsneţi.

Unul de felul acesta asedia seară cu seară cabina unei drăguţe actriţe pariziene, care juca în reprezentaţii la Bruxelles. Aceasta avea o garderobieră nostimă, care îi ajuta la îmbrăcat şi care îi servea şi drept confidentă.

— Scapă-mă de el! îi zise ea într'o seară. Fă cum crezi... Eu nu vreau să-l mai văd.

Ce a făcut garderobiera? Fapt e că actriţa nu l'a mai revăzut pe adoratorul în chestie. Or, asta o şi dorise ea. De altfel, după trei zile, actriţa părăsi teatrul în care jucase.

După câtva timp reveni la acelaş teatru şi o revăzu pe garderobieră, care însă nu mai era garderobieră, ci venise doar s'o aplaude.

— Apropos, îi zise artista, îţi aduci aminte de plicticosul acela care venea în fiecare seară la uşa cabinei mele? Cum ai făcut ca să nu mai vie?

Fosta garderobieră se roşi şi se turbură.

— O! pardon, ghicesc, făcu actriţa. Felicitările mele. Şi nu l'ai mai văzut?

— Ba da, d-nă, m'am măritat cu el!

Sbor spre Tokio

(Photo-exclusivitate Keystone)

Celebra aviatoare Amy Johnson, care a executat deunăzi, în tovărăşia aviatorului J. Humphreys, sborul Londra-Tokio.

Veşnic tânără

E vorba aci de o femee frumoasă, dar mai ales foarte inteligentă.

Avea 55 de ani când se îndrăgosti de ea un foarte bogat văduv în vârstă de 42 de ani şi se căsători cu ea. El muri după scurt timp.

Atunci tânărul ei fiu vitreg, de 20 de ani, care o adora în secret, se puse s'o consoleze şi să-l înlocuiască pe tatăl său.

Se căsătoriră; şi trăiră astfel 20 de ani fără nicio turburare. Şi doamna muri la vârsta de 65 de ani, iar tânărul soţ rămase inconsolabil în ciuda averii sale de 200 de milioane de franci; a jurat că nicio femee nu va înlocui vreodată pe aceea, pe care o adorase şi al cărei fiu vitreg fusese la început.

O savantă

Una din femeile interesante din secolul XVIII a fost în Germania Ernestine Reiske. Deabia la vârsta de 30 de ani — câţiva ani după căsătoria ei cu un erudit care cunoştea perfect literaturile arabă şi greacă — îi veni însă gustul de a se instrui şi de a deveni o foarte preţioasă colaboratoare a soţului ei.

Ernestine Reiske era al zecelea copil al unei familii de funcţionari săraci, învăţase foarte puţin şi ajutase cu munca ei pe ai săi. E cu atât mai surprinzător că soţul ei a putut scrie despre dânsa rândurile următoare:

«Soţia mea e o colaboratoare îndemânatecă. Din devotament pentru mine, s'a pus să studieze cu zel limba greacă. Cu toate că nu cunoştea, când m'am însurat cu ea, decât limba germană, şi era de o ignoranţă totală, ea a învăţat sub direcţia mea şi în timp de patru ani limba franceză, cea engleză, puţină latină şi atâta greacă, cât era posibil în acest timp».

Soţul ei era foarte intim cu poetul Lessing, şi acesta inspiră tinerei femei atâta afecţiune, încât, când deveni văduvă, nutri un moment speranţa de a se mărita cu el. Dar Lessing preferă să-şi păstreze libertatea.

D-na Reiske a publicat mai multe volume de compendii, o biografie a soţului ei şi un volum de eseuri

Costumul femeii în 1980

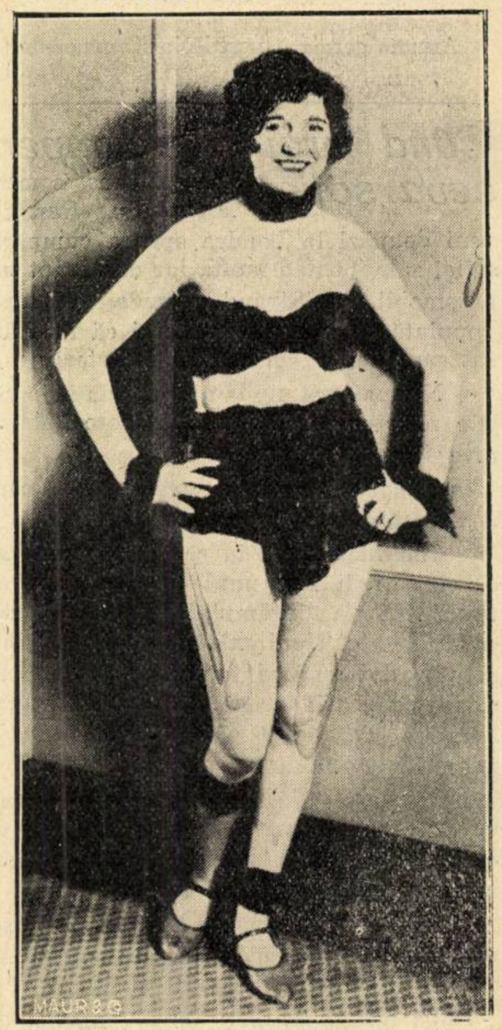

(Photo-exclusivitate Keystone)

Experţii modelor feminine preconizează că în anul 1980 femeile vor purta costume de blană ca cel de mai sus, amintind costumele primitive din era cavernelor.

Turburările sângeroase din Spania

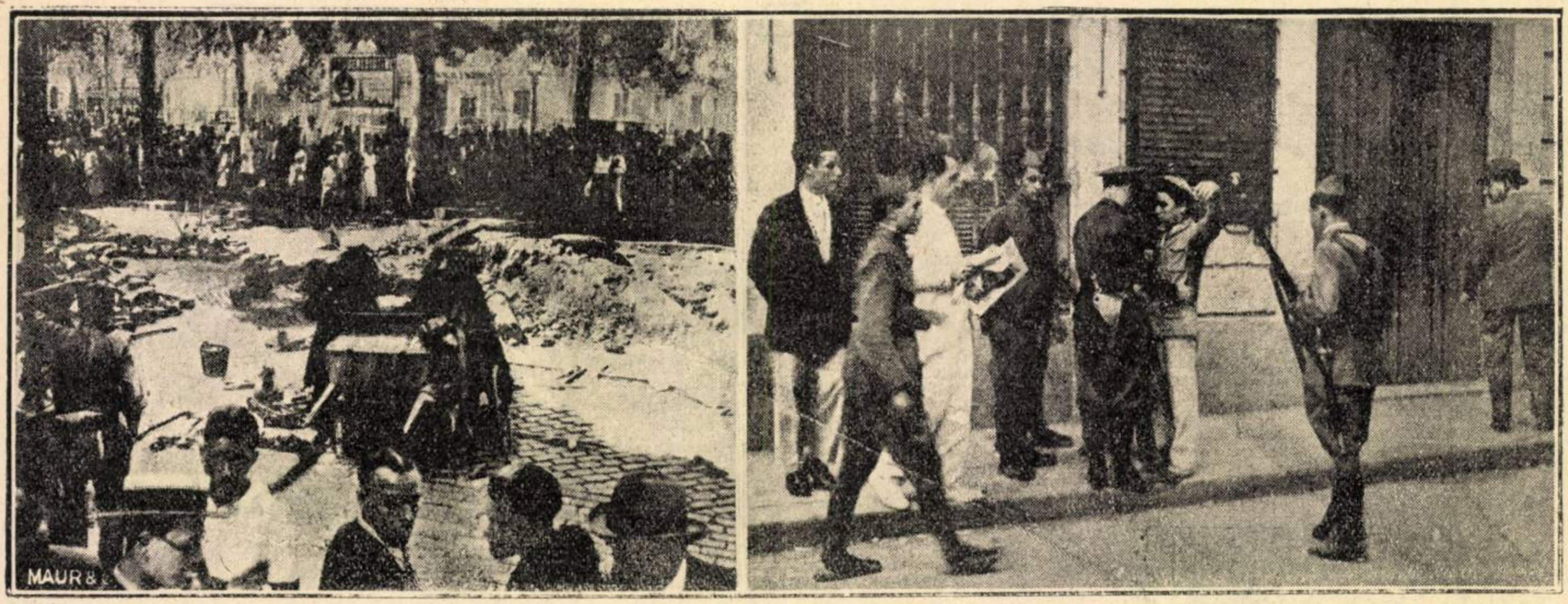

Se ştie că după greva generală au isbucnit din nou turburări sângeroase în Spania. In *stânga* vedem aspectul străzii principale din Barcelona după explozia unei bombe; în *dreapta*, perchiziţionarea, la Sevilla, a unui suspect bănuit că poartă arme.

Clopote mişcate electric

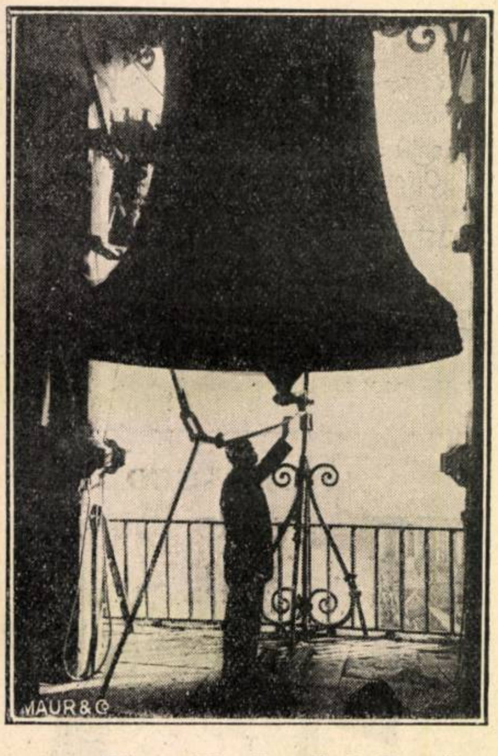

(*Photo „The New York Times"*)

Clopotele dela biserica Sf. Petru din Roma, pe care le suna până acum un clopotar, sunt puse acum în mişcare pe cale electrică. Iată clopotul cel mare şi clopotarul Pieroni înainte de modernizarea sunatului.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Cum moare un milion de oameni

Un statistician englez pretinde a fi cunoscut, printr'o cercetare amănunţită, următoarele fapte statistice. Dintr'un milion de copii în anul întâi mor 150.000; în cursul anului al douilea mor 53.000, în cursul celui de al treilea an mor 8.000.

In cei 10 ani următori, cazurile de moarte sunt mai puţin numeroase, până la al 13-lea an, când numărul total al morţilor dintr'un milion de copii se urcă la 400.000.

De la al 13-lea an până la finele anului celui al 50-lea mai mor aproape 100.000, aşa că în acest an nu se mai găsesc de cât 500.000 oameni în viaţă.

La finele anului al 60-lea abia se mai află 370.000 veterani cu părul alb. Anul al 80-lea nu-l ajung de cât 37.000 de bătrâni.

La finele a 95 ani se află încă 233 oamei dintr'un milion şi numărul lor scade repede, aşa că la 108 ani dispare şi cel de pe urmă rămas din milion.

Cine vorbeşte mai repede?

Amatorii de elocvenţă parlamentară ştiu oare — e vorba de Franţa — care e omul politic care deţine pe tribună recordul rapidităţii?

E d. Louis Marin, care pronunţă o sută optzeci şi cinci de cuvinte... pe minut.

D. Ioseph Caillaux, care vorbeşte şi el repede, nu pronunţă totuşi decât şeasezeci şi cinci de cuvinte, iar d. Raymond Poincaré numai şeasezeci, tot pe minut.

D. Aristide Briand nu trece peste optzeci sau optzeci şi cinci de cuvinte pe minut.

Invingătorul unei curse de automobil

OL TANK
CONTINENT

(*Photo „The New York Times", Ltd., Berlin*)

La recenta alergare de automobile din Berlin a eşit cel dintâi Carracciola (*stânga*) pe o maşină de curse Mercedes. Distanţa de 294,426 km. a parcurs'o cu o viteză de 193 km. pe oră. In *mijlocul* instantaneului vedem pe d-na Carracciola; în *dreapta* pe d. Lewy, câştigătorul cursei a doua.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

OCAZIONAL

— Acest bătrân caraghios e generalul Debitt. L'ati mai văzut vreodată. d-nă?

— Da. Ocazional. Sunt soţia lui!

FEMEE CULTA

Noul chiriaş: Dv. păreţi a fi o femee cultă.

Gazda: Cât timp mi se plăteşte chiria la timp, da!

Se crede

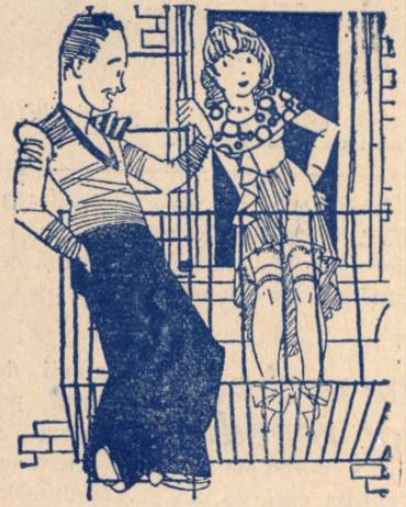

— Noaptea trecută am visat că am cerut mâna celei mai frumoase fete din lume....
— Şi ce am răspuns?

SCAFANDRIERUL

Pe vremea dispărutei splendori imperiale, Wilhelm II vizită într'o zi lucrări de scafandri şi onoră pe primul scafandrier cu o întrebare:

— Cât câştigi d-ta pe an?

— Depinde, răspunse omul; când sunt lucrări periculoase, până la 40.000 de mărci.

— Drace, atâta nu câştigă nici ministrul meu de culte!

— Se poate, Majestate, dar el nici nu se scufundă niciodată!

Secrete feminine

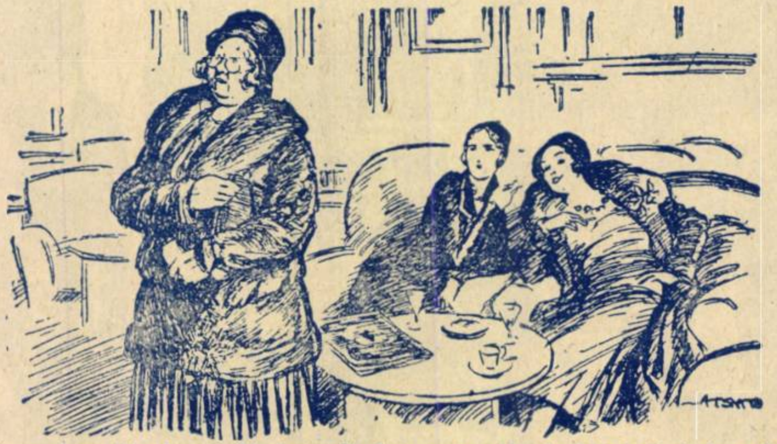

— Nu pricep dece îţi place atât de mult fata asta atât de bătrână şi de urâtă?
— E foarte interesantă. Toată lumea îi încredinţează secretele!

GHINION

— Am auzit că fetele d-tale sunt cam bolnave.

— Da. Şi ce ghinion! Cea care cântă la pian, are dureri de gât, iar cealaltă, care cântă din gură, are un buboi la un deget!

Vârsta

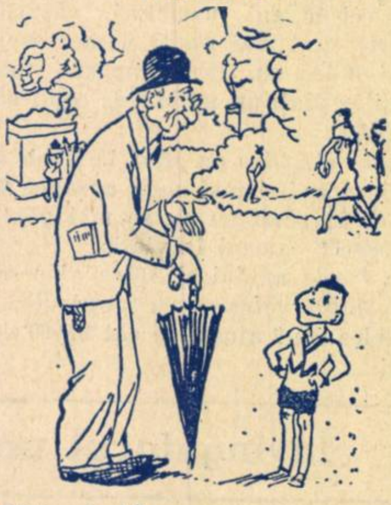

— Câţi ani ai?
— Şease.
— Şi eşti mai mic decât umbrela mea.
— Şi câţi ani are umbrela d-tale?

Frumoasă perspectivă

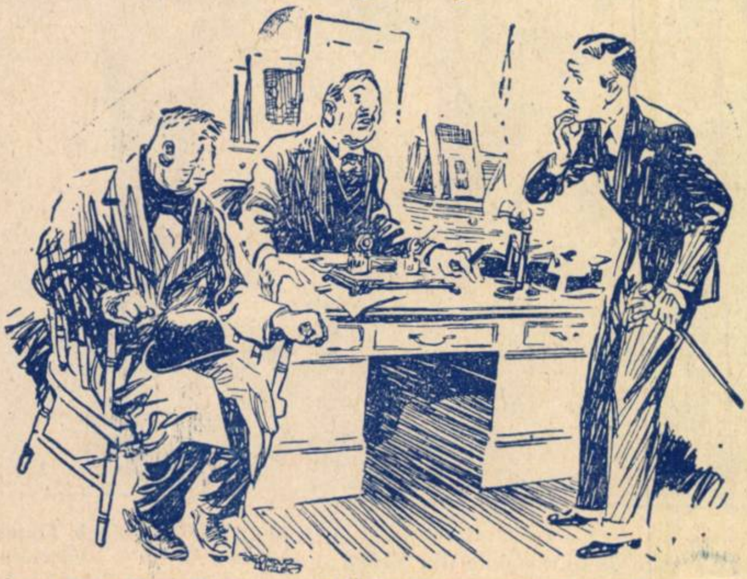

Actorul de cinema: Dar eu nu am de loc înfăţişarea unui şampion de box!
Directorul: Am aranjat noi şi asta. Am angajat pe d. Buggins, şampionul de categorie grea, ca să te desfigureze cum trebue!

GROZAVIE

— Era o noapte ca aceasta când mi-ai cerut mâna. Iţi aminteşti?

— Da, o noapte grozavă, nu?

ECONOMIE

Cafegiul (către clientul care aprinde mereu chibrituri şi se uită cu ele sub masă): Dar ce căutaţi acolo?

Clientul: Mi-a căzut un chibrit...

IMPRUDENŢA

Clientul: Pe lângă biftecul acesta, aşi vrea şi ceva acru.

Chelnerul: Vă recomand un Riesling din 1926!

Nobil scop

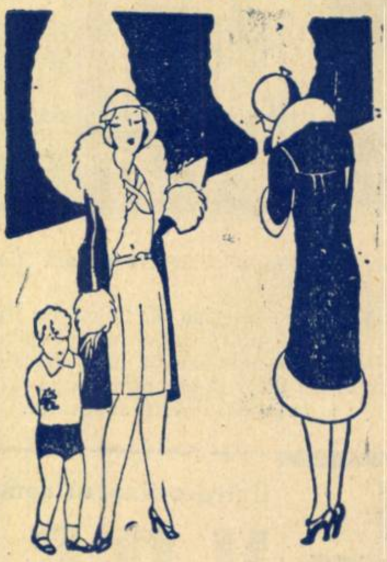

— Dece te căsneşti atâta ca să înveţi limba engleză?
— Ca să spun profesorului, pe englezeşte, ce gândesc despre dânsul pe româneşte!

CARE?...

— Mă aflu într'o situaţie foarte critică. M-a scris unul: «Dacă nu dai pace soţiei mele, te împuşc!»

— Dar atunci dă-i pace!

— Dar căreea, omule? Soţul acesta mi-a scris anonim!

Distracție la o colonie de vacanță

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Pe colonia de vacanță Pannwitz din Hohenlychen (Berlin) flutură drapelul Reichului, cel al Franței și al Angliei: copii englezi și francezi își petrec aci vacanța cu camarazi germani. Și, ca să marcheze prietenia între copiii a trei neamuri if·rite, vedem pe fotografia noastră o elevă franceză, una engleză și unagermană sărind împreună peste o frânghie.

Un proect fantastic

Știința va sfredeli globul pământului

— Un foraj infernal —

Omul a cucerit 3 din cele 4 elemente ale Naturei: apa, focul, aerul și pământul.

Navigatorii au străbătut toate mările și au măsurat adâncurile lor. Ba un învățat francez, Claude, a reușit de curând să capteze energia termică a Oceanului, ceeace înseamnă cucerirea unei noui și inepuizabile surse de energie.

Fizicienii stăpânesc focul. Ei au putut să provoace în laborator temperaturi mai mari de 30.000 grade Celsius, cu ajutorul electricității.

Aviatorii au cucerit aerul.

Dacă aerul, apa și focul au putut cunoaște stăpânirea omului, al 4-lea element însă, n'a putut fi învins de știință. Acest element e pământul. Omul cunoaște numai o mică porțiune din scoarța globului terestru, până la circa 2000 m. adâncime. Cum grosimea pojghiței pământești e de 50 km., noi cunoaștem dar abia 1/30-a parte din adâncimea litosferei.

Cele mai adânci sondagii s'au executat într'o mină din Germania, unde nu există primejdie vulcanică, nici de irupere de gaze ca la Moreni. Inginerii cari au făcut la Moreni un foraj de 1400 metri, au comis o eroare geologică, ale cărei consecințe se resimt încă după mai bine de doi ani.

Forajul fatal din Moreni nu va împiedica însă executarea într'un viitor apropiat a puțului proectat de Flammarion, bineînțeles nu într'o regiune vulcanică, nici petroliferă.

MAI JOS DE 3000 METRI ADANCIME

Nimeni nu știe până în prezent ce e în interiorul scoarței pământului. Camille Flammarion a propus săparea unui puț de peste 3000 metri. La 3—4000 metri s'ar putea găsi mine de fer și cupru, filoane de aur, argint, platină și radiu de o bogăție incalculabilă, ba poate și elemente noui, necunoscute, fosile de animale din era arhaică, izvoare de apă fierbinte, cursuri de fluvii subterane, cascade uriașe, lacuri populate de animale cu ochi electrici, poate și făpturi inteligente, un fel de oameni sau demoni, locuind în galerii la mii de metri sub picioarele noastre, navigând cu bărci de aur pe fluvii de lavă, o adevărată lume a zeului infernului.

Visul lui Flammarion ar putea fi realizat, dacă s'ar găsi capitalul necesar.

Nu e vorba de un simplu tub de foraj, ci de săparea unei mine de 200—300 metri

(Urmează în pag. 874)

în diametru. In jurul minei ar fi un inel de fontă masivă, cu maşinării enorme. Pereţii vor fi consolidaţi prin grinzi de oţel şi inele laterale de beton armat, pentru evitarea unei prăbuşiri.

Un inginer minier a proectat construirea a 3 cilindri mai mici, în loc de unul, oferind mai multă stabilitate.

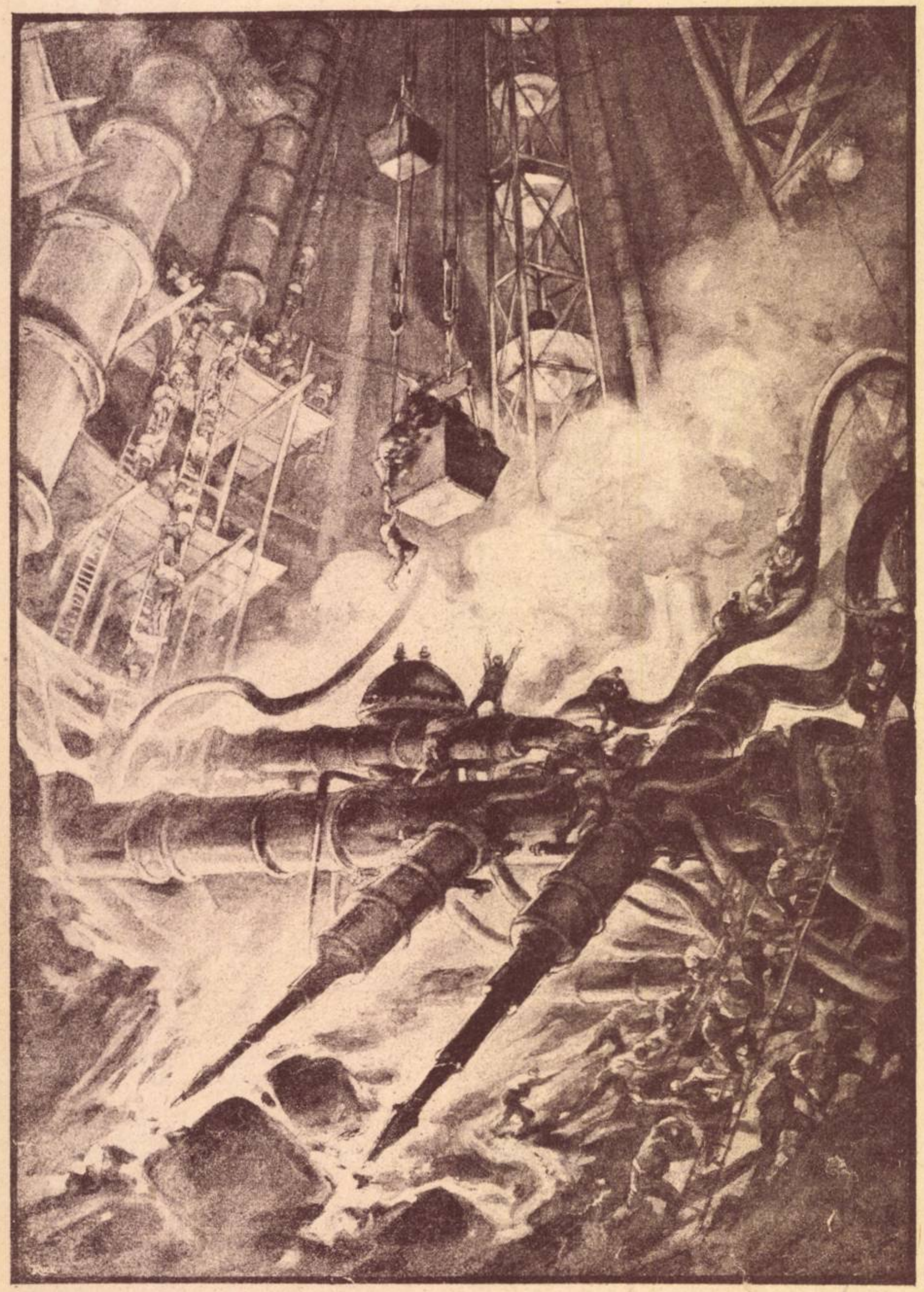

Sfredelirea pământului (după o compoziţie a lui Lanos).

FLAMMARION A PROPUS SAPAREA PUŢULUI IN ROMANIA

Ilustrul astronom, care a fost şi un bun cunoscător al configuraţiei geologice a continentului nostru, a propus următoarele 4 ţări pentru săparea puţului geologic:

1) Belgia

2) Olanda

3) ROMANIA (Bărăgan)

4) Rusia

Visul lui Flammarion va fi realizat atunci când se va asigura în primul rând o sursă inepuizabilă de căldură. Focul de la Moreni ar fi putut încălzi iarna toate casele din Bucureşti, dacă gazele ar fi putut fi captate.

Săpându-se un puţ de 300 metri în diametru, gazele ferbinţi din măruntaiele pământului nu vor mai erupe la o presiune de sute de atmosfere şi vor putea fi conduse prin conducte spre a încălzi oraşele şi satele. Se crede că în anul 2000 — poate chiar mai înainte — oraşele vor fi încălzite în timpul iernii printr'o vastă reţea de calorifere montate în lungul străzilor şi sub macadamul pieţelor, graţie captării energiei calorice din interiorul litosferei.

FOCUL DIN ADANCUL PAMANTULUI

Pământul e un glob rotund ca un măr, având un diametru de 12.800 kilometri. Până la centru sunt dar 6.400 km.

S'a dovedit de către învăţaţi că miezul planetei e atât de fierbinte, încât are o temperatură de mii şi zeci de mii de grade. Cu cât ne coborâm în adâncul pământului, cu atât creşte temperatura. La fiecare 30 metri adâncime, căldura sporeşte cu un grad. La o adâncime de 60 km. e o temperatură de 2000 grade Celsius; toate materialele cunoscute sunt la această adâncime în stare topită, inclusiv ferul şi pietrele, dovadă lava ce izbucneşte din când în când prin gura vulcanilor.

Geologii au calculat că miezul are o temperatură de 200.000 de grade, ceeace de altfel nu e de mirare, deoarece pământul a fost rupt din soare, conform ipotezei cosmogonice a lui Kant, susţinută şi de Laplace.

Scoarţa pământului, pe care sunt aşezate continentele şi oceanele, se numeşte litosferă şi are o grosime de 60 km. cum am văzut mai sus. Mai jos de litosferă se întinde miezul de foc al globului, denumit pirosfera, dela cuvântul «piros», ce înseamnă foc în limba veche grecească.

In timp ce pojghiţa solidă a pământului nu ocupă decât 60 km., adică nici 1/100 parte din raza globului, pirosfera e de 6340 kilometri.

Pe vremea lui Voltaire nu se ştia că în interiorul globului terestru ar fi o temperatură de 200.000 de grade. Din contră, se credea că în adâncime e frig mare, dovadă că apa e cu atât mai rece cu atât fântâna e mai adâncă. De aceea marele scriitor a propus săparea unui puţ până la antipozi, ceeace ar permite unui cetăţean din Europa să poată vedea cu ajutorul unei lunete pe un cetăţean din Oceania.

Visul lui Voltaire s'a realizat, fără săparea acestui puţ imposibil. E televiziunea. Doi inşi dela antipozi se pot vedea cu ajutorul a două aparate de televiziune fără a mai fi nevoie de un foraj imposibil în lungul unui diametru al planetei.

Proectul lui Flammarion e însă realizabil, şi se va putea săpa un puţ de 3—5.000 m. adâncime, întrebuinţându-se aparate frigorifere, cari să permită lucrătorilor munca la o temperatură mai mare de 100 grade Celsius.

Poate se va ajunge şi la 10.000 m. adâncime, dat fiind perspectivele nemărginite ale progreselor ştiinţei în anii ce vor veni de azi înainte.

F.

80.000 de păsări pe o moşie

In apropiere de localitatea Tölz din Bavaria se află o mare moşie, denumită «Boschhof», şi pe moşia aceasta funcţionează o adevărată staţiune ornitologică, din care proprietarul a făcut în câţiva ani un adevărat paradis al păsărilor.

Sunt aci cam 80.000 de păsări, printre cari 20.000 de rândunici, cari mănâncă zilnic 1.600 de kilograme de insecte vătămătoare, aşa că grajdurile şi numeroşii pomi fructiferi de pe moşie nu mai au nimic de suferit depe urma insectelor.

După observaţiile specialistului care conduce staţiunea, fiecare vacă nechinuită de muşte dă câte un litru de lapte mai mult pe zi, de unde rezultă că ar fi bine ca fiecare vacă să aibă în jurul ei una până la cinci perechi de rândunele.

Bacalaureatul: Examinarea

Fragment din romanul: „Tragediile Şcolii: Bacalaureatul elevului Gerber" de F. Torberg. In româneşte de F. Aderca.

3)

Kurt începuse să vorbească 'ncet, apoi tot mai tare şi mai repede şi la urmă în glasul lui tremurat vibră mândrie neascunsă, amestecată ciudat cu sălbăticie şi resemnare.

Priveşte iar în sală, caută un sprijin, o recunoaştere că însfârşit un elev se foloseşte odată de dreptul lui, ba încă un elev rău şi încă într'o astfel de situaţie — dar de nicăeri nu vine niciun aplauz. Seelig, Hussak şi Filip dau din cap cu reproş, Riedl izbucneşte într'un râs sgomotos, în fund unii elevi îşi pipăe fruntea cu vârful degetelor.

Inspectorul Marion pus în faţa unui caz neobicinuit se uită la Kupfer şi cum profesorul tace, întreabă el foarte simplu:

— Dece anume nu vrei să rezolvi problema întâi?

Intrebarea era pusă astfel că nu i se putea da nici o replică, chiar dacă ar fi existat. Dar Kurt n'are nimic de răspuns şi-şi priveşte ţintă ghetele.

— Fii bun, nu ne ţine degeaba aici şi rezolvă problema întâi! zice Marion supărat. Predecesorul dumitale ne-a luat şi-aşa destulă vreme.

Kurt distrus de toate aceste împrejurări care se întorc împotriva lui, şterge cifrele. Buretele e uscat, prăfos şi lasă numai câteva dungi umede pe tabla murdară.

Şi asta îmi va fi împotrivă, cugetă Kurt şi citeşte fără nici o expresie:

„Cineva depune 12 ani la fiecare început de an câte 2000 dolari, ca la vârsta de 20 ani, timp de zece ani să primească la sfârşitul fiecărui an, câte o rentă în bani. Să se calculeze la cât se va ridica renta,dacă sumelor depuse li se aplică o dobândă compusă de 4%.

Kurt stă cu biletul în mâna stângă şi cu creta pe care o ţine în mâna dreaptă, lipită de tablă. Cugetă la toate, numai la calcul nu.

Intrebarea lui Kupfer: „Ei?" îl deşteaptă.

— E o problemă de dobândă compusă, zice Kurt.

— Da.

— O dobândă compusă...

Tăcere. Tăcere grea, de plumb. Il scurmă pe Kurt, îl copleşeşte tot, îi acoperă fruntea de sudoare rece; simte cum se ivesc broboanele îngheţate una după alta, cum şiruesc pe obraji, dar nu le şterge: poate vor vedea că mă trec sudorile de frică şi le va fi milă de mine.

— Să vedem. Calculează!

Cineva a tuşit, cineva a închis o carte. Vremea e preţioasă, trece repede.

Kurt începe să scrie pe tablă, încet, cu grijă, ca să câştige timp. Vremea să se dea înapoi, să nu mă zorească. Opt ani — câteva minute mai mult sau mai puţin n'au nicio însemnătate.

Comisia e de altă părere.

— Ceva mai repede! zise Marion aspru.

Da. sunt gata.

Kupfer priveşte uimit: Ce e asta?

O, Kupfer ştie prea bine ce e asta, e singurul lucru pe care-l ştie şi el n'o să-şi arunce ştiinţa aşa — mă rog, trebue să se vadă că se pricepe la ceva. Incepe cu glas ridicat: „Suma unei serii geometrice Sn, suma lui n din seria..."' Apoi se opreşte.

Ce tot vorbesc aici? Ce rost are formula seriilor acum? Trebue să calculez renta...

— Nu voim să auzim asta, zice Kupfer. Nu se potriveşte aici. Nu ne interesează acum.

Ce vorbă e asta: nu ne interesează? Cum puteţi vorbi aşa ceva, domnule profesor? Ba ne interesează foarte mult, priviţi numai, Sn ia naştere din adunarea membrilor izolaţi ai seriei, foarte interesant, $a_1+a_1q+a_1q_2$ plus şi aşa mai departe, câteva puncte, aşa...

— Bun, zice Kupfer deodată, ai dreptate. (Se apropie de tablă). Asta e formula sumei unei serii geometrice. Exact. Şi acum ia seama, Gerber: ce legătură vezi între această formulă şi calculul dobânzii compuse?

Kurt nu-şi crede urechilor. Cum? E cu putinţă? E adevărat? Kupfer a vorbit de data asta fără ură, cu îngăduinţă, cu bunătate aproape, el vrea să mă ajute şi eu, idiotul, nu-l las. Eu mă încăpăţânez la serii şi el mă ajută totuşi el, Kupfer... Am fost nedrept cu dv., domnule profesor, vă rog să mă iertaţi, vă rog de mii, de mii, de mii de ori să mă iertaţi...!

— Cugetă bine: ce legătură? întreabă Kupfer pe acelaş ton.

Da, în ce raport, pentru numele lui Dumnezeu... Legătura... Tot ce se petrece aici e atât de fără nicio legătură... Liza... Kupfer... în ce legătură eşti cu Liza Berwald... nu, nu. Tăcere. Să cuget.

Kurt priveşte tabla cu ochii strânşi, îşi strânge degetele pe cretă, gata s'o sfărâme — dar în minte nu-i vine nimic.

— Dar Gerber...! zice Kupfer şi se apropie şi mai mult. Gândeşte-te puţin. Capitalul final Else formează din sumele succesive depuse şi ce sunt aceste sume dacă nu...?

Kupfer îşi lasă capul într'o parte caşicum ar voi să răspundă el. Kurt stă cu gura deschisă caşicum ar voi să citească ceva depe buzele lui Kupfer, o indicaţie, numai una şi pe urmă simte că ar ştii totul.. dacă nu... a găsit:

— ...dacă nu seria unei progresii geometrice, zice Kupfer, da Kupfer zice exact în clipa în care găsise Kurt şi Kurt rosteşte aproape în acelaş timp cu profesorul, lovindu-se peste frunte cu un surâs amar: cum de n'am putut descoperi ceva atât de simplu, sigur, seria unei progresii geometrice, aşa că...

— Bun, zice Kupfer. Şi acum nu mai e greu.

Kurt se simte copleşit, ruşinat, nu, acum nu mai e greu, acum e...

— Capitalul final E e acum suma acestei serii, zice iar Kupfer dând încurajator din cap.

Kurt repetă, tocmai asta voia să spuie şi el, tocmai asta n'ar fi trebuit să spui înaintea mea, domnule profesor, ajung şi eu tot aici, frumos din partea dumitale că-mi ajuţi, dar...

...dar Kupfer îl ajută mereu, stă lângă Kurt, surâde prieteneşte, ia creta pe care tocmai o lăsase Kurt şi scrie formula; îi vorbeşte lui Kurt tot mai blând, îl îndeamnă să cugete liniştit, nu e atât de greu, o să ducă problema la capăt... şi oridecâteori vrea să spue el, cu un fragment de secundă mai înainte spune Kupfer, şi scrie şi se'ntoarce către Kurt, gata să-l ajute, cu surâsul prietenos pe faţă, şi cum vine mai departe, aşa, nu?... tocmai asta vream să spun şi eu, domnule profesor, de ce nu-mi dai voie să vorbesc, domnule profesor, căci ştiu bine că e aşa; de ce scrii dumneata asta pe tablă, pot să scriu şi eu, de ce-mi tot spui să mă liniştesc, sunt foarte liniştit, urmăresc calculul problemei — hait! mi-a scăpat o formulă, de unde logaritmul ăsta, numerus logarithmus, ce să fac cu el, ce-o să iasă acum...

— Şi-acum?... întreabă Kupfer, pune creta jos şi se dă înapoi. Lucrează şi dumneata niţelus, domnule candidat. Până acum am lucrat numai eu. Poftim.

Abea acum băgă de seamă Kurt ce se întâmplase. Se face alb ca hârtia.

— Calculează logaritmii, zice Kupfer.

Kurt orbecăe'n ceţuri.

Inspectorul Marion îşi ascunde nepriceperea la matematici cu întrebarea:

— Nu te pricepi de loc la logaritmi?

Kurt nu mai înţelege nimic. Ce.. ce.. ce să calculeze?

O uriaşă roată de pietriş i se rostogoleşte prin cap, priveşte ţintă la tabla încărcată cu semne ciudate, disperat, încearcă să vorbească biciuit de o spaimă nebună, se opreşte, începe iar...

— Ajunge! exclamă inspectorul Marion. Mulţumesc, domnure candidat. (Face o însemnare pe pagina albă dinainte, apoi se 'ntoarce către Kupfer. Profesorul îl priveşte întrebător):

— Nu voiţi să 'ncercăm şi cu problema doua?...

Marion şovăe.

— A! zise el deodată, problema doua care era să fie întâia!

Râde tuşind uşor, mişcându-şi bustul ţeapăn încoace şi încolo, ca o paiaţă. Câţiva profesori râd şi ei serviabil.

După o scurtă pauză, Marion zice sever:

— Nici nu face să ne mai ocupăm de dumneata.

Mai trece o vreme până când cu un gest de lepădare zice:

— Poftim.

Kurt scrie mecanic: $4x_2-9y_2=36$.

„Să se afle ecuaţia asimptotelor".

Kupfer tace.

Marion, mai curajos, întreabă:

— Nu ştii nimic despre ecuaţia asimptotelor?

Kurt abea îl aude; priveşte drept înainte, în clasă. Kaulich, Weinberg, Hobbelmann şi alţii mişcă buzele exagerat spre a-i arăta ce trebue să facă, Kurt se sileşte disperat să priceapă ceva, se pleacă înainte, Kaulich pune două degete cruciş, Weinberg desenează ceva în aer, toţi se mişcă, îşi iau capul în mâini îngroziţi, trebue să fie ceva de o simplitate copilărească de nu poate să priceapă Kurt, nu, nu poate să priceapă, şi elevii din fund gesticulează tot mai enervat... Kurt bagă de seamă cum dintr'o privire Kupfer s'a'nţeles cu Marion, îi cade creta din mână, ştie ce o să se 'ntâmple acum, de neînlăturat — iată:

— Am isprăvit, domnule candidat, zice Kupfer.

Dacă n'aţi cetit încă
trebue să cetiţi negreşit
cele mai bune romane
ale marelui răsboiu
Pe frontul
de vest,
nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent
'924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile
şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

OGLINDA LUMII

27 AUG. 1931

ANUL X. No. 35

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Iată o idilă spaniolă în dosul unui evantai: par foarte fericiți cunoscuta actriță de cinema Mona Maris și celebrul tenor Don Jose Mojica, ale cărui debuturi pe ecran au fost foarte bine primite de public. E în tot cazul o pereche caracteristică de tineri Spanioli.

(Photo «Fox»)

Lei 10